Chandra Sekar

ஶ்ரீ

பின்பழகியபெருமாள்ஜீயர்

அருளிச் செய்த

ஆ று யி ர ப் ப டி

குருபரம்பராப்ரபாவம்.

குருபரம்பராவிவரண மென்கிற

அருமையான கிரந்தத்துடன்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியர் பதிப்பு

விலை ரூ. 2—8—0.

திருவல்லிக்கேணி

நோபில் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1927

விஷயசூசிகை.

குருபரம்பராப்ரபாவம்.

க்ரந்தாக்ஷரங்கள்.

[illegible]

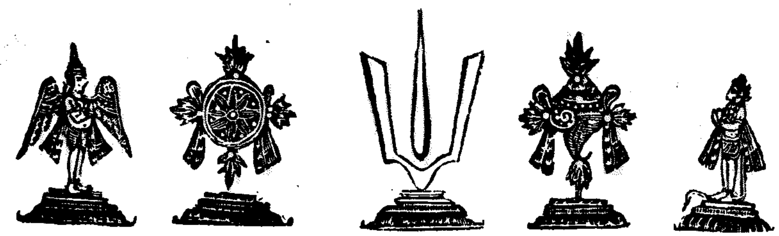
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

குருபரம்பராப்ரபாவத்தனியன்கள்.

ஸ்ரீ நம்பெருமா ளருளிச்செய்தது.

[illegible]
[illegible]

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் -
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வா னருளிச்செய்தது.

[illegible]
[illegible]

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் -
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாயமேநே -
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே.

ஸ்ரீயாளவந்தாரருளிச்செய்தது.

𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌯𑌦𑍇𑌵𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨𑌮𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑌃𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌳𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 ॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம் -
ஆத்யஸ்யநஃகுலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா.

ஸ்ரீதிருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானருளிச்செய்தது.

𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌦𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌭𑌟𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰 𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌲𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

பூதம்†ஸரஶ்சமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலஶேகரயோகிவாஹாந் -
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்ப்ரணதோऽஸ்மிநித்யம்.

𑌨𑌾𑌥𑌂𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑌾𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍇𑌶𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌲𑌧𑌿𑌂𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑍂𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑍌 ।
𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑌨𑌕𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍌𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍌
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌮𑌾𑌧𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌸𑍁𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍋𑌲𑍇𑌶𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥

நாதம்பங்கஜநேத்ரராமயமுநாவாஸ்தவ்யமாலாதராந்
யோகீந்த்ரம்குருகேஶசந்த்ரஜலதிம்கோவிந்தகூராதிபௌ -
பட்டார்யம்நிகமாந்தயோகிஜநகாசார்யௌலக்ருஷ்ணத்வயௌ
வந்தேமாதவபத்மநாபஸுமநஃகோலேஶதேவாதிபாந்.

† ஸரஸ்ய என்றும் பாடம்.

𑌨𑌮𑍋𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌗𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑌾𑌰 𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥

நமோவேதாந்தவேத்யாய ஜகந்மங்களஹேதவே -
யஸ்யவாகம்ருதாஸார பூரிதம்புவநத்ரயம்.

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑌿𑌰𑌾𑌶𑍇𑌃
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇
𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌵𑍈𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌮𑍍 ॥

வேதாந்தவேத்யாம்ருதவாரிராஶேஃ
வேதார்த்தஸாராம்ருதபூரமக்ர்யம் -
ஆதாயவர்ஷந்தமஹம்ப்ரபத்யே
காருண்யபூர்ணம்கலிவைரிதாஸம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌲𑌭𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌃𑌸𑌦𑌾 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑍇 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌸𑌦𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌮 ॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோயாமுநஸூநவே -
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப: ஸ்ரீதரஸ்ஸதா.
ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே நமாமிஶிரஸாஸதா -
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேந ஸர்வஸித்திரபூந்மம.

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑍋𑌗𑌿𑌸𑌨𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑌜𑍀𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑌵𑍇𑌨𑌮𑌃 ॥

லோகாசார்யாயகுரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே -
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவேநம:.

𑌨𑌮𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌗𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ॥

கமஸ் ஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே -
ப்ரஸாதலப்தபரம ப்ராப்யகைங்கர்யஸாலிநே.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்-
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌬𑍁𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂
𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌡𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌦𑍈𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑌸𑍂𑌰𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥

வாத்ஸல்யஸௌசீல்யகுணாம்புராசிம்
வக்தாரமர்த்தந்த்ரவிடஸ்ருதீநாம் -
ஸ்ரீதேவராட்புத்ரபதைகநிஷ்டம்
யஜ்ஞேசஸூரிம்முநிமாஸ்ரயாம:.

𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌂 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌂𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥

கவித்வம்ஸித்தயாபாத்ரம் பஸ்சாத்ஸுந்தரஸம்ஜ்ஞிகம்-
அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகம்பும்ஸாம் அஸ்மத்தேசிகமாஸ்ரயே.

𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌮𑍁𑌖𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌡𑌵𑍇𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌕𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌜𑌨𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌕𑍃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌚𑌨𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌂𑌪𑌰𑌾𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌸𑍇𑌵𑌕𑌂 𑌤𑌮𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂𑌭𑌜𑍇 ॥

ஸடாரிமுகநிஸ்ஸ்ருதத்ரவிடவேதநிர்வாஹகம்
ஸ்வபக்தஜநரக்ஷணக்ஷம†க்ருபாத்தஸத்வீக்ஷணம் -
ஸ்வஸூக்திரசநோஜ்ஜ்வலத்குருபரம்பராவைபவம்
யதீந்த்ரபதஸேவகாந்தமபராங்கரம்யம்பஜே-

---

†'க்ருபாலஸத்வீக்ஷணம்' என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீ

பின்பழகராம்பெருமாள்சீயர் †

அருளிச்செய்த

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்.

ப்ரவேசம்.

ஸ்ரீய:பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய், ஸ்ரீமதநந்தமுகநித்ய ஸூரிபரிஷந்நிஷேவ்யமாணனாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், அகில மங்களகுணஸ்வரூபனான ஸர்வேஸ்வரன், (க) "க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே" என்றும், (உ) "த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" என்றும், (ங) "ததக்ஷரேபரமேவ்யோமந்" என்றும், (ச) "யோ அஸ்யாத்யக்ஷ:பரமேவ்யோமந்" என்றும், (ரு) "தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம் ஸதாபஸ்யந்திஸூரய:" என்றும் ஸகலஜகத்திதாநுஸாஸந ப்ரவ்ருத்தங்களான நிகிலநிகமாந்தஸஹஸ்ரங்களிலும்; (சா) "வைகுண்டேது பரே லோகே ஸ்ரீயாஸார்த்தஞ்ஜகத்பதி: - ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்றும், (எ) "வைகுண்டேது பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோஜநார்த்தந: - உபாப்யாம்பூமிநீளாப்யாம் ஸேவித:பரமேஸ்வர:"என்றும், (அ) "அத்யர்க்காநலதீப்தந்தத் ஸ்தாநம் விஷ்ணோர்மஹாத்மந: - ஸ்வயைவப்ரபயாராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷந்தேவ

(க) "𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌰𑌜𑌸𑌃𑌪𑌰𑌾𑌕𑍇" (உ) "𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂𑌦𑌿𑌵𑌿" (ங) "𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍" (ச) "𑌯𑍋𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍" (ரு) "𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃𑌪𑌰𑌮𑌂𑌪𑌦𑌂𑌸𑌦𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃" (சா) "𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍇𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥" (எ) "𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇𑌤𑍁𑌪𑌰𑍇𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌹𑌾𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 । 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌭𑍂𑌮𑌿𑌨𑍀𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥" (அ) "𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌾𑌨𑌲𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑍈𑌃 ॥"

† 'பின்பழகிய பெருமாள் சீயர்' என்றும் வழங்குவர்.

தாகவை:'' என்றும், (க) "ஆக்ரீடாவிவிதாராஜந் பத்மிந்யஶ்சாமலோதகா: - ஏதேவைஸூரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்யபரமாத்மந:'' என்றும், (உ)"காலம்ஸபசதேயத்ர நகாலஸ்தத்ரவைப்ரபு:''என்றும்,(ங) "கலாமுஹூர்த்தாதிமயஶ்சகாலோநயத்விபூதே:பரிணாமஹேது:''என்றும், (ச) "அண்டகோஶாத்ஸாவரணாத் அமுஷ்மாத்பரதப்ரபோ - ஸ்திதோऽஹம்பரமேவ்யோமந்யப்ராக்ருதஶரீரவாந்" என்றும், (ரு) "யத்தத்புராணமாகாஶம் ஸர்வஸ்மாத்பரமந்த்ருவம் - யத்பதம்ப்ராப்யதத்வஜ்ஞா: முச்யந்தேஸர்வகில்பிஷை:'' என்றும், (சு) "அண்டேப்ய: பரதோநித்யம் த்ரிபாதேநவிராஜதே - இதரேணதுபாதேந ப்ராக்ருதேऽண்டேவிராஜதே" என்றும், இத்பாதியான யோகயாஜ்ஞவல்க்ய பஞ்சமவேத புராணரத்ந ஸமுதஞ்சித ப்ராமாண்ய பாஞ்சராத்ராதி வசநஸஞ்சயங்களிலும்; *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களாலே "நலமந்தமில்லதோர்நாடு" என்றும், "சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச்சோதி'' என்றும், "தெளிவிசும்புதிருநாடு'' என்றும், "மாகவைகுந்தம்" என்றும், "தெளிதாகிய சேண்விசும்பு" என்றும் இத்யாதி வாக்யசதங்களிலும் அறுதியிடப்பட்ட அளவிறந்த ஏற்றத்தையுடைத்தாய், (எ) "குணை:ப்ரதாநம்புருஷ:பரம்பதம் பராத்பரம் ப்ரஹ்மசதேவிபூதய:''என்றும், (அ) "பரமயோகிவாங்மநஸாऽபரிச்சேத்யஸ்வரூபஸ்வபாவ" என்றுதொடங்கி (கூ) "நிரதிஶயவைகுண்டநாத" என்றும், (கO) "காலாதிகாதவபராமஹதீவிபூதி:'' என்றும்,

(க) "𑌆𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑌲𑍋𑌦𑌕𑌾𑌃 । 𑌏𑌤𑍇𑌵𑍈 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥" (உ) "𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸 𑌪𑌚𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃" (ங) "𑌕𑌲𑌾𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃" (ச) "𑌅𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌶𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 । 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍" (ரு) "𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍈𑌃" (சு) "𑌅𑌣𑍍𑌡𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 । 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 ॥" (எ) "𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃" (அ) "𑌪𑌰𑌮𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌽𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵" (கூ) "𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌾𑌥" (கO) "𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑌿𑌗𑌾𑌤𑌵𑌪𑌰𑌾𑌮𑌹𑌤𑍀𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃"

(க) "யத்துரேமநஸோயதேவதமஸ:பாரே யதத்யத்புதம்''என்றும் ஸர்வபூர்வதேசிகஸ்தோமப்ரஶஸ்தமாய், இப்படி வேதாந்தங்களாலும் ருஷிகளாலும்ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் ஏககண்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ப்ரஹாவாதிஶபத்தையுடைய பரமபதத்திலே,— (உ) "ப்ராகாரைஶ் சவிமாநைஶ்ச ஸௌதைரத்நமயைர்வ்ருதா'' என்றும், (ங) "மணிதோரணசித்ராட்யாவிசித்ரத்வஜ † ஶாலிநீ'' என்றும்; (ச) "கோடிவைஶ்வாநரப்ரக்யக்ருஹபங்க்திபிராவ்ருதா'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே *கொடியணிநெடுமதிள்களையும் கோபுரங்களையுமுடைத்தான திருப்படைவீட்டிலே; மணிமாடமாளிகைகளாலே சூழப்பட்ட *செம்பொன்செய்கோயிலிலே; (ரு) "ஸஹஸ்ரஸ்தூணேவிசித்ரேத்ருட உக்ரேயத்ரதேவாநாமதிதேவஆஸ்தே''என்றும், (சு) "மத்யேதுமண்டபேதிவ்யே ராஜாஸ்தாநம் மஹோச்ச்ரயம் - மாணிக்யஸ்தம்பஸாஹஸ்ரஜுஷ்டம் ரத்நமயம்ஶுபம் - நித்யமுக்தைஸ்ஸமாகீர்ணம் ஸாமகாநோபஶோபிதம் - ‡ அதீவதத்ஸதாபூர்ணம்''என்றும், "மாமணிமண்டபத்தந்தமில்பேரின்பத்து'' என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஆநந்தைகார்ணவமான திருமாமணிமண்டபத்திலே; பர்யங்கவித்யாதிப்ரத்யோதித அநவத்ய மாஹாத்ம்யத்தையுடைய திவ்யாஸ்தாநமண்டபத்திலே; உபயவிபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்டு * கோப்புடைய சீரிய சிங்காசநத்திலே, (எ) "ஹிரண்மயே பரேகோஶே விரஜம் ப்ரஹ்மநிஷ்களம் - தச்சுப்ரம் ஜ்யோதிஷாஞ் ஜ்யோதிஸ் தத்யதாத்மவிதோவிது:''‡என்றும்

(க) "𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁𑌰𑍇𑌮𑌨𑌸𑍋𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌮𑌸𑌃𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌯𑌦𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍" (உ) "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍌𑌧𑍈𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾" (ங) "𑌮𑌣𑌿𑌤𑍋𑌰𑌣𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀" (ச) "𑌕𑍋𑌟𑌿𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾" (ரு) "𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌢 𑌉𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇" (சு) "𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 । 𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌨𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂" (எ) "𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃"

† 'மாலிநீ' என்றும் பாடம். ‡ 'அதீவதத்பதம்புண்யம்' என்றும் பாடம்.

(க) "நதத்ரஸூர்யோபாதி நசந்த்ரதாரகம்நேமாவித்யுதோபாந்திகுதோऽயமக்நி:-தமேவபாந்தமநுபாதிஸர்வம் தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி" என்றும்(உ) "திவிஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்யபவேத்யுகபதுத்திதா-யதிபாஸ்ஸத்ருஶீஸாஸ்யாத்பாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மந:" என்றும், (ங) "ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம்ஸ்வாநுரூபைரநுபமை:-சிந்மயைஸ்ஸ்வப்ரகாஶைஶ்சாந்யோந்யருசிரஞ்ஜிதை:" என்றும், "சுழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ளம்" என்றும், "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே எழுவதோருரு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரவதிகதேஜோரூபமாய் ஸைதகரூபமாய் நித்யஸித்தபரமேஷ்ட்யாதி பஞ்சோபநிஷந்மயமாய் ஸ்வாநுரூபமாய்ச் சிந்மயமாய் விளங்குகிற கிரீடாதிநூபுராந்தமான திவ்யஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணபூஷிதனாய், ஆபரணகோடியிலும் ஆயுதகோடியிலும்மெய்க்காட்டுகிற திவ்யாயுதங்களாலேதீப்யமானனாய்,நிரதிஶயஸௌந்தர்யஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யயௌவநாத்யபரிமிதோதாரகுண கணநிதியான திவ்யமங்களவிக்ரஹவிஶிஷ்டனாய்,இவ்வடிவழகடங்கக்காட்டிவெரித்தநிலாவாநாமே(ச) "ப்ருஹச்சரீரோऽபிவிமாநதேஹோயுவாகுமாரத்வமுபேயிவாந்ஹரி:- ரேமேஶ்ரியாऽஸௌஜகதாஞ்ஜநந்யாஸூர்ஜ்யோத்ஸ்நயாசந்த்ர இவாம்ருதாம்ஶு:" என்றும் "உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்மகளாயர்மடமகள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இரண்டட்டத்திலுமிருந்து அநுபவிக்கிற * கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்குங் குலவாயர்கொழுந்துக்கும் கேள்வனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடே வீற்றிருந்து; இப்படி * கண்ணன்விண்ணூரான * வைகுந்தமாநகரிலேதிவ்யபோகம்நடவாநிற்க; அச்சேர்த்தியழகைத்தலைநீர்ப்பாட்டிலேகண்டநுபவித்துநிர்ப்பரஸ்துதிபண்ணி (ரு) "நம:" என்பது (சு) "ஜிதம்" என்பது "பல்லாண்டு" என்பதாய் அக்ரமமாகப் * பிணங்கியமரர்பிதற்றுமதுகண்டு, "ஆங்காரவாரமதுகேட்டழலுமிழும் பூங்காரரவணை" என்கிறபடியே அஸ்தாநரக்ஷாவ்யஸநிகளாய், தாஸ்யத்ருஷ்ணாகலிதபரிகரராய், (க) "ஸூரயோநித்யஸம்ஸித்தாஸ் ஸர்வதாஸர்வதர்ஶிந:" என்கிறபடியே * முடியுடைவானவரான * அயர்வறுமமரர்களாலும், (உ) "ஸூர்யகோடிப்ரதீகாஶா: பூர்ணேந்த்வயுதஸந்நிபா: - யஸ்மிந்பதேவிராஜந்தே முக்தாஸ்ஸம்ஸாரபந்தநாத்" என்னும்படி * கரைகண்டோராய் அநந்தவைநதேயாதிவத் அத்யந்தரங்கரான அநந்தமுக்தப்ருந்தங்களாலும் அநவரதபரிசர்யமாணசரண நளிநனாய்க்கொண்டு, (ங) "ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மமயோமஹாந் - ஈஶ்வரந் தம் விஜாநீமஸ்ஸஶம்புஸ் ஸப்ரஜாபதி:" என்கிறவேண்டற்பாடு தோன்ற "ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல - வீற்றிருந்து" என்றும், "பொங்கோதஞ் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும், அங்காதுஞ் சோராமேயாள்கின்ற- செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபயவிபூதிநிர்வாஹகனாய், "கண்டவாற்றாற் றனதேயுலகென நின்றான்" என்கிறபடியே கண்டகாட்சியிலேதான் உபயவிபூதி நிர்வாஹகனானமை தோற்ற எழுந்தருளியிருந்து; (ச) "ஶ்வேதாஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப" என்கிறபடியே தானும் நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய், "அயர்வறுமமரர்கள்" என்கிறபடியே நித்யாऽஸங்குசித ஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநப்ரமுகரான நித்யஸூரிகளையும், "இயக்கெலாமறுத்து" என்கிறபடியே நிவ்ருத்தஸம்ஸாரருமாய் அஸங்குசிதஜ்ஞாநருமாய் அந்த நித்யரோபாதி-லப்தகைங்கர்யருமான முக்தரையும் "அந்தமில்பேரின்பத்து அடியர்" என்னும்படி ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு போராநிற்க; 'இவர்களோபாதி ஸம்ஸாரிகளும் நம்மையநுபவித்து அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதா ஶேஷாவஸ்தோசிதா ஶேஷஶேஷதைகரதிரூப நித்ய நிரவத்ய நிரதிஶயாநந்தரூபமத்கைங்கர்யமாகிற மஹாஸம்பத்தைப் பெற்று வாழுகைக்கு ப்ராப்தி யுண்டாயிருக்க, இவர்கள் இத்தை யிழந்திருப்

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ங) [illegible]

(ச) [illegible]

(ரு) [illegible] (சு) [illegible]

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ங) [illegible]

(ச) [illegible]

பதே!' என்று மிகவும் வ்யாகுலாந்த:கரணனாய், அங்குத்தை யநுபவங்களொன்றும் உண்டது நுக்காட்டாதே (க) "ஸஏகாகீரமேத" என்கிறபடியே அவன் தனியரைப்போலே போரநொந்து, இவர்கள் கரணகளேபரசூந்யராய் (உ) "ஊநபக்ஷ இவாண்டஜ:" என்கிறபடியே இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே யிருக்கிறபடியைக் கண்டு, (ங) "கரணகளேபரைர்கடயிதுந்தயமாநமநா:" என்றும், "பல்லுயிர்க்குமாக்கை கொடுத்தளித்தகோனே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பரமதயாளுவாய்க்கொண்டு அகிலாத்மாக்களுக்கும் கரணகளேபர ப்ரதாநம்பண்ணியருள; இவர்களும் (ச) "விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும் - பூர்வமேவ க்ருதாப்ரஹ்மந்ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" என்றும், "நாடாதமலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன், வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும், "மாயவன்றன்னை வணங்கவைத்த கரணமிவை" என்றும், "தேனேய்மலருந்திருப்பாதம்" என்றும், "துயரறுசுடரடி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வசரண கமலஸமாஶ்ரயணத்துக்கு உறுப்பாகக்கொடுத்த கரசரணாத்யவயவஸங்காதாத்மகமான சரீரத்தைக்கொண்டு அவன் நினைவின்படிசெய்யாதே, ஸமித்தைதறிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக்கொண்டு பசுவின்வாலைத் தறிப்பாரைப்போலேயும் களையெடுக்கக்கொடுத்த கோலைக்கொண்டு கண்ணைக் கலக்கிக்கொள்வாரைப்போலேயும் ஆறுநீந்தக்கொடுத்த தெப்பத்தைக்கொண்டு அக்கரையேறலாயிருக்க அதுசெய்யாதேநீர்வாக்காலேயொழுகிக் கடலிலேபுகுவாரைப்போலேயும் * ஆக்கையின்வழி யுழன்று ஶப்தாதி விஷயப்ராவண்யத்துக்கு உறுப்பாக்கிக் கர்மப்ரவாஹத்தாலே * பிறவியென்னும் பெருங்கடலிலே புக்கு அநர்த்தப்படுகிறபடியைக் கண்டு; நல்வழிகண்டு நடக்கைக்கு உடலாக (ரு) "ஶாஸநாச் சாஸ்த்ரம்" என்றும், (சா) "ஹர்த்துந்தமஸ்ஸதஸதீச விவேக்துமீஶோமாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி" என்றும், "கலைகளும் வேதமும்நீதிநூலும் கற்பமுஞ் சொற்பொருள்தானும்மற்றை, நிலைகளும் வானவர்க்கும்பிறர்க்கும் நீர்மையினலருள்செய்து" என்றும், "தொ

(க) "ஸஏகாகீ நரமேத" (உ) "ஊநபக்ஷ இவாண்டஜ:" (ங) "கரணகளேபரைர்கடயிதுந்தயமாநமநா:" (ச) "விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும் । பூர்வமேவக்ருதாப்ரஹ்மந்ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" (ரு) "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" (சா) "ஹர்த்துந்தமஸ்ஸதஸதீசவிவேக்துமீஶோமாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி"

ண்டேசெய்தென்றுந்தொழுது வழியொழுகப், பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தன்க்ருபையாலே சாஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினவிடத்திலும்; அதன்படிசெய்யாதே (க) "ஈஶ்வரோऽஹமஹம்போகீ ஸித்தோऽஹம்பலவாந்ஸுகீ - ஆட்யோऽபிஜநவாநஸ்மிகோऽந்யோऽஸ்திஸத்ருஶோமயா" என்றும், (உ) "யோऽந்யதாஸந்தமாத்மாநமந்யதாப்ரதிபத்யதே - கிந்தேநநக்ருதம்பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்றும், "கொல்வன முதலாவல்லன முயலும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அகிலபாபஹேதுவாய் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யரூபமான ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி அநாதிகர்மவாஸநாதோஷதூஷிதாந்த:கரணராய் அபதேப்ரவ்ருத்தராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு; ஓலைப்புறத்துச்செல்லாதநாட்டைஎடுத்துவிட்டுக் குறும்பறுக்கும் ராஜாக்களைப்போலே ஸர்வேஶ்வரனும் 'நாமேபோய் இவர்களைவாரிப் பிடியாகப்பிடித்துக்கொண்டு வரவேணும்' என்று ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரமாக அவதரித்துப் * படாதனபட்டுத் திருத்தப்பார்த்தவிடத்திலும்; (ங) "ஆஸுரீம்யோநிமாபந்நா மூடாஜந்மநிஜந்மநி -மாமப்ராப்யதுகௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாங்கதிம்" என்றும், (ச) "அவஜாநந்திமாம்மூடாமாநுஷீந்தநுமாஶ்ரிதம் - பரம்பாவமஜாநந்தோ மமபூதமஹேஶ்வரம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸஜாதீயப்ரதிபத்தியாலே அவிஜ்ஞைபண்ணி எதிரம்புகோப்பாராய்ப் * பலபல நாழஞ்சொல்லிக் * கேட்பார்செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளேவைது * வல்லவாபழித்து வாக்துருக்தங்கள் பண்ணுவாராய் ஆஸுரப்ராக்ருதிகளாய்த் தன்னைவந்து கிட்டாமையன்றிக்கே (ரு) "அஹம்மே" என்று எதிரிட்டுக்கொண்டு அதமமானகதிகளிலே விழுகிறபடியைக் கண்டு, * மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய்மாயப்பிறவிபிறந்த தனியனாகையாலே விஸஜாதீயரான நமக்கு இதுஸாத்யமன்றென்று பார்த்து, பார்வைவைத்து ம்ருகம்பிடிப்பாரைப்போலே மநுஷ்ய ஸஜாதீயரான

(க) "ஈஶ்வரோऽஹமஹம்போகீ ஸித்தோऽஹம்பலவாந்ஸுகீ । ஆட்யோऽபிஜநவாநஸ்மிகோऽந்யோऽஸ்திஸத்ருஶோமயா" (உ) "யோऽந்யதாஸந்தமாத்மாநமந்யதாப்ரதிபத்யதே । கிந்தேநநக்ருதம்பாபஞ்சோரேணாத்மாபஹாரிணா" (ங) "ஆஸுரீம்யோநிமாபந்நாமூடாஜந்மநிஜந்மநி । மாமப்ராப்யைவகௌந்தேயததோயாந்த்யதமாங்கதிம்" (ச) "அவஜாநந்திமாம்மூடாமாநுஷீந்தநுமாஶ்ரிதம் । பரம்பாவமஜாநந்தோமமபூதமஹேஶ்வரம்" (ரு) "அஹம்மே"

ஆழ்வார்களையிடுவித்து ஜகத்தைத் திருத்தியருளவேணுமென்று பார்த்தருளி, ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபவைஜயந்தீவநமாலைகளையும், ஸ்ரீ பூமி நீளைகளையும், ஸ்ரீ பஞ்சாயுதாழ்வார்களையும், அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநப்ரப்ருதிகளையும் பார்த்து, 'நீங்கள்போய் லீலாவிபூதியிலே நாநா வர்ணங்களிலும் அவதரித்து, அகிலாத்மோத்தாரணம்பண்ணுங்கோள்' என்று நியமித்தருள, அவர்களும் (க) "கலௌகலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: - க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ:" என்றும், (உ) "தாம்ரபர்ணீநதீயத்ர க்ருதமாலாபயஸ்விநீ - காவேரீச மஹாபாகா ப்ரதீசீசஸரஸ்வதீ" என்றும்சொல்லுகிறபடியே இந்நதிகளின்ஸமீபங்களான த்ரமிடபூபாகத்திலே நிமக்நரை உயர்த்த நாநா வர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர்வேஶ்வரனும் அவர்களுக்கு * மயர்வறமதிநலமருளி, அவர்கள்முகேந ஸர்வாதிகாரயான த்ரவிடவேதரூப திவ்யப்ரபந்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தருளினன்.

எங்ஙனேயென்னில்:—

ப்ரவேஶம் முற்றிற்று.

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்.

(க) "காஞ்ச்யாம்ஸரஸிஹேமாப்ஜே ஜாதங்காஸாரயோகிநம் -
கலயேயஶ்ஶ்ரிய:பத்யே ரவிந்தீபமகல்பயத்".

(உ) "முகுந்தஸ்யமுகோல்லாஸமூலவாக்ஜாலமூர்ச்சிதம் -
முநிமுக்யம்ஸரோஜாதம் முக்திமூலமுபாஸ்மஹே".

(ங)† "ஆஜ்ஞாதிஸ்ரீசந்தநேத்வாபராக்யே ஸித்தார்த்பாக்யேவத்ஸரேமாஸிசேஷே - ஶுக்லாஷ்டம்யாம்பௌமவாரே ஶுபர்க்ஷே விஷ்ணோர்ஜந்மப்ராபகாஸாரயோகீ."

முதலாழ்வார்கள்மூவரிலும்வைத்துக்கொண்டு ப்ரதமம் பொய்கையாழ்வார், (ச) "க இதிப்ரஹ்மணோநாமதேநதத்ராஞ்சிதோஹரி: - தத:காஞ்சீதிவிக்யாதாபுரீபுண்யவிவர்த்தநீ" என்கிறபடியே ககாரவாச்யனானப்ரஹ்மாவினாலே ஸர்வேஶ்வரன் அஶ்வமேதத்தாலே ஆராதிதனான ஸ்தலமாகையாலே காஞ்சீபுரமென்று ப்ரக்யாதமாய்ப்புண்யவிவர்த்தகமுமான * கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்சூழ் கச்சியிலே * நால்நிலந்தோய்ந்துவிண்ணோர்தொழுங் கண்ணன்வெஃகாவில் பொற்றாமரைப்பொய்கையிலே காஞ்சநபத்மகர்ப்பத்திலே ஐப்பசிமாஸத்திலே விஷ்ணுநக்ஷத்ரமான ஶ்ரவணநக்ஷத்திரத்திலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாம்ஶராய் அவதரித்தருளினர். (ரு) "ஹேமாப்ஜிநீஹேமஸரோஜகர்பாத் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யோऽஜநி ‡ தத்ரயோகீ - தாரேஹரோராஶ்வயுஜாக்யமாஸே ஸமஸ்தஜீவாவநகர்மஹேதோ:" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ங) [illegible]

(ச) [illegible]

(ரு) [illegible]

† இந்தச்சுலோகம் சில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை.

‡ 'திவ்யயோகீ' என்றும்பாடம்.

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்.

(க) "மல்லாபுரவராதீஶம் மாதவீகுஸுமோத்பவம் -
பூதந்நமாமியோவிஷ்ணோ: ஜ்ஞாநதீபமகல்பயத்"

(உ) "வந்தேபூதாக்யயோகீந்த்ரம் வரேண்யகுணஸம்பதம் -
லக்ஷ்மீஸஹாயகருணாப்ராப்தப்ரமிதிவைபவம்"

அநந்தரம் "மாதவன்பூதங்கள்" என்று சொல்லலாம்படியான பூதத்தாழ்வார், "கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடல்மல்லைத்தலசயநம்" என்று அநுஸந்தேயமான திருக்கடல்மல்லையிலே பரிமளப்ரசுரமாய் திவ்யமாயிருப்பதொரு மாதவிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசிமாஸத்திலே அவிட்டநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீகௌமோதகீகதாம்ஶராய் அவதரித்தருளினர் (ங) "மாஸேதஸ்மிந்வஸுபே'ஜநிஷ்ட பாரேஸமுத்ரம்புரிமல்லநாம்நயாம் - லதாக்ருஹாந்தாத்புவிபூதநாமா கௌமோதகீஶக்திமயோமுநீந்த்ர:" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பேயாழ்வார் வைபவம்.

(ச) "தந்மாஸவீஜாதம்ஶததாரகாயாம் மயூரபுர்யாம்மணிகைரவாந்தாத்-பக்த்யாமஹாந்தம்மஹதாஹ்வயந்தம்ஸ்ரீநந்தகாம்ஶம்ஶ்ரிதபக்திரூபம்"

(ரு)† "த்ருஷ்ட்வாஹ்ருஷ்டம்ததாவிஷ்ணும் ரமயாமயிலாதிபம் -
கூபேக்தோத்பலேஜாதம் மஹதாஹ்வயமாஶ்ரயே."

(க) [illegible]
(உ) [illegible]
(ங) [illegible]
(ச) [illegible]
(ரு) [illegible]

† 'த்ருஷ்டவாநிதிஹோவாச' என்றும் பாடம்,

(க) "பத்மாரமணபாதாப்ஜ ப்ரேமப்ராந்த்யாமநோஜ்ஞயா -
ப்ராந்தயோகீதிவிக்யாதம் முநிம்வந்தேகுணாம்புதிம்."

அநந்தரம் பேயாழ்வார், *தேனமர்சோலைமாடமாமயிலையிலே ஆதிகேசவப்பெருமாள்கோயில் திருக்கிணற்றிலே யுண்டானதொரு செவ்வல்லிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசிமாஸத்தில் சதயநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீநந்தகாம்ஶராய் அவதரித்தருளி, (உ) "நியதபுலகிதாங்காநிர்ப்பராநந்தபாஷ்பா கலிதநிகிலஸங்கா கத்கதஸ்தோத்ரகீதி:-அம்ருதலஹரிவர்ஷ ஹர்ஷந்ருத்தோபபந்நாவிகதநரகபீதிர்விஷ்ணுபக்திர்விபாதி" என்கிறபடியே விஷ்ணுபக்தியையுடையராய், "பேயனாயொழிந்தேனெம்பிரானுக்கே" என்கிறபடியே பகவதநுபவாதிஶயத்தாலே "அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்" என்றும், "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவதநுபவபாரவஶ்யம் அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவர்க்கு மிக்கிருக்கையாலே பேயாழ்வார் என்றத்தையே நிரூபகமாகவுடையராயிருப்பர். (ங) "தந்மாஸஏவாவிரபூத் விபஶ்சித் ப்ராசேதஸர்க்ஷே'த மயூரபுர்யாம்-மஹாபிதாகோமணிகைரவாந்தாத் ஸ்ரீநந்தகாத்மாஶ்ரிதபக்திரூப:" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்.

இப்படி இம்மூவரும் யோநிஜாதரன்றிக்கே புஷ்பஜாதராய் வந்தவதரித்து, எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தாலே "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி" என்கிறபடியே ராஜஸ தாமஸரஹிதராய் (ச) "ப்ரவ்ருத்திஞ்சநிவ்ருத்திஞ்சகார்யாகார்யேபயாபயே - பந்தம் மோக்ஷஞ்சயாவேத்தி புத்திஸ்ஸாபார்த்தஸாத்விகீ" என்று சொல்லு

(க) [illegible]
(உ) [illegible]
(ங) [illegible]
(ச) [illegible]

கிற சுத்தஸத்வகுணமான * ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று, (க) "தாஸா வயமிதி ப்ரஹ்மன் மாநிநோலோகவர்ஜிதா:" என்றும், (உ) "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வேஹ்யாத்மாந:பரமாத்மந: - நாந்யதாலக்ஷணந்தேஷாம்பந்தேமோக்ஷேததைவச" என்றும், (ங) "ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" என்றும், (ச) "ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்சஸதாஸ்மர" என்றும், (ரு) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா சேஷோஹிபரமாத்மந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தபகவத்தாஸ்யரஸத்தை யுடையராய், அத்தாலேயுண்டான ஸம்யக்ஜ்ஞாந பக்திவைராக்யங்களை யுடையராய், "புலன்களைந்துபொறிகளா லேதமொன்றுமில்லாத" என்கிறபடியே அங்கபாநாதி வர்ஜிதராய், "உனது பாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழிந்தேன்" என்று பால்யாத்ப்ரப்ருதி பகவத்குணைகதாரகராயிருக்கிற இவர்கள், ஸம்ஸாரிகள் தங்களைப்போலன்றிக்கே *உண்டியேயுடையேயுகந்து ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே அதிப்ரவணராய்த் *தீதில் நன்னெறிநிற்கவல்லாத செய்து பகவத்விமுகரா யிருக்கையாலே "நாட்டு மானிடத்தோடெனக்கரிது" என்கிறபடியே அவர்களோட்டை ஸஹவாஸம் தங்களுக்கு துஸ்ஸஹமாய் ஒருநாளிருந்தவிடத்திலே யொருநாளிராமே க்ராமைகராத்ரராய், இவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறியாதே தனித்தனியே வர்த்திக்கிறகாலத்திலே; ஸர்வேஶ்வரனும் (சு) "மஹாத்மாஜ்ஞாநிநாம்வர:" என்றும், (எ) "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" என்றுஞ் சொல்லுகிற திருமுகப்படியே தனக்கு ஆத்மபூதரான இவ்வாழ்வார்களைக்கொண்டு ஜகத்தைத்திருத்த வேணுமென்று நினைத்து, (அ) "அநாதிமாயயாஸுப்த:" என்கிறபடியே அநாதயவித்யாபிபூதராய்ப் போருகிற ஸம்ஸாரிசேதநருக்கு, அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி ஸ்வவிஷயேஜ்ஞாநபக்திகளை யுண்டாக்குகைக்காக, ஒருநாள் ராத்ரியிலே இம்மூவரையும் *சீரேறுமறையாளர் நிறைந்த செல்வத்

(க) "தாஸாவயமிதி ப்ரஹ்மன் மாநிநோ லோகவர்ஜிதா: ||"
(உ) "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: | நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச ||" (ங) "ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்" (ச) "ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர |" (ரு) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா சேஷோ ஹி பரமாத்மந: |" (சு) "மஹாத்மா ஜ்ஞாநிநாம்வர:" (எ) "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" (அ) "அநாதிமாயயா ஸுப்த:"

திருக்கோவலூரிலே ஒரு திருவிடைகழியிலே யாத்ருச்சிகமாக ஸங்கதராக்க, இவர்களும் (க) "வைஷ்ணவோவைஷ்ணவந்த்ருஷ்ட்வா தண்டவத்ப்ரணமேத்புவி" என்கிறபடியே அந்யோந்யவந்தநபரராய்க்கொண்டு, 'நீரார்?', 'நீரார்?' என்று ஒருவரை யொருவர் கேட்க, (உ) "பகவச்சேஷபூதோऽஹம் அநந்யார்ஹோऽசித்பர:" என்றும், (ங) "தாஸோऽஹம்வாஸுதேவஸ்ய" என்றும், (ச) "தாஸோऽஹம்கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்றும், (ரு) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மாசேஷோஹிபரமாத்மந:" என்றும் இத்யாதிகளாலே தந்தாமுடைய ஸ்வரூபநிர்த்தேஶ ப்ரஸங்க வ்யாஜேந போதயந்த:பரஸ்பரம் பண்ணிக்கொண்டிராநிற்கச்செய்தே, அவ்வளவிலே எம்பெருமான் (சு) "அநந்யாஹிமயாஸீதா பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்றிருக்குமவளை யாலே * இறையும் அகலகில்லாத பிராட்டி ஸஹிதனாய்க்கொண்டு * கூராராழி வெண்சங்கேந்தி (எ) "துளஸீகாநநம்யத்ர யத்ரபத்மவநாநிச - வஸந்திவைஷ்ணவாயத்ர தத்ரஸந்நிஹிதோஹரி:" என்கிறபடியே * செந்தமிழ்பாடுவாராகிற இவர்களருகே * தழுவி முழுசிப்புகுந்து நெருக்கநிற்க, இவர்களும் 'நம்மையொழியவும் * காமர்பூங்கோவலிடைகழியைப் பற்றிநிற்கிறார்களுண்டோ?' என்று பார்க்கைக்காக * வையகதிரோன்விளக்கேற்றியும் * ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றியும்*உணர்வென்னுமொளிகொள்விளக்கேற்றியும் பார்த்தருளி, "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்றும், "நீயும் திருமகளும் நின்றாயால்" என்றும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய * மைப்படிமேனியையும் * செந்தாமரைக்கண்ணையும் பரமவைதிகரான இவர்கள் * நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டநுபவித்து, அநுபவஜநித ப்ரீதயதிஶயம் உள்ளடங்காமல், "பாலேய்தமிழர்" என்று

(க) "வைஷ்ணவோ வைஷ்ணவம் த்ருஷ்ட்வா தண்டவத் ப்ரணமேத் புவி", (உ) "பகவச்சேஷபூதோऽஹம் அநந்யார்ஹோऽசித்பர:" (ங) "தாஸோऽஹம் வாஸுதேவஸ்ய" (ச) "தாஸோऽஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய" (ரு) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா சேஷோ ஹி பரமாத்மந:" (சு) "அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" (எ) "துளஸீகாநநம் யத்ர யத்ர பத்மவநாநி ச | வஸந்தி வைஷ்ணவா யத்ர தத்ர ஸந்நிஹிதோ ஹரி: ||"

சொல்லுகிற நற்றமிழ ராகையாலே "வையந்தகளி," "அன்பேதகளி" "திருக்கண்டேன்" என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களை ஸம்ஸாரிகள் அதிகரித்து அஜ்ஞாநாந்தகாரம் நீங்கி உஜ்ஜீவிக்கும்படி * ஞானத்தமிழாக அருளிச்செய்து ப்ரபந்தீகரித்து உபகரித்தருளி ஜகத்தை வாழ்வித்தருளினார்கள்.

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்.

(க) "ஶக்திபஞ்சமயவிக்ரஹாத்மநே †ஶுக்திகாரஜதசித்தஹாரிணே -
முக்திதாயகமுராரிபாதயோர் பக்திஸாரமுநயே நமோநம:."

(உ) ‡"ஸித்தார்த்தித்யுஷ்ணரஶ்மௌ மகரமதிகதே த்வாபரே ஜ்ஞாநதாரா
க்ஷோணீதேஸம்வத்ஸரௌகே கதவதி ச திநே ஸப்தவிம்ஶே மகாக்யே-
நக்ஷத்ரே பாநுவாரே முநிவரதநயோ பக்திஸாரோ முநீந்த்ர:
ஸ்ரீமாந் ப்ராபாவதாரம் ஜகதுபக்ருதயே பார்வணேऽந்யேத்யுரத்ர."

ஆழ்வார் திருமழிசைப்பிரானுகிறார், * ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்து ஓரிரவி லொருத்திமகனாயொளித்து வளர்ந்தருளின க்ருஷ்ணனைப் போலே யாய்த்து, அவதரித்தருளினபடியும், வளர்ந்தருளினபடியும். எங்ஙனேயென்னில்:— (ங) "ததோऽகிலஜகத்பத்ம போதாயாச்யுத பாநுநா - தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்ப்பூதம் மஹாத்மநா" என்கிற படியே யதுகுலத்திலே பிறந்து (ச) "அநார்த்ரமார்த்ரம் விரஸம்ரஸாட்ய மபல்லவம்பல்லவிதந்ததாऽऽஸீத் - ஶாகோபஶாகோபசிதாப பூர்வே நாராயணே நந்தகுலம்ப்ரவிஷ்டே" என்கிற படியே *நந்தன் குலமதலையாய் கோபகுலத்திலே வளர்ந்தருளினாற்போலே இவ்வாழ்வாருடைய திருவவதாரமும் ஒருபிறவியிலே இருபிறவியாயிறே யிருப்பது.

அதுஎங்ஙனேயென்னில்;— அத்ரி ப்ருகு வஸிஷ்ட பார்க்கவ ஆங்கிரஸாதிகளான மஹர்ஷிகளெல்லாரும் ப்ரஹ்மாவின்பக்கலிலே சென்று, 'பூலோகத்திலே உத்க்ருஷ்டதமமான க்ஷேத்ரத்திலே எங்களுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணவேணும்: அத்தை நிஶ்சயித்துச் சொல்லவேணும்' என்று கேட்க, ப்ரஹ்மாவும் உலகும் மழிசையும் உள்ளுணர்ந்து விஶ்வகர்மாவைக்கொண்டு பஞ்சாஶத்கோடிவிஸ்தீரணையாய் ஸஶைலாம்புதிகாநநையான பூமியெல்லாம் ஒருதட்டும் விதேஹபவநக்ஷேத்ரமான திருமழிசையொன்றும் ஒருதட்டுமாகத் துலையிலே வைத்துநிறுக்க, (க) "தாத்ரா துலிதாச லகுர் மஹீ" என்கிறபடியே பூமியைவைத்தபக்கம் நொய்தாய், * மாநீர்மழிசையை வைத்தெடுத்த பக்கம் கனத்திருக்கக் கண்டு, அதற்கு 'மஹீஸாரக்ஷேத்ரம்' என்று பேரிட்டு நிரூபிக்கையாலே, அந்தரிஷிகளும் அவ்விடத்தைவிடாதே நித்யவாஸம்பண்ணிக்கொண்டிராநிற்க;

அவர்களிலே பார்க்கவமஹர்ஷியானவர், (உ) "பஶ்சிமே யோஜநார்த்தேச விதேஹாதிஷ்டிதம்வநம் - பார்க்கவோ தீர்க்கஸத்ரேண வாஸுதேவம் ஸநாதநம் - அபிபூஜ்யயதாந்யாய மிதிநித்யமகல்பயத்" என்று ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே, தீர்க்கஸத்ரமென்கிற யாகத்தாலே ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸக்ரமமாக யஜித்துக்கொண்டுபோருகிற காலத்திலே, பார்க்கவருடைய பத்நி கர்ப்பிணியாய், "பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற்கொண்ட" என்கிறபடியே பன்னிரண்டுமாஸத்துக்குப் பின்பு தைமாஸத்தில் மகாநக்ஷத்ரத்தில் பிண்டாக்ருதியாக ப்ரஸவிக்க, ஸுதர்ஶநாம்ஶரான திருமழிசைப்பிரான் அவதரித்தார். (ங) "ஸாகர்ப்பமாதத்தமுநேஶ்ச

(க) "ஶக்திபஞ்சமயவிக்ரஹாத்மநே ஶுக்திகாரஜதசித்தஹாரிணே ।
முக்திதாயகமுராரிபாதயோர் பக்திஸாரமுநயே நமோ நம: ॥"
(உ) "ஸித்தார்த்தித்யுஷ்ணரஶ்மௌ மகரமதிகதே த்வாபரே ஜ்ஞாநதாரா
க்ஷோணீதேஸம்வத்ஸரௌகே கதவதி ச திநே ஸப்தவிம்ஶே மகாக்யே ।
நக்ஷத்ரே பாநுவாரே முநிவரதநயோ பக்திஸாரோ முநீந்த்ர: ஸ்ரீமாந்
ப்ராபாவதாரம் ஜகதுபக்ருதயே பார்வணேऽந்யேத்யுரத்ர ॥" (ங) "ததோऽகிலஜகத்பத்மபோதாயாச்யுதபாநுநா ।
தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்ப்பூதம் மஹாத்மநா ॥" (ச) "அநார்த்ரமார்த்ரம் விரஸம் ரஸாட்யமபல்லவம் பல்லவிதம் ததாऽऽஸீத் ।
ஶாகோபஶாகோபசிதாப பூர்வே நாராயணே நந்தகுலம் ப்ரவிஷ்டே ॥"

† 'ஶுக்திஹாரஜிதசித்தஹாரிணே' என்றும்பாடம்.
‡ இதுசில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை.

(க) "தாத்ரா துலிதா ச லகுர்மஹீ" (உ) "பஶ்சிமே யோஜநார்த்தே ச விதேஹாதிஷ்டிதம் வநம் । பார்க்கவோ தீர்க்கஸத்ரேண வாஸுதேவம் ஸநாதநம் । அபிபூஜ்ய யதாந்யாயமிதி நித்யமகல்பயத் ॥" (ங) "ஸாகர்ப்பமாதத்த முநேஶ்ச பத்நீ ஸம்வத்ஸராந்தே ... வஸாத்த ... ஶோகஹீநா"

பத்நீ ஸுதர்ஸநாம்ஶோகதாநுவிஷ்டம் - பபாதகர்ப்போபுவிதைஷ்யமாஸே மகாபிதாநே மஹநீயதாரே” என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

அநந்தரம், உல்பஸம்வேஷ்டிதமாய் ஒன்றும்ரூபீகரியாமல் அவதரிக்கையாலே பார்க்கவரும் தத்பத்நியும் அநாதரித்து ஒருபிரப்பந்தூற்றின்கீழே வைத்துப்போக, அந்த உல்பாவ்ருத பிண்டாக்ருதியானது, அகில ஜகந்மாதாவான பெரியபிராட்டியாரநுக்ரகத்தாலே பூமிப்பிராட்டி ஸுரக்ஷிதமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே “சிக்கென்று சென்னிக்கால் சீரிடைப்பின் கண்ணுயிராய், ஒக்கவுருப்பாய்ந் தறிவாலுள்நிறைந்து” என்கிறபடியே ஸர்வாவயவங்களும் பரிபூர்ணமாய் அதிலே ஜீவன் ஸ்புரித்துத்தோற்றி, “பேதைக்குழவி” என்கிறபடியே அத்யந்தம்சிசுவாய்ப் பசுங்குழந்தையான ஆழ்வார், பசிதாஹங்களாலேபீடிபட்டு ஸ்தந்யார்த்தியாய் விஜநமானவநத்திலே ஒருபிரப்பந்தூற்றிலே ரோதநம்பண்ண, அவ்வளவிலே மஹீஸாரக்ஷேத்ராதிபதியான பெருமாள் அங்கே எழுந்தருளிக் கருணைம்ருதௌ கநிஷ்யந்தியான கடாக்ஷபாதங்களாலே இவர்பசிதாஹம்தீரும்படி குளிரக்கடாக்ஷித்து ஆராவமுதமான ஸ்வவிக்ரஹத்தைக் காட்டி ஆஶ்வாஸிப்பித்து மறைய, இவரும், தத்விரஹாஸஹிஷ்ணுவாய் மீளவும் அழத்தொடங்கினர்.

அங்கே திருவாளன் என்கிற ஒருத்தன் பிரம்பறுக்கப்போனவிடத்தில் இவருடைய ஆர்த்தநாதங் கேட்டுக் கூடவந்தவர்களுடன் சோதித்து இவரைக் கண்டு ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே எடுத்துக்கொண்டுவந்து, தன்னுடைய பத்நியான பங்கயச்செல்வியார்கையிலே கொடுக்க, அவளும் வந்த்யையாகையாலே மிகவும் ப்ரீதையாய் “உத்தானஞ்செய்து” என்கிறபடியே எடுத்துக்கொண்டு, புத்ரப்ரதிபத்தியைப்பண்ணி, * தந்துநகொண்டாள் கொலோ தானே பெற்றாள் கொலோ என்று விகல்பிக்கலாம்படி ஆதரத்துடனே ஸ்நேஹபூர்வகமாக வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற வளவிலே, “வனமுலைகள்சோர்ந்துபாய”என்கிறபடியே முலைப்பால்சுரக்க, இவளும் நந்தகோபனணிசிறுவா நான்சுரந்தமுலையுணாய்” என்னும்படியே முலைகொடுக்கத்தேட, இவரும் ஸ்தந்யபாநபோஜநங்களிலே நிராஶராய்ப் பகவத்குணாநுபவதாரகராய் வாக்வ்யவஹார ரோதநாதிகளொன்றுமின்றியே மலமூத்ரரஹிதராய்ப் பரிபூர்ணமாக ஸர்வாவயவங்களும் வர்த்திக்க எழுந்தருளியிருக்க,

இந்த ஆஶ்சர்யத்தை, அபுத்ரவானுமாய், திருமழிசையிலே வாஸம்பண்ணும் சதுர்த்தவர்ணத்திலே ஜாதனுமாய், மஹாப்ராஜ்ஞனுமான ஒருவ்ருத்தன், கேட்டு, பாங்காகப் பாலமுதுகாய்ச்சிக்கொண்டு ஸ்வபார்யாஸஹிதனாய் இவரிருக்கிறவிடத்திலே விடியற்காலத்தே வந்து, பஞ்சஶக்திமயமான சிசுவினுடைய அப்ராக்ருத திவ்யதேஜஸ்ஸைக் கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு, தான் கொண்டுவந்த பாலமுதை ஸமர்ப்பித்து ப்ரார்த்தித்து ‘அமுதுசெய்யப்பண்ணவேணுமென்று இத்தைக்கொண்டுவந்தேன்: அமுதுசெய்தருளவேணும்’ என்று பஹுஶ: வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் அவனிடத்தில் க்ருபாதிஶயத்தாலே அவன்கொண்டுவந்த பாலமுதை அமுதுசெய்துபோகவிட, அவர்களும் அப்படியே பலநாளும் போரப்ரீதியுடனே பாலமுதை அமுதுசெய்வியாநிற்க, ஒருநாள், ஆழ்வார், வ்ருத்ததம்பதிகளுடைய மநோபாவமறிந்து, அற்றைக்கு அவர்கள் கொண்டுவந்த பாலமுதை அமுதுசெய்து, சேஷித்த பாலை ‘நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கோள்: உங்களுக்கு நல்லபுத்ர னுண்டாவன்’ என்று ப்ரஸாதிக்க, அவர்களும் அப்படியே ஸ்வீகரித்து யௌவநாவஸ்தையையடைந்து, தத்பத்நியும் கர்ப்பவதியாய் ஒன்பதுமாஸம் சென்று பத்தாம்மாஸம் நிறைந்தவாறே, * கேசவன்றமராய் * நாக்கொண்டு மானிடம் பாடாத மஹாப்ராஜ்ஞரான ஒருகுமாரனை ப்ரஸவிக்க, ஸ்ரீவிதுரரைப்போலே விளங்குகிற அந்தப் புத்ரனைக் கண்டு, * பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள் அவருக்கு ‘கணிகண்ணன்’ என்று திருநாமம்சாத்தி, அகிலவித்யைகளையும் அதிகரிப்பித்தார்கள்.

பின்பு பகவத்தயாஸுதாஸ்வாதநத்ருப்தசேதநராய்,விடப்பட்ட அந்நபாநபோபிலாஷையை யுடையராய், பைத்ருகவேஶ்மத்திலே வளர்ந்தருளுகிற ஆழ்வாரும், ருஷிபுத்ரராகையாலே ஏழுதிருநக்ஷத்ரத்துக்குப் பின்பு “இளைப்பினையியக்கம்நீக்கி யிருந்துமுன்னிமையைக்கூட்டி, அளப்பிலைம்புலனடக்கி” என்கிறபடியே யமநியமாதியான அஷ்டாங்க யோகாப்யாஸத்திலே திருவுள்ளமாய், அதுக்கு ஜகத்காரணவஸ்துவை த்யாநத்துக்கு விஷயமாகச் சொல்லுகையாலே அந்த வஸ்துவை அறியவென்றால் * பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாகையாலே அவையவைதோறும் புக்கு ஆராய்வோமென்று கொண்டு, சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணகபிலபதஞ்சலிகளாகிற பாஹ்யஸமயங்களை, ஶைவ மாயாவாத ந்யாய வைஶேஷிக பாட்ட ப்ராபாகராதிகளாகிற குத்ருஷ்டிஸமயங்களையும் புக்கு * உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து ஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்தில், “இறைநிலையுணர்வரிது” என்கிறபடியே

அவற்றிலேஒருபசையில்லாமையாலே அங்கு நசையற்று "அறியார்சமணர் அயர்த்தார்பவுத்தர்,சிறியார்சிவப்பட்டார்" என்றுகொண்டு ஈனமான *இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைந்து, "கலையறக்கற்றமாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோதான்" என்று இதரஸித்தாந்தங்களை நஶ்வரமென்று கைவிட்டு, இப்படி எழுநூறு திருநக்ஷத்ரம் சென்றவாறே;

ஸ்ரீவைஷ்ணவராய், பரமவைதிகஸித்தாந்த நிஷ்டராய், "இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்குந் தெய்வம்" என்று அறுதியிட்டுக்கொண்டு *வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை அறிந்து தத்ப்ரவணராக, ஸர்வேஶ்வரனும் அதுவே பற்றாசாக இவர்க்கு *மயர்வறமதிநலமருளித்தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும், ததாஶ்ரயமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையும், உபயத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், ததாதாரமான கிரீடாதிநூபுராந்தமான திவ்யபூஷணவர்க்கத்தையும், அவற்றோடே விகல்பிக்கலாம்படியான ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களையும், இதடங்கக் காட்டிலெரித்தநிலாவாகாமே அநுபவிக்கிற லக்ஷ்மீப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கத்தையும், (க) " பவாம்ஸ்துஸஹவைதேஹ்யா " என்றும், "அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கு" என்றும், "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்றும், "ஏவமற்றமராட்செய்வார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கையே தங்களுக்கு தாரகாதிகளாகவுடையரான திவ்யபரிஜநவர்க்கத்தையும், அந்தப்போகத்துக்கு வர்த்தகமாய் *நலமந்தமில்லதோர் நாடாய்ப் போகவிபூதியான பரமபதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து, பின்னையும் ப்ரக்ருதிபுருஷகாலாத்மகமான லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை ஸத்வாரகமாகவும் அத்வாரகமாகவும்நின்று "இன்புறு மிவ்விளையாட்டுடையான்" என்கிறபடியே தனக்கு லீலையாக வுடையனாயிருக்கிற படியையும் காட்டிக்கொடுக்க;

இப்படி உபயவிபூதிநாதனான தான், (உ) "யந்நாபிபத்மாதபவந்மஹாத்மாப்ரஜாபதிர்விஶ்வஸ்ருக்" என்கிறபடியே சூழ்ந்தநீருலகெல்லாம்படைக்கும்படி முதலிலே தனக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனாக ப்ரஹ்மாவைத் தன்திருநாபீகமலத்திலே (ங) "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்னும்படி முந்துற உத்பந்நனாக்கின படியையும் (க) "ப்ரஹ்மண꞉புத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ஶ்ரேஷ்டாய" என்கிறபடியே அந்த ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனான ருத்ரன் உத்பந்நனான படியையும் ப்ரகாசிப்பித்தருள, இவரும் "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனுந், தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்" என்று தம் வாக்காலே சொல்லும்படி இவற்றையெல்லாம் இவர் ஸம்ஶயவிபர்யயமற அறிந்து, "சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண்கற்றோஞ் சங்கரனார், ஆக்கிய ஆகமநூ லாராய்ந்தோம் - பாக்கியத்தாற், செங்கட்கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாந் தீதிலமே, எங்கட் கரியதொன்றில்" என்று அநுஸந்தித்தருளி, இதரஸித்தாந்த நிவ்ருத்திபூர்வகமாக, † திருநின்றபக்கம் திறவிதென்றோர்ந்து, (உ) "ஆலோட்யஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்யசபுந꞉புந꞉ - இதமேகம்ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயணஸ்ஸதா" என்றும், (ங) "யோமேஶ்வரம் ஜகந்நாதம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ஶ்ரிய꞉பதிம்- பத்மநாபம் விஶாலாக்ஷம் சிந்தயாமி ஜகத்பதிம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜகத்காரணபூதனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய்ப் புண்டரீகாக்ஷனாய் ஜகந்நாதனான ஶ்ரிய꞉பதியை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு க்ருதார்த்தராய்த்† திருவல்லிக்கேணியிலே கஜேந்த்ரஸரஸ்ஸின் கரையிலே எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறநாளையிலே, ஒருநாள் இவர் நிரந்தரபகவதநுபவத்துடனே கந்தாஸீநஞ்செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனும் அத்ரிகந்யாஸஹிதனாய் ருஷபாரூடனாய் த்ரிஶூலபாணியாய் வ்யோம மார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாரும் அவர்களைக் கண்டு அவன்நிழல் தன்மேற்படாமல் ஒதுங்க, இதைத் தம்பதிகளிருவரும் கண்டுநிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனைக் குறித்துப் பார்வதி 'இவராரோவென்று அறிந்துபோவோம்' என்ன, ருத்ரனும் தத்பத்நியுடனே 'இவர் மஹாநுபாவர்: நம்மைக்கணிசியார்' என்ன, 'ஆகிலும், அவரைக்கண்டுபோவோம்' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்து இவரண்டையிலே வந்துநிற்க, இவரும் அவனைக் கண்டொடு

(க) "பவாம்ஸ்துஸஹவைதேஹ்யா" (உ) "யந்நாபிபத்மாதபவந்மஹாத்மா ப்ரஜாபதிர்விஶ்வஸ்ருக்" (ங) "யோப்ரஹ்மாணம்விததாதி பூர்வம்"

(க) "ப்ரஹ்மண꞉புத்ராயஜ்யேஷ்டாயஶ்ரேஷ்டாய" (உ) "ஆலோட்யஸர்வஶாஸ்த்ராணிவிசார்யசபுந꞉புந꞉ । இதமேகம்ஸுநிஷ்பந்நம்த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா" (ங) "யோமேஶ்வரம்ஜகந்நாதம்விஷ்ணும்ஜிஷ்ணும்ஶ்ரிய꞉பதிம் । பத்மநாபம்விஶாலாக்ஷம்சிந்தயாமிஜகத்பதிம் ।"

† 'திருமழிசையிலே' என்றும் பிரதிபேதம்.

த்துப்பாராமல் உதாஸீநித்திருக்க, அவனும் 'நாம்வந்துநிற்க நீர் அலக்ஷ்யம்பண்ணலாமோ?' என்ன, இவரும் 'உன்னைக்கொண்டு என்னப்ரயோஜநமுண்டெனக்கு?' என்ன, அவனும் 'நாம் உமக்கு ஒன்றுதரக்கடவதாக வந்தோம்'என்ன, இவரும் 'நமக்கு ஒன்றும் வேண்டாம்'என்ன,அவனும்'நம்வரவு வ்யர்த்தமாகாமல் உம் அபீஷ்டத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளீர்'என்ன,ஆழ்வாரும் புன்முறுவல்செய்து 'ஆகில்,மோக்ஷந்தரவல்லையாகில்தா'என்ன,'அதுஎன்னால்தரக்கடவதன்று ஸ்ரீமந்நாராயணனாலே'என்ன,'ஆனால்,இன்றுசாவாரைநாளைச்சாகும்படிபண்ணவல்லையோ?'என்ன,'அதுவும் கர்மாநுகுணமன்றோ?' என்ன, 'ஆனால்,இவ்வூசியின்பின்னே நூல்வரும்படிவரப்ரதாநம்பண்ணாய்' என்று அபஹஸித்துச்சொல்ல, அவனும் இவ்வார்த்தையைக்கேட்டு மிகவும்குபிதனாய், 'இவரை அநங்கனைப்போலே யாக்கக்கடவேன்' என்று, பொறியும் புகையும் கிளம்புகிற தன்நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்துவிட, அக்கண்ணில்நின்றும் ஜ்வாலாஜாஜ்வல்யமாநமாய் ஸம்வர்த்தாக்நிபோலே சுட்டுக்கொண்டெரிகிற ஜ்வலநப்ரரோஹத்தைக் கண்டு ஆழ்வாரும் தம்முடைய வலத்திருவடியின் பெருவிரலிலே ஒருகண்ணைத் திறந்துவிட, அக்கண்ணில்நின்றும் அக்நி ப்ரளயஹுதவஹகோடிகல்பமாய் ஜ்வலித்துக்கொண்டுகிளம்ப, கோடிவைஶ்வாநரப்ரக்யமாய் அத்யாக்ரகோடிநிப தீர்க்கஜ்வாலா ஜாஜ்வல்யமாநாக்நியில் ஶம்புவின்லோசநாக்நி கத்யோதப்ராயமாய் அடங்க, †(பின்னும் அந்தமஹதக்நியானது உலகங்களை ஆக்ரமித்து ம்ருத்யுஞ்ஜயனைச் சுற்றிக்கொள்ள), ஶம்புவும் அந்த அங்குஷ்டலோசநாக்நிஜ்வாலையைப் பொறுக்கமாட்டாமல்†(மிக வலம்பரிதபித்து "அந்யதா ஶரணம் நாஸ்தி த்வமேவ ஶரணம் மம-தஸ்மாத்காருண்யபாவேந ரக்ஷ ரக்ஷ ஜநார்த்தந" என்று முறையிட, அப்போது முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ருஷிகளும் சதுர்முகப்ரஹ்மாவும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேசென்று ப்ரபத்தி பண்ணிமுறையிட, எம்பெருமானும்)புஷ்கலாவர்த்தகமென்கிற ப்ரளயகாலமேகங்களை அக்நி ஶமிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபிக்க,†(மேகங்கள் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஸ்வாமி! ஸுதர்ஶநாம்ஶஜரான பார்க்கவமஹர்ஷி பாதாங்குஷ்டநேத்ராக்நியை ஸமீபிக்கவும் பார்க்கவும் எங்களுக்கு ஶக்தியும் உண்டோ?' என்ன, ஸ்வாமியும் 'என்னுடைய க்ருபையாலே உங்களுக்குப் பலமுண்டாம்' என்ன,) அம்மேகங்களும் மின்னி முழங்கி வில்லிட்டு அகிலதாபங்களும் அடங்கும்படி ஆகாசாவகாசமடைய நிறைந்து அபிவர்ஷிக்க, அவ்வர்ஷத்தாலே எரி

† குண்டலித க்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றன.

கிற அக்நியும் அணைந்து பெருவெள்ளங்கோக்க, ஆழ்வாரும் (க) "கிரயோவர்ஷதாராபிர்ஹந்யமாநாநவிவ்யது:"என்கிறபடியே அத்ரிராஜனைப்போலே வர்ஷதாரைக்கு இறாயாமல் பகவதநுபவ தத்பரராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு அவனும் விஸ்மயப்பட்டு இவருக்கு'பக்திஸாரர்' என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி இவர்வைபவத்தைக்கொண்டாடி ஶிர:கம்பநம்பண்ணி, 'அம்பரீஷனாலே தூர்வாஸா அவமாநப்பட்டானிறே: ஆகையாலே, பாகவதர்கள் ஸுதுர்ஜயர்' என்று ஸ்வபத்நிக்கு உரைத்துக்கொண்டு யதாஸ்தாநமே போந்தான்.

பின்னையும் ஆழ்வார் பூர்வம்போலே யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருக்க, யாத்ருச்சிகமாக வ்யாக்ராரூடனாய் சுக்திஹார னென்பானொரு கேசரன் ஆகாசமார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாருடைய யோகப்ரபாவத்தாலே இவர்மேலேபோக க்ஷமமன்றிக்கே வ்யாக்ரமும் திமிர்த்துநிற்க, அவனும் இதேதோவென்று பார்த்துக்கொண்டு வருமளவில், கீழே மௌநியாய் யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வாரைக் கண்டு விஸ்மயப்பட்டுத் தத்க்ஷணத்திலே ஆகாசத்தினின்றும் பூமியில் வந்து வ்யாக்ரவாஹநத்தினின்றும் இறங்கி இவரண்டையிலேவந்து 'பார்க்கவமுநீந்த்ரரே! இக்கந்தாவரணத்தைப் போகட்டு நான் தருகிற திவ்யபட்டநிர்மிதமான இந்தக்கவசத்தைத் தரியும்' என்று ஒருகவசத்தைக்கொடுக்க, இவரும் அத்தை நிஷேதித்து ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே மணிஸ்வரூபமாய் த்யுமணிப்ரபோபமமான கவசத்தை அவனுக்குக்காட்ட, அவனும் லஜ்ஜாவிஷ்டனாய், தன் கழுத்தில் ஹாரத்தை வாங்கி 'இத்தை அக்ஷமாலையாகத்தரியும்'என்று கொடுக்கத்தேட, இவரும் தம் கழுத்தில் துளஸீபத்மாக்ஷமாலையை வாங்கி 'இத்தை பாராய்' என்ன, அது நவரத்நஹாரமாய்விளங்கக் கண்டு, அவனும் 'இவர் மஹாநுபாவர், மஹாபரிபூர்ணர்' என்று தண்டனிட்டு, இவர்வைபவத்தைக் கொண்டாடி யதாஸ்தாநமே போந்தான்.

பின்னையும் அங்கே இவர் யோகநிஷ்டரா யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, 'கொங்கணஸித்தன்' என்கிற பெயரையுடையனாய் ரஸவாதியா யிருப்பானொருவன் வந்து, இவ்வாழ்வாருடைய வைபவத்தைக் கண்டு இவருக்குக் காணிகோடியைப் பேதிப்பதான ரஸகுளிகையை ஸமர்ப்பிக்க, இவரும் அத்தை அநாதரித்து 'நமக்குவேண்டாம்' என்று அவனுக்குத் தம்முடைய பொன்னொத்த மேனியின்

(க) "கிரயோ வர்ஷதாராபிர் ஹந்யமாநா ந விவ்யது:"

புழுதியோடே தம்காதிற் குறும்பியை யுருட்டி 'இந்தக் காணி குளிகை கோடாகோடியைப் பேதிக்கும்' என்று கொடுத்தருள, அவ னும் அப்படியே பரீக்ஷிக்க, அது சொன்னபடிக்கு ஒத்திருக்கை யாலே அதிப்ரீதியுடனே ஆழ்வாரைத் தண்டனிட்டு, 'தங்யோऽஹம்' என்று க்ருதார்த்தனுய்ப் போந்தான்.

அநந்தரம் திருமழிசைப்பிரானும், ஒரு குஹாந்தராவிஷ்ட ராய், நிப்ருதாக்ஷவ்ருத்தியையுடையராய் யோகத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்க, அவ்வளவிலே பொய்கை பூதன் பேயாழ்வாராகிற முதலாழ் வார்கள் மூவரும் * எங்குந்திரிந் தரங்கனெம்மானுக்கே காதல்செய் தொண்டராய் ஸஞ்சரித்து வருகிறவர்கள், ஸுதூரத்திலே அப்ராக் ருததிவ்யதேஜஸ்ஸைக் கண்டு அத்யாச்சர்யப்பட்டு, 'இத்தை ஆரா யக்கடவோம்' என்று எங்கும் திரிந்து சோதித்துவந்து, குஹாந்தரா விஷ்டரான பக்திஸாரரை 'இம்மஹாநுபாவ ராரோ?' என்று திவ்ய மான * நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டு, 'பார்க்கவமுநீந்த்ரரே! ஸுகமேயிருக்கிறீரோ?' என்று குசலப்ரச்நம்பண்ண, அவரும் 'பத் மமாதவீகுஸுமகைரவோத்பவ முனிகாள்! நன்றாயிருக்கிறீர்களோ?' என்று வினவியருளி, அந்யோந்ய வந்தந பரராய் ஆஹ்லாதசீதநேத் ராம்புக்கள் பனிப்பப் புளகீக்ருதகாத்ரராய் ஒருவரையொருவர் ஆலிங்கித்துக்கொண்டு மிகவும் ப்ரீதியுடனே எல்லாரும் ஸதாபர குணவிஷ்டராய் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பாலும்பாலும் சேர்ந்தாற்போல வும், தேனுந்தேனுங் கூடினாற்போலவும், பகவச்சரணாரவிந்தத்யாநா ம்ருதாஸ்வாதநம் *தேனூறியெப்பொழுதும் தித்திதது ஐகரஸ்யத் தாலே எல்லாருக்கும் ப்ரணயரஸம் உந்மஸ்தகமாம்படி பகவதநுபவம் பண்ணியிருந்தார்கள். பின்பு எல்லாரும் உகந்ததிருவுள்ளத்தை யு டையராய் மயிலைநகரி யேற வெழுந்தருளி, அங்கே பேயாழ்வார் திரு வவதரித்தருளின கைரவதீர்த்தத்தையும் ப்ரீதியுடன் ஆலோகித்துக் கொண்டு தத்தீரத்திலே சிலகாலம் யோகத்திலெயெழுந்தருளியிரு ந்து பின்பு "ஓடித்திரியும் யோகிகள்" என்னும்படியே பூர்வம்போ லே பார்க்கவமுநீந்த்ரரை அநுவர்த்தித்து அநுமதிகொண்டு பூஸ ஞ்சாரார்த்தமாக முதலாழ்வார்கள்மூவரும் எழுந்தருளினார்கள்.

அநந்தரம், பார்க்கவமுநீந்த்ரரும், தம்முடைய திருவவதார ஸ்தலமான திருமழிசையிலே எழுந்தருளி, சாத்துகைக்குத் திரு மண்வேண்டிக் கல்லிசோதித்தவிடத்தில் திருமண் அகப்படாமல்

முசித்துக்கிடக்க, அப்போது * திருவேங்கடத்தெந்தை இவர்ஸ்வப் நத்திலே யெழுந்தருளித் திருமண் இருக்குமிடம் அடையாளமாகக் காட்டியருள, அங்கே திருமண்கண்டெடுத்து அத்திருமண்கொண்டு பன்னிரண்டுதிருநாமஞ் சாத்தியருளிப் பெரியப்ரீதியுடனே "சிந்தை மற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத் தன்மை" என்கிறபடியே க்ஷுத்ர புருஷார்த்தங்களில் நசையற்றுப் பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற இவரும், பொய்கைப்பிரானவதரித்தருளின பொய்கைப்ரதேசத்திலே சிலகாலம் ஸேவித்திருக்கத் திருவுள்ள மாய், (க) "யத்தஸத்யவ்ரதம்நாம க்ஷேத்ரம்பாபவிநாசநம் - புண்ய க்ஷேத்ரேஷு ஸர்வேஷு தஸ்யைவச்ரைஷ்ட்யமீரிதம்" என்று சொல்லுகிறபடியே புண்யக்ஷேத்ரங்களில்வைத்துக்கொண்டு ச்ரே ஷ்டமுமாய்ப் பாபஹரமுமாய் ஸத்ய வ்ரதக்ஷேத்ரமென்று பேரை யுடையதுமான கச்சிவெஃகாவிலே எழுந்தருளி, (உ) "சயாநச் சேஷபர்யங்கே குந்தேந்துதவளப்ரபே - பணாரத்நஸஹஸ்ராம்சு நவாஸ்தரணவிஸ்த்ருதே - நீலஜீமூதஸங்காச: பத்மபத்ரநிபேக்ஷ ண: - ஸேவ்யமாநோவிசாலாக்ஷ்யா ஸ்ரீயாகமலஹஸ்தயா - தரண்யா சஸுதங்வங்க்யா தாதாவிச்வஸ்யவிச்வபுக்" என்றும், "தேவிமாரா வார் திருமகள்பூமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீபூமிநீளைகளாலே ஸேவ்யமாநனுய்க்கொண்டு "பணங்களாயிரமுடையநல்லரவணைப்பள் ளிகொள்பரமா" என்கிறபடியே பெரியதிருவநந்தாழ்வானை திரு வணையிலே *வெஃகாவில் துயிலமர்ந்தவேந்தை ஸேவித்து, பொய்கை யாழ்வாரவதரித்தருளின அந்தத்திருப்பொய்கைக்கரையிலேஅவரை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே,

இவர் திருவடிகளிலே கணிகண்ணர் வந்து ஆச்ரயித்துப் பக வத்ப்ரவணராயிருக்க, அவ்வளவிலே அங்குள்ள ஒருஸ்தவிரையான வள் வந்து ஆழ்வாரை ஸேவித்து அவர்திருவடிகளிலே பக்தியுக்தை யாய் அவர் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்தை "கடைத்தலை சீக்கப்பெற்

(க) "𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥"
(உ) "𑌶𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌧𑌵𑌲𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇 । 𑌫𑌣𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌨𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇 ॥ 𑌨𑍀𑌲𑌜𑍀𑌮𑍂𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑌮𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ 𑌧𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑍁𑌕𑍍 ॥"

ருல் கடுவினைகளையலாம்" என்கிறபடியே ஸம்மார்ஜநகோமயாநுலேப
நரங்கவல்யாத்யலங்காரங்களாலே அநுதிநம் சுச்ரூஷிக்க, யோகத்
திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற இவ்வாழ்வார் ஒருநாள் திருக்கண்களை
விழித்துப்பார்த்து, இவள்செய்கிற கிங்கரவ்ருத்திக்கு மிகவும் உகந்த
வுள்ளத்தராய், அந்த வ்ருத்தையைப் பார்த்து 'உன் அபீஷ்டத்தைச்
சொல்லிக்காணாய், உனக்கு ஒருவரப்ரதாநம் பண்ணுகிறோம்' என்று
அருளிச்செய்ய, அவளும் அப்படியே ஆழ்வாரைக்குறித்து 'அடி
யேனிடத்தில் க்ருபாதிசயமுண்டாகில் அடியேனுக்கு இந்த வார்த்
தகம்போம்படி கடாக்ஷித்தருளவேணும்' என்ன ஆழ்வாரும் 'அப்
படியே ஆகக்கடவது' என்று அவளைக் குளிரக்கடாக்ஷித்தருள,
அவளும் இவர்கடாக்ஷத்தாலே ப்ராப்தயௌவனையாய்த் தேவஸ்
த்ரீயைப்போலே அதிஸுந்தரையாக, அவ்வளவிலே, தத்ராஜ்யாதி
பதியான பல்லவராயனும் இவளைக்கண்டு, மந்மதபாணபாதிதனாய்த்
தனக்குப் பத்நியாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, அவளும் அநுகூ
லித்து அவனுடனே அதிமாநுஷமானபோகங்களை அநுபவியாநிற்க,

ஒருநாள், பல்லவராயன், தனக்கு ஒருநாளைக்கொருநாள் ஶரீ
ரம் ஜரித்துவரக் கண்டு, அவளைக்குறித்து 'உனக்கு அதிமாநுஷ
மான இந்த யௌவநம் எங்ஙனேயுண்டாயிற்று?' என்று கேட்க,
அவளும் அவனைக்குறித்து ஆழ்வார்கடாக்ஷத்தாலே தனக்கு உண்
டானபடியைச் சொல்லி, 'நீயும் உன்னகத்திலே அநுதிநம் உபாதா
நம்பண்ணவருகிற கணிகண்ணரை அநுவர்த்தித்து அவர்புருஷகார
மாகத் தத்தேசிகரான பக்திஸாரரை அநுவர்த்தித்தாயாகில், உனக்
கும் இப்படிப்பட்ட யௌவநம் உண்டாம்' என்றுசொல்ல, அப்
போது ராஜாவும் கணிகண்ணரையழைத்து, உம்முடைய ஆசார்
யரை நாம் ஸேவிக்கவேணும்: அவரை நம்பக்கல் அழைத்துக்
கொண்டு வரவேணும்' என்று சொல்ல, கணிகண்ணரும், 'நம்ஆசார்
யர் ஒருவரகத்துக்கும் எழுந்தருளார். ஒருராஜாவையும் கணிசித்துப்
பாரார்' என்ன, பின்னையும் ராஜாவான பல்லவராயன் தன்னைக்கவி
பாடவேணுமென்று கணிகண்ணரை அபேக்ஷிக்க, *வைகுந்தச்செல்
வனார்சேவடியைப் பாடுகையொழிய, * "நாக்கொண்டுமானிடம்பா
டேன்' என்றும, "வாய்கொண்டு மானிடம்பாடவந்த கவியேனல்
லேன்" என்றும் இப்படி தம்முடைய அத்யவஸாயஹேதுவான
சிஷ்டாசாரவசநங்களைச்சொல்லி 'பகவத்பாகவதவிஷயமொழிய நான்
நரஸ்துதிபண்ணுவதில்லை' என்ன, 'ஆகிலும், நீர் நம்மைப்பாடவே
ணும்' என்று அவன் இவரை நிர்ப்பந்திக்க, கணிகண்ணரும்

† "ஆடவர்க ளெங்ஙனகல்வா ரருள்சுரந்து, பாடகமு மூரகமும்
பாம்பணையும் - நீடியமால், நின்று னிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றே,
மன்றார் ‡ பொழிற்கச்சி மாண்பு" என்று சொல்ல, அவனும் 'நம்
மைப்பாடென்றால் இங்ஙனே சொல்லலாமோ?' என்று மிகவும் குபி
தனாய்க் கொண்டு 'ஆகில், நம்முடைய ராஜ்யத்தினின்றும் போம்'
என்ன, (க) "ஆஜ்ஞாமநுஷ்ய-ர்த்தேந" என்கிறபடியே சடக்கென
ஸ்வாசார்யரான பக்திஸாரமுனிகள் திருமுன்பே வந்து தண்டன்
ஸமர்ப்பித்து அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து 'அடியேன் இவ்
விடத்தில்நின்றும் விடைகொள்ளுகிறேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'நீர்
போகிறீராகில், நாம் இங்கிருக்கப்போகிறோமோ? நாம் புறப்பட்
டால், எம்பெருமான் இங்குக் கண்வளரப்போகிறானோ? அவனெழுந்
தருளும்போது, தத்பரிகரபூதரான ப்ரஹ்மாதிகள் இங்கிருக்கப்போ
கிறார்களோ?' என்று அருளிச்செய்து, '*வெஃகாவிலுன்னிய யோகத்
துறக்கமானவனையும் எழுப்பிக்கொண்டு வருகிறோம்' என்றுசொல்லி,
திருவெஃகாநாயனார் திருமுன்பே எழுந்தருளி அவரைப்பார்த்து
"கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி,மணிவண்ணா நீகிடக்க
வேண்டா - துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும்போகின்றேன் நீயுமுன்
றன், பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்" என்று ஆழ்வார் விண்ணப்
பஞ்செய்ய, அவர் சொன்னவண்ணஞ் செய்து இவருடையபின்னே
எழுந்தருள, "சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும் முனிவருந்தொடர"
என்கிறபடியே மற்றும் அத்தேசத்தில் ஆலயங்களில் தேவதைகளும்
பின்தொடர எழுந்தருளுகையாலே, (உ) "அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லா
நா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: - உபதப்தோதகாநத்ய: பல்வலாநிஸ
ராம்ஸிச" என்று சொல்லுகிறபடியே திருவயோத்யை ராமவிஶ்லே
ஷத்தாலே பொலிவழிந்தாப்போலே காஞ்சீநகரத்திலே தரு குல்ம
லதாதிகளும் நதீதடாகங்களும் மிகவும்வாடி அழகழிந்து தத்ராஜ
யத்தில் கோயில்களில் எம்பெருமான்களுமில்லாதே ஆலயங்களிலே
தேவதைகள் ஒருவருமின்றியே அந்தகாரம்கவிந்து உதயாஸ்தமயந்
தெரியாதே "நீளிரவாய் நீண்டதால்" என்கிறபடியே கநதிமிரபூயிஷ்ட
மானபடியை ராஜாவும் மந்த்ரிகளுங் கண்டு, போர க்லேசித்து இவர்

(க) "ஆஜ்ஞாமநுஷ்ய-ர்த்தேந" (உ) "அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: । உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச ॥"

† 'எவ்வா றகன்றொழிவார் வெஃகாவும், பாடகமு மூரகமும் பஞ்ச
ரமா' என்றும் பாடம். ‡ 'மதிற்கச்சி' என்றும்பாடம்.

களைப் பின்தொடர்ந்துசென்று, † 'ஓரிரவிருக்கை' என்கிற ஊரிலே இவர்களைக் கண்டு கப்படத்தைக்கட்டிக் காலிலேவிழுந்து கணிகண்ணரைவேண்டிக்கொள்ள, கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரரான சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமாளைப்பார்த்து, "கணிகண்ணன்போக்கொழிந்தான் காமரு பூங் கச்சி, மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டும் - துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப் பாய்படுத்துக்கொள்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானும் மீண்டெழுந்தருளி, ஆழ்வார்சொன்னவண்ணஞ்செய்தது எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகவேணுமென்று இடத்திருக்கை கீழ்படக் கண்வளர்ந்தருளினார். இப்படி "விருப்புடையவெஃகாவேசேர்ந்தானை" என்கிறபடியே சேர்ந்து * நாகத்தணையைப் படுக்கையாகப்படுத்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளின இந்தஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்திறே "வெஃகணைக்கிடந்த தென்னநீர்மையே!" என்று ப்ரீதராயருளினார். அந்த நகரிதானும் "நிறைந்தசீர்நீள்கச்சி" என்னும்படி பொலிவையுடைத்தாயிருக்கையாலே, அவ்விடத்திலே * வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை உள்ளத்துக்கொண்டு யோகத்திலே பின்னையும் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து,

அநந்தரம், கும்பகோணயாத்ராபேக்ஷையை யுடையராய் (க) "யோநர꞉ கும்பகோணேஸ்மிந் க்ஷணார்த்தமபி திஷ்டதி - ஸ யாதி வைகுண்டங்கிமு தாந்யா விபூதய꞉" என்கிறபடியே * வைகுந்தமாநகர்மற்றதுகையதுவாகத்தக்க ப்ரபாவாதிஶயத்தையுடைத்தான திருக்குடந்தையிலே நித்யவாஸம்பண்ணி ஆராவமுதாழ்வாருடைய * ஏரார்கோலத்தை யோகத்திலேகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கத் திருவுள்ளமாய், "நலத்தால்மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தா யுன்னைக்காண்பான் நானலப்பாய்" என்கிறபடியே அதித்வரையோடே எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, பெரும்புலியூரென்கிற க்ராமத்திலே சென்று ஒரு திண்ணையிலே அவஸரித் தெழுந்தருளியிருக்க, அத்திண்ணையிலேயிருந்து அத்யயநம்பண்ணுகிற ப்ராஹ்மணர்கள் இவரைக்கண்டு விப்ரதிபத்திபண்ணி வேதாத்யயநத்தைத் தவிர்ந்திருக்க, பின்னை அவர்களுக்குவிட்டதறுவாய்தோன்றாமல் தடுமாற, ஆழ்வாரும் அத்தைக்

(க) "யோநர꞉ கும்பகோணேஸ்மிந் க்ஷணார்த்தமபி திஷ்டதி । ஸ யாதி வைகுண்டங்கிமு தாந்யா விபூதய꞉ ॥"

† 'ஓரிருக்கை' என்றும், 'ஓரிக்கை' என்றும் வழங்குவர்.

கண்டு கறுப்புநெல்லை உகிராலேயிடந்து ஸம்ஜ்ஞையாலே அந்த வாக்யத்தை ஸூசிப்பித்தருள, பின்பு அவர்களுக்கு (க) "க்ருஷ்ணாநாம் வ்ரீஹீணாம்நகநிர்ப்பிந்நம்" என்கிற வாக்யம்தோற்ற, (உ) "நஶூத்ராபகவத்பக்தா விப்ராபாகவதாஸ்ஸ்ம்ருதா꞉" இத்யாதிப்படியே அவர்கள் தெளிந்துவந்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து க்ருதார்த்தரானார்கள்.

பின்னையும் அந்தக்ராமார்ச்சனையான எம்பெருமானும் இவ்வாழ்வார் உபாதாநார்த்தமாக ஸஞ்சரித்தருளுகிற திருவீதிகள்தோறும் அபிமுகமாய்த் திரும்பியருள, இந்த ஆஶ்சர்யத்தை நம்பியார் கண்டு, சில ப்ராஹ்மணர்க்குக் காட்ட, அவர்கள் அந்தக்ராமத்திலே யாகம் பண்ணுகிற பெரும்புலியூரடிகளுடைய யாகசாலையிலே சென்று "கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்" என்று இவருடைய ப்ரபாவத்தைச் சொல்ல, தீக்ஷிதரும் கேட்டு "மெய்யடியார்கள்தம் ஈட்டங் கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணுங்கண்பயனாவதே" என்றுகொண்டு (ங) "அக்ஷ்ணோ꞉பலம் த்வாத்ருஶதர்ஶநம்" என்று சொல்லுகிறபடியே அதிஹர்ஷத்துடன் யாகசாலையினின்றும் புறப்பட்டு ஆழ்வாரெழுந்தருளி யிருக்குமிடத்தேறவந்து இவருடைய சக்தி பஞ்சமயமான விக்ரஹத்தைக் கண்டு ஸேவித்து, "போதுமினமதிடம் புகுதுக" என்கிறபடியே நம்முடைய யாகசாலைக்கு எழுந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்து எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் இவ்வாழ்வாருக்கு அக்ரபூஜைபண்ண, அத்தைக் கண்டு அங்குள்ள அத்வர்யுதொடக்கமான சடங்கிகளடைய 'இவரைக் கொண்டுபுகுந்து யாகத்தை உபஹதியாக்கிற்றே!' என்று தர்மபுத்ரன் ராஜஸூயயாகத்திலே க்ருஷ்ணனுக்கு அக்ரபூஜை பண்ணினபோது சிசுபாலன் பஹுமுகமாகப் பருஷோக்திகளைப் பண்ணினாப்போலே இவர்களும் ஆழ்வாரைப் * பொறுப்பரியனகள்பேசி அதிக்ஷேபிக்க, தீக்ஷிதரும் வ்யாகுலாந்த꞉கரணராய் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, 'இவர்கள் * ஏதேனும்பேச நான் கேட்கமாட்டேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆழ்வாரும் இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்க வொண்ணாதென்று பார்த்து, (ச) "அஷ்டாங்கயோகஸித்தாநாம் ஹ்ருத்யாக

(க) "க்ருஷ்ணாநாம் வ்ரீஹீணாம் நகநிர்பிந்நம்" (உ) "நஶூத்ரா பகவத்பக்தா விப்ரா பாகவதா꞉ ஸ்ம்ருதா꞉" (ங) "அக்ஷ்ணோ꞉ ஃபலம் த்வாத்ருஶதர்ஶநம்" (ச) "அஷ்டாங்கயோகஸித்தாநாம் ஹ்ருத்யாக ... ।..."

நிரதாத்மநாம் - யோகிநாமதிகாரஸ்ஸ்யா தேகஸ்மிந்ஹ்ருதயேஶயே' என்கிறபடியே தமக்கு அந்தர்யாமியாய் * அற்புதனை அநந்த சயநனைக்குறித்து "அக்கரங்களக்கரங்களென்று மாவதென்கொலோ, இக் குறும்பைநீக்கியென்னையீசனுக்கவல்லையேல், சக்கரங்கொள்கையனே சடங்கர்வாயடங்கிட, உட்கிடந்தவண்ணமே புறம்பொசிந்து காட்டிடே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தருள, * ஒண்சங்கதைவாளாழியானும் "தம்மையேநாளும் வணங்கித் தொழுவார்க்குத், தம்மையே யொக்கவருள்செய்வர்" என்கிறபடியே * அரவத்தமளியினோடும் அழகியபாற்கடலோடும் அரவிந்தப்பாவையுந்தானுமாய்ப் பெரியதிருவனந்தாழ்வான்மேலே * வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள் மெல்லடிபிடிக்கும்படி கண்வளர்ந் தருளும்படியை அனைவருங் கண்டநுபவிக்கும்படி ஆழ்வாருடைய திருமேனியிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கி இவருக்கு ஸாரூப்யப்ரதாநம்பண்ணியருள, இவரும் ஸாரூப்யத்தைப் பெற்று எல்லாருங்காணலாம்படி எழுந்தருளியிருக்க, முன்பு கர்ஹித்த சடங்கிகளுடைய ஆழ்வாருடைய ஹ்ருதயத்தில் ப்ரகாசிக்கிற எம்பெருமானுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இவர் உரஸ்ஸிலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவித்துத் திருவடிகளிலே ஸாதரமாக ஸாஷ்டாங்க ப்ராணமத்தைப்பண்ணி க்ஷமைகொண்டு ஆழ்வாரை ப்ரஹ்மரதம் பண்ணி உபலாளித்து "நக்ஷமாமி"க்கு லக்ஷ்யமாகாமல் * திருமாலடியார்களைப் பூசிக்கநோற்று க்ருதார்த்தரானார்கள். ததநந்தரம் இவரும் அவர்களுக்கு பஹுப்ரகாரமாக ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி பஹுஶ: க்ருபைசெய்தருளி வாழ்வித்து, * செழுமாமணிகள் சேருந் திருக்குடந்தையை நோக்கி எழுந்தருளினர்.

அநந்தரம் நிஜஸம்புடஸதங்களைத் திருக்காவேரீபய:ப்ரவாஹத்திலே ப்ரக்ஷேபிக்க, நிரவக்ரஹப்ரவாஹத்தாலே நிஜஸம்புடஸதங்கள் நீயமாநங்களாயுள்ளவளவில், நான்முகன் திருவந்தாதியும் திருச்சந்தவிருத்தமும் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்கள் எதிர்த்துவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளண்டையிலே யிருக்க, அவற்றையெடுத்துக்கொண்டு ஆராவமுதாழ்வாருடைய * ஏரார்கோலத்தையுங்கண்டு அவ்வநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே "காவிரிக்கரைக்குடந்தையுள் கிடந்தவா றெழுந்திருந்துபேசு" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆராவமுதாழ்வாரும் அப்படியே உத்யோகிக்க, அந்த ஸௌலப்யகுணத்துக்குத் தோற்று "வாழி கேசனே" என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ண, எம்பெருமானும் அப்படியே உத்தாநசாயியாயருள, அப்படியான விக்ரஹத்தை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஸம்

வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.—இப்படி திருமேனியுடனே அந்நாஹாரவர்ஜிதராய் க்ஷீராஹாரதாரகராய் நாலாயிரத்தெழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம்பண்ணிக்கொண்டு, எழுந்தருளியிருந்து "ஆழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொண்மின் நீர் தேர்ந்து" என்று நான்முகன் திருவந்தாதி, திருச்சந்தவிருத்தம் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பரமஸாத்விகராய் நாராயணைகபரரான முமுக்ஷுக்களுக்குத் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

குலசேகரப்பெருமாள் வைபவம்.

(க) "குஷ்யதேயஸ்யநகரே ரங்கயாத்ராதிநேதிநே -
தமஹம்ஶிரஸாவந்தே ராஜாநங்குலஶேகரம்."

(உ) † "கல்யப்தேஸுகஸங்க்யயாவ்யபகதேமாஸேசமாகாபிதே
வர்ஷேசாபிபராபவேஸுரகுரோர்வாரேசபக்ஷேஸௌ -
த்வாதஶ்யாக்யதிதௌபுநர்வஸுதிநேப்ரீத்யாக்யயோகாந்விதே
த்ராதுந்ந:குலஶேகர:க்ஷிதிபதிஶ்ஶ்ரீகௌஸ்துபாத்மா(அ)பவத்"

இங்கே அவதாரக்ரமம்பார்க்கில் நம்மாழ்வார் திருவவதார வைபவம் சொல்லலாயிருக்க, ஸ்ரீகுலசேகராழ்வார் திருவவதாரவைபவம் சொல்லுகிறது, அவயவநிரூபணம்பண்ணியே அவயவியை நிரூபிக்க வேண்டுகையாலே.

ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள், கொல்லிநகரென்கிற திருப்படைவீட்டிலே, * சேரன் குலசேகரராய்க்கொண்டு க்ஷத்ரியவர்ணத்திலே மாசிமாஸத்தில் புநர்பூசநக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீகௌஸ்துபாம்சராய் அவதரித்தருளினர். (௩) "தஸ்யாமபூச்சேரகுலப்ரதீபஶ்ஶ்ரீகௌஸ்துபாத்

(க) "𑌘𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌗𑌰𑍇 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 । 𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍍 ॥" (உ) "𑌕𑌲𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌸𑍁𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌗𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌘𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌿𑌤𑍇 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌤𑌿𑌥𑍌 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥" (௩) "𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑍂𑌚𑍍𑌚𑍇𑌰𑌕𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 । [illegible] ॥"

† இந்தச்சுலோகம் சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.

மாகுலஶேகராக்ய: - பஹீபதிர்மாகபுநர்வஸூத்பத்திநேஹஸே ஶ்ரீபூர்ணகடாக்ஷலக்ஷ்ய:” என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

“மாற்றலரை, வீரங்கெடுத்த செங்கோற் கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன், சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர்சிகாமணி” என்று சொல்லப்படுகிற இவர், ரதகஜதுரகபதாதி என்கிற சதுரங்கபலத்தையுடையராய், ப்ரதிபக்ஷங்களையெல்லாம் காந்திஶீகராம்படி காடேறவோட்டி, “கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன்” என்றும், “கூரார்ந்த வேல்வலவன் கோழியர்கோன் குடைக்குலசேகரன்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தம்முடைய செங்கோலே செங்கோலாகப் படைவீடுகளிலேயிருந்து சிறியதைப்பெரியது நலியாதபடியும் துர்ப்பலரைப் பலவாங்கள் பாதியாதபடியும், (க) “கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்” என்கிற பெருமாளைப்போலே ஸ்ரீகுலசேகரப் பெருமாளும் அத்யுதாரராய் ஸவிநயராய் ராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டு போராநிற்க,

தம்மை ஸ்வதந்த்ரராகவும் நியந்தாவாகவும் அபிமாநித்துக் கொண்டிருக்கிற இவரை, உபயவிபூதிநிர்வாஹகனுய் ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன்: தன் நிர்ஹேதுகபரமக்ருபையாலே ராஜஸதாமஸரஹிதராய் ஸத்வகுணப்ரசுரராம்படி கடாக்ஷித்து, இவர்க்கு*மயர்வறமதிநலமருளித் தம்முடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிசேஷ்டிதங்களையெல்லாம் விஶததமமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அவற்றையெல்லாம் பகவத்பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையுடையவராய்க்கொண்டு இவ்வாழ்வார் கண்டவநந்தரம் ஸம்ஸாரிகளான இத்தேசியர் தேஹாத்மாபிமாநத்தைப்பண்ணி, (உ) “அக்ருத்யகரணாதேவப்பத்யந்தோத் படவ்ருத்திக: - அர்த்தகாமாபிபூதோய முந்மத்தஇவ வர்த்ததே” என்கிறபடியே தேஹவஶ்யராய் தேஹபோகத்தை அநுபவித்து பகவத்விமுகராய் தேஹாத்மாபிமாநிகளாய் ஶப்தாதிவிஷய ப்ரவணரான இஸ்ஸம்ஸாரிகள் நடுவே தாமிருக்கிறஇருப்பு உயிர்க்கழுவிலேயிருந்தாற்போலேயும், “கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பு” என்கிறபடியே யானைக்கழுத்திலே தாமிருந்து ராஜ்யம் பண்ணி ஸுகரூபமாக ராஜபோகத்தைப்புஜிக்கிற ராஜத்வமும் “அல்லலெனத் தோற்றி யெரிதீயிற்சுடும்” என்கிறபடியே அக்நிகல்பமாயுமிருக்கையாலே, மிகவும் அஸஹ்யமாய், (க) “பரித்யக்தாமயா லங்கா மித்ராணிசதநாநிச” என்றும், (உ) “த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்சராகவம்ஶரணங்கத:” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் ஸகலபோகங்களையும் ஸவாஸநமாக த்யஜித்து ஸர்வலோகஶரண்யரான பெருமாளை ஆஶ்ரயித்தாப்போலே இவரும் “இன்பமருஞ்செல்வமும் இவ்வரசும் யான்வேண்டேன்” என்று ப்ரதிகூலங்களான ப்ராக்ருதபோகங்களில் நசையற்று,

* திருவரங்கத்தரவணையிற்பள்ளிகொள்ளும் கடல்விளங்கு கருமேனியம்மான்றன்னைக் கண்ணாரக்கண்டு உகக்குங் காதலையுடையராய், * அற்றபற்றர்சுற்றிவாழு மந்தணீரரங்கத்திலே தாமும் அற்றபற்றராய் அவ்விடத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணி * விண்ணுளாரிலும் சீரியராய் “அணியரங்கன் திருமுற்றத்து அடியார்” என்கிறவிதுவே நிரூபகமாகவுடையராய் ‘*சாதுகோட்டியரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய *இன்பமிகுபெருங்குழுவுகண்டு அநுபவிப்பதெப்போதோ? என்று (௩) “ஸ்ரீரங்கயாத்ராஸ்ரீரங்கயியாஸாஸைவநாரத - உத்தாரயதிஸம்ஸாரம் நித்யவாஸஸ்துகிம்புந:”என்கிறபடியே‘ஸ்ரீரங்கயாத்ரையும் ஸ்ரீரங்கயியாஸையும் * விடியாவெந்நகரைப்போக்கி வைகுந்தந்தர வற்றாயிருக்க அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணில் சொல்லவேண்டாவிறே’ என்கிற அர்த்தத்தை அறிந்தவராகையாலே ஸ்ரீரங்கயாத்ரையிலே நித்யபத்தச்ரத்தராய், (௪) “த்ரைலோக்யவிஶ்ருதாபுண்யா ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீநதிவை - கங்காத்யைஸ் ஸகலைஸ்தீர்த்தைஸ்ஸாஸமாவிமலோதகா - தத்ரதேவர்ஷிகந்தர்வாஸ் ஸித்தாஶ்சபரமர்ஷய: - ஸந்நிதிதாஹாரா வேங்கடாஹ்வயபூதரே” என்று கங்காதிஸகல தீர்த்தங்களிலும் உத்க்ருஷ்டதமமாகச்சொல்லப்பட்ட ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியையுடைத்தாய் “வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ்வீர்காள்” என்று சொல்லுகிறபடியே பரமரிஷிகள்தொடக்கமான மஹாத்மாக்களாலே நித்யவாஸம் பண்ணப்படுகிற * திருவேங்கடமாமலையிலே

(க) “गोसहस्रप्रदातारम्” (உ) “अकृत्यकरणादेवं पश्यन्तोऽपटुवृत्तिकः । अर्थकामाभिभूतोऽयमुन्मत्त इव वर्तते ॥”

(க) “परित्यक्ता मया लङ्का मित्राणि च धनानि च ।” (உ) “त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च राघवं शरणं गतः” (௩) “श्रीरङ्गयात्रा श्रीरङ्गयियासा चैव नारद । उत्तारयति संसारान्नित्यवासस्तु किं पुनः ॥” (௪) “त्रैलोक्यविश्रुता पुण्या स्वामिपुष्करिणी नदी वै । गङ्गाद्यैः सकलैस्तीर्थैः सा समा विमलोदका ॥ तत्र देवर्षिगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । सन्निहिता हरा वेङ्कटाह्वयभूधरे”

இவரும் திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மங்களைப் பரிக்ரஹித்து நித்யவாஸம்பண்ண ஆசைப்பட்டும், இப்படி மற்றுமுண்டான திவ்ய தேஶங்களெங்குஞ்சென்று அங்குள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து அங்கே நித்யவாஸம் பண்ணவேணுமென்னும் ஆசையையுடையராயும், அஷ்டாதஶபுராண உபபுராண இதிஹாஸாதிகளை நிரீக்ஷித்துத் தத்ஸாரபூதமான முகுந்தமாலையை அருளிச்செய்து, காலக்ஷேபார்த்தமாக, (க) "வேதவேத்யேபரேபும்ஸிஜாதே தஶரதாத்மஜே - வேத:ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா" என்கிறபடியே வேதவேத்யனான பரமபுருஷன் தஶரதாத்மஜனாய் வந்து அவதரித்தருளினப்போலே அந்த வேதங்கள் தாமும் ஸ்ரீவால்மீகி பகவாந்முகேந இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணமாய்க்கொண்டு ப்ரகாஶித்ததாகையாலே அதுவே தமக்கு * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாக "இன்னமுதம் மதியோம்" என்கிறபடியே ஶ்ரவித்துக்கொண்டு போராநிற்க, (உ) "சதுர்த்தஶஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம்பீமகர்மணாம் - ஏகஶ்சராமோ தர்மாத்மா கதம்யுத்தம்பவிஷ்யதி" என்கிற ச்லோகார்த்தத்தைக் கேட்டருளுகிற தறுவாயிலே, 'பெருமாளும் இளையபெருமாளைப் பிராட்டிக்குத் திருமேனிக்காவலாக வைத்து, கரத்ரிஶிரோதூஷணாதிகளாகிற பதினாலாயிரம் துஷ்டராக்ஷஸருடனே தர்மாத்மாவான பெருமாளொருவரே யுத்தோந்முகரானார்: எங்கு இளைக்கிறரோ என்று ரிஷி வயிறுபிடிக்கிறான்' என்று கேட்கையாலே, இவ்வாழ்வாரும், ப்ரேமபரவஶராய்க்கொண்டு, * அவத்தங்கள் விளையுமென்னும் அதிஶங்கையாலே "வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார் மற்றில்லை" என்றும் "உருவார்சக்கரம் சங்குசுமந்திங்கும்மோடு, ஒருபாடுழல்வானோரடியானு முளன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே சதுரங்கபலத்தோடே பெருமாளுக்குப் படைத்துணையாகப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க, இவருடைய அதிப்ரவ்ருத்தமான இந்த யாத்ரையைக்கண்டு இத்தைத் தவிர்க்கைக்காக மந்த்ரிகள் உபாயேந சிலரை எதிரேவாவிட்டு, அந்தப் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களையும் பெருமாளொருவருமே நிரஸித்து மீண்டெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே (ங) "தம்த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்-பபூவஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே பிராட்டி பெருமாள் திருமேனியில் வ்ரணங்களெல்லாம் ஆறும்படி திருமுலைத்தடங்களாலே வெதுகொண்டணைத்து ஆஶ்வாஸிப்பித்த ஶோகநிவர்த்தகமான இந்த ஶ்லோகத்தைச் சொல்லுவிக்கையாலே இவரும் அத்தைக்கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் மீண்டெழுந்தருளினவளவிலே,

(க) "வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே । வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா ॥" (உ) "சதுர்த்தஶ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம் । ஏகஶ்ச ராமோ தர்மாத்மா கதம் யுத்தம் பவிஷ்யதி ॥" (ங) "தம் த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் । பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே ॥"

மந்த்ரிகள், 'நம்முடையராஜாவான இவர்க்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவஸஹவாஸத்தாலே இத்தனை நலக்கங்களும் தேற்றங்களும் வந்தன' என்று அவர்களுடைய ஸஹவாஸத்தைத் தவிர்ப்பிக்கவேணுமென்று இவருடைய க்ருஹார்ச்சனையெம்பெருமானுடைய திருவாபரணப்பெட்டியிலே நவரத்ந ஶோபிதமாயிருப்பதொரு ஹாரத்தையெடுப்பித்து மறையவைத்து, 'இவருக்கு அந்தரங்கராய் உத்தேஶ்யரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுத்தார்கள்' என்று ஆரோபிக்க, அதுக்கு அவரும் "பரனன்பர் கொள்ளார்" என்று அவர்களுக்காகத் தாம் பாம்புக்குடத்திலே கையிட்டருளி ஜயிக்க, இத்தைக்கண்டு மந்த்ரிகள் தாங்கள்செய்த அக்ருத்யத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அந்தஹாரத்தை இவர் திருமுன்பே வைத்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

பின்பு ஆழ்வாருக்கு இவர்கள்நடுவே ராஜ்யம்பண்ணியிருக்குமிருப்பு, (க) "நஶௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஶஸம் - வரம் ஹுதவஹஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி:" என்கிறபடியே பகவத்வைபவஞ்சொல்லப்பொறுதார்நடுவில் இருக்குமிருப்பைக்காட்டில் அக்நிஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி பகவத்பரர்க்கு உத்க்ருஷ்டதமம் ஆகையால் இவர்க்கு அக்நிஜ்வாலையிலே அகப்பட்டாற்போலே அதிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே, தம்குமாரருக்கு யுவராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணி ராஜ்யபாரத்தை அவரிடத்திலே வைத்து, "ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்கள் தற்சூழ, வானாளுஞ் செல்வமும் மண்ணரசும்யான் வேண்டேன்" என்றுகொண்டு ஐஹிக ஆமுஷ்மிக திவ்யமாநுஷபோகங்களில் நசையற்று, தமக்கு அந்தரங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸத்துடனே * நல்லார்கள்வாழும் நளிரரங்கத்தை நோக்கி எழுந்தருளி, தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே * உறங்குவான்போல் யோகுசெய்கிற * அணியரங்கத் தம்மானை நித்யதரித்ரன் நிதியைக் கண்டாற்போலே கண்ணாரக்கண்டு வாயாரவாழ்த்தி அநுபவித்து, அவ்வ

(க) "ந ஶௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஶஸம் । வரம் ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி: ॥"

நுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே, பகவத்பாகவதவைபவத்தை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி 'பெருமாள் திருமொழி' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்து, ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

பெரியாழ்வார் வைபவம்.

(க) "தாதாத்விக † ப்ரதிபலத்பகவத்பரத்வம் விஸ்தீர்யபாண்ட்யகதகேந்த்ரஜயீகஜேந - கச்சந்ப்ரியாதுபகதேகருடேநநாதே ப்ரேம்ணாऽऽஶிஷம்ரசயதிஸ்மநமோऽஸ்துதஸ்மை."

(உ) ‡ "தத்வாப்தாபகமேகலௌயுஜவரேஸம்வத்ஸரேக்ரோதநே
சண்டாம்ஶௌமிதுநங்கதேऽஹ்நிவமேபக்ஷேவளர்க்ஷேऽபிச -
ஸ்வாத்யாம்பாஸ்கரவாஸரேஶுபதிதாவேகாதஶீநாமநி
ஶ்ரீமாநாவிரபூதஸிந்த்யமஹிமா ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தோऽநகஃ."

பெரியாழ்வார், "வேதவாய்த்தொழிலார்கள்வாழ் வில்லிபுத்தூர்" என்கிறபடியே * செய்தவேள்வியரான * வையத்தேவர் நித்யவாஸம்பண்ணிவாழாநிற்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே ப்ராஹ்மணோத்தமரான * வேயர்தங்கள்குலத்திலே ஆனிமாஸத்திலே திருச்சோதியிலே கருத்மதம்ஶரா யவதரித்து, 'விஷ்ணுசித்தர்'என்கிற திருநாமத்தையுடையராயிருப்பர். (௩) "ஜ்யேஷ்டே ऽதமாஸே பவமாநதாரே ஶ்ரேஷ்டோகுணேநாஜநிபட்டநாதஃ - தத்ரத்ரயீரூபகருத்மதாத்மா கடாக்ஷலக்ஷ்யங்கமலாபதேர்யஃ" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

(க) [illegible] (உ) [illegible] (௩) [illegible]

† 'ப்ரதி பயாபகவத்பரத்வம்' என்றும் பாடம்.

‡ இந்தச்சுலோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

பின்பு வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய நிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தாலே (க) "ப்ரஹ்லாதோ ஜந்மவைஷ்ணவஃ" என்னும்படி ஸஹஜதாஸ்யத்தை யுடையரா யிருக்கு மிவர், (உ) "நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்" என்கிறபடியே ஶேஷத்வமுறையையுணர்ந்து பகவத்விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் நிறம்பெறவேணுமென்று பார்த்து, அதுசெய்யுமிடத்து "தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே அவனுகந்த அடிமை செய்கையே நமக்குக் கர்த்தவ்யமென்று அநுஸந்தித்து, அதறிகைக்காக அவதாரங்களை ஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்தில் ஸர்வேஶ்வரன் "மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கேவடமதுரைப்பிறந்தான்"என்றும்,(௩)"ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதநஃ - நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோமதுராம் புரீம்" என்றும், (௪) "புண்யாத்வாரவதீயத்ர தத்ராஸ்தேமதுஸூதநஃ - ஸாக்ஷாத்தேவஃபுராணோऽஸௌ ஸஹிதர்மஸ்ஸநாதநஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாதுபரித்ராணாதி த்ரயத்துக்காகத் *திருவின்வடிவொக்கும்தேவகி பெறப் பிறந்து *மைத்தடங்கண்ணியசோதை வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற *உருவுகரியவொளிமணிவண்ணனை க்ருஷ்ணன், *சூட்டுநன்மாலைகள்தூயனவேந்தி விண்ணோர்கள்நன்னீராட்டி யந்தூபந்தராநிற்கவே அங்கு ஓர்மாயையினா லீட்டியவெண்ணெய் தொடுவுண்ணப்போந்தவ னாகையாலே அந்தவாஸனைபின்னாடிக் கம்ஸனுக்குப் பணிசெய்துபோந்த ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளிப் பூஇரக்க, அவரும் (௫) "ப்ரஸாதபரமௌநாதௌமமகேஹமுபாகதௌ-தந்யோऽஹமர்ச்சயிஷ்யாமி" என்று உகந்துசூட்டினபடியைக்கண்டு, இவ்விஷயத்துக்குப் பூவிடுகையே உகப்பென்று அறுதியிட்டு, வடதளபுடசாயியாகிய வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு *நாட்கமழ்பூம்பொழிலாகத் திருநந்தவனஞ்செய்து திருமாலைகட்டிச் சாத்திப்போருகிற காலத்திலே;

*பருப்பதத்துக் கயல்பொறித்த பாண்டியர் குலத்திலே ஸ்ரீவல்லபதேவனென்கிற ராஜா தார்மிகனாகையாலே சிறியதைப் பெரியது

(க) [illegible] (உ) [illegible] (௩) [illegible] (௪) [illegible] (௫) [illegible]

நலியாதபடி கூடலென்கிற தென்மதுரையிலே யிருந்து ராஜ்யம்பண்ணிக்கொண்டுபோருகிற காலத்திலே, அந்தராஜா ஒருநாள் ராத்ரியிலே நகரஶோதநார்த்தமாக வருகிறவளவிலே, ஒருப்ராஹ்மணன் அங்கேஒருதிண்ணையிலேகிடக்கக்கண்டு ராஜா அவனை எழுப்பி 'நீ யார்?' என்றுகேட்க, அவனும் 'நான் ஒருப்ராஹ்மணன், கங்கையாடி வருகிறேன்' என்ன, 'ஆனால், உனக்குப்போமதுண்டாகில் ஒரு ஶ்லோகம் சொல்லிக்காணாய்' என்ன, அந்தப்ராஹ்மணனும் (க) "வர்ஷார்த்தமஷ்டௌப்ரயதேதமாஸாந் நிஶார்த்தமர்த்தந்திவஸம் யதேத - வார்த்தக்யஹேதோர்வயஸாநவேந பரத்ரஹேதோரிஹஜந்மநாச" என்கிற ஶ்லோகத்தைச்சொல்ல, ராஜாவும் இதைக்கேட்டு வ்யுத்பந்நனைகையாலே 'த்ருஷ்டத்தில் நமக்கு ஒருகுறைவுமில்லை: இனி அத்ருஷ்டயத்நம் பண்ணும்படி எங்ஙனே?' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணனாய், தன்னுடைய புரோஹிதரான செல்வநம்பியைப் பார்த்து 'புருஷார்த்தநிர்ணயபூர்வகமாக அத்ருஷ்டஸித்திக்கு விரகென்?' என்றுகேட்க, அவரும் (உ) "தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம்வேதாஶ்ச" என்கையாலே, வித்வான்களைத் திரட்டி, வேதாந்தஸித்தாந்தமான பரதத்வநிர்ணயம்பண்ணுவித்து, அவ்வழியாலே பெறவேணும் என்று அருளிச்செய்ய, ராஜாவும் 'அப்படியேயாகிறது' என்று பஹுத்ரவ்யத்தைக் கிழிச்சீரையிலே வித்யாஶுல்கமாக ஒருதோரணத்திலேகட்டுவித்து, வித்வான்களை ஆஹ்வாநம்பண்ணச்சொல்லுகிறவளவிலே;

வடபெருங்கோயிலுடையான், ஸம்ஸாரிகள் * பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப் பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூலென்றென்றும் ஓதி மாண்டு அவத்தம்போகாமே இவ்வாழ்வாரைக்கொண்டு லோகத்திலே வேதாந்த ஸித்தாந்தமான பரதத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, * மெய்யடியாரான இவ்வாழ்வாருடைய ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'நீர் போய்க் கிழியை அறுத்துக்கொண்டுவாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அது வித்யாஶுல்கமாக நிர்மித்ததொன்றன்றோ? * நலங்களாய நற்கலைகள் நாவினும் நவின்றிலாத நான் என் 'கையில் கொட்டுத்தழும்பைக் காட்டிக் கிழியை யறுக்கலாமோ?' என்ன, 'அது உமக்கு பரமோ? நாமன்றோ வேதார்த்தப்ரதிபாதநத்துக்குக்கடவோம்' என்று ஆழ்வாரை நிர்ப்பந்தித்தருள, ஆழ்வாரும்

(க) "𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌂 𑌯𑌤𑍇𑌤 । 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌨𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌿𑌹 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚 ॥" (உ) "𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚"

(க) "ப்ராஹ்மேமுஹூர்த்தேசோத்தாய" என்கிறபடியே *சிற்றஞ்சிறுகாலே எழுந்திருந்து, 'இதொரு ஸ்வப்ந மிருந்தபடியென்!' என்று விஸ்மிதராய் விஶ்வஸித்து, பாண்டியனுடைய வித்வத்கோஷ்டியேற எழுந்தருளினவளவிலே, செல்வநம்பியும் ராஜாவும் த்விஜகுலதிலகரான இவ்வாழ்வாரைக் கண்டு அவ்வளவிலே அப்யுத்தாநப்ரணாமபூர்வகமாக மிகவும் ஆதரிக்க, இத்தைக் கண்ட வித்வான்கள் இவர்க்கு வித்யாப்யாஸம் சிறிதுமில்லையென்னும் புத்தியாலே ராஜாவை அதிக்ஷேபிக்க, அவ்வளவிலே* அபிமாநதுங்கனை செல்வநம்பி, ஆழ்வாரைத் தண்டனிட்டு வேதாந்தப்ரதிபாத்யமான பரதத்வத்தை நிஶ்சயித்தருளிச்செய்யவேணும்' என்று விஜ்ஞாபித்தவளவிலே, (உ) "ஹஸிதம்பாஷிதஞ்சைவ கதிர்யாயச்சசேஷ்டிதம் - தத்ஸர்வந்தர்மவீர்யேண யதாவத்ஸம்ப்ரபஶ்யதி" என்கிறபடியே ஶ்ரீவால்மீகிபகவான் ப்ரஹ்மாவின்ப்ரஸாதத்தாலே ஸகலார்த்தங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாப்போலேயும் (௩) "ஶங்கப்ராந்தேநகோவிந்தஸ் தம்பஸ்பர்ஶக்ருதாஞ்ஜலிம் - உத்தாநபாததநயம் முநிவர்யம் ஜகத்பதி: - தத: ப்ரஸந்நவதநஸ் தத்க்ஷணாந்ந்ருபநந்தந:- துஷ்டாவப்ரணதோ பூத்வா பூததாதாரமச்யுதம்" என்கிறபடியே ராஜகுமாரனைத்ருவன் ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யஸ்பர்ஶத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனைப்போலேயும் இவ்வாழ்வார் நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸகலவேத ஸாரார்த்தங்களையும் ததுபப்ரும்ஹணங்களான இதிஹாஸ புராணங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து, (௪) "ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாத் அகாரஸ்யஸ்வபாவத:" என்று ஸர்வஶப்தமூலமாயிருந்துள்ள அகாரத்தை (௫) "அக்ஷராணாமகாரோऽஸ்மி" என்று கீதோபநிஷதாசார்யன்தானே அருளிச்செய்கையாலே (௬) "அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" என்கிறபடியே அகாரவாச்யனை ஶ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றுகொண்டு, பரத்வசிஹ்நங்களான ஜகஜ்ஜந்ம ஸ்திதி லய வாசகங்களான

(க) "𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯" (உ) "𑌹𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥" (௩) "𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 । 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥" (௪) "𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃" (௫) "𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿" (௬) "𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌾𑌚𑌕𑌃"

(க)"யாதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே, யேநஜாதாநிஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி, தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ, தத்ப்ரஹ்மேதி" இத்யாதி வாக்யங்களை, ஜகத்காரணத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ ப்ரதிபாதகங்களான நாராயணாநுவாதிஶ்ருதிகளாலும் (உ) "விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம்ஜகத்தத்ரைவச ஸ்திதம் - ஸ்திதிஸம்யமகர்த்தாஸௌ ஜகதோ஽ஸ்யஜகச்சஸ:" என்றும், (௩) "நாராயணாத்பரோ தேவோ நபூதோநபவிஷ்யதி-ஏதத்ரஹஸ்யம்வேதாநாம் புராணாநாஞ்சஸம்மதம்" என்றும், (௪) "ஸத்யம்ஸத்யம்புநஸ்ஸத்ய முத்த்ருத்யபுஜமுச்யதே - வேதஶாஸ்த்ராத்பரம்நாஸ்தி நதைவம்கேஶவாத்பரம்" என்றும் இத்யாதிகளான ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதி வசநஸஹஸ்ரங்களாலும் பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதித்தருளிச்செய்கையாலே, வித்யாஶுல்கமாகத் தோரணத்திலே கிழியாகக் கட்டிவைத்த தநம் இவர் முன்னே தானே தாழவளைய, ஆழ்வாரும் அதிப்ரீதியோடே "விரைந்து கிழியறுத்தான்" என்கிறபடியே அக்கிழியை அறுத்தருளினார்.

இத்தைக்கண்டு அதிக்ஷேபித்த வித்வான்களோடு அநுவர்த்தித்த ராஜாவோடுவாசியற ஸர்வரும் விஸ்மிதராய்க்கொண்டு ஆழ்வார்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, * வேதாந்தவிழுப்பொருளின்மேலிருந்தவிளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனனென்று மிகவும் ப்ரீதியோடே அவரை யானைக்கழுத்தின்மேலே ஏறியருளப்பண்ணி அந்தவித்வான்கள் சத்ரசாமராதாலவ்ருந்தாதிகள் தரித்து ஸேவிக்க, '*வேதப்பயன் கொள்ளவல்லனை மெய்ந்நாவன் வந்தான்' என்று விருதூதித் திருச்சின்னம்பணிமாற, ஈண்டியசங்கமெடுத்தூத, ராஜா இவர்க்கு 'பட்டர்பிரான்' என்று திருநாமஞ்சாத்தித் தானும்ஸபரிகரனாய் ஸேவித்துக்கொண்டு நகரிவலம்வருகிற மஹோத்ஸவத்தைக்

(க) "யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே | யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி | யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி | தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ | தத்ப்ரஹ்மேதி||" (உ) "விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவ ச ஸ்திதம் | ஸ்திதிஸம்யமகர்த்தாஸௌ ஜகதோ஽ஸ்ய ஜகச்ச ஸ:||" (௩) "நாராயணாத்பரோ தேவோ ந பூதோ ந பவிஷ்யதி | ஏதத்ரஹஸ்யம் வேதாநாம் புராணாநாம் ச ஸம்மதம்||" (௪) "ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் உத்த்ருத்ய புஜமுச்யதே | வேதஶாஸ்த்ராத்பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேஶவாத்பரம்||"

காண்கைக்காக, புத்ரர்களை ப்ரஹ்மரதம் பண்ணும் ஸமயத்தில் மாதாபிதாக்கள் காண ஆதரித்து வருமாபோலே ஸர்வேஶ்வரனும் தனக்கு நிரூபகபூதையான பிராட்டிஸஹிதனாய்க் கொண்டு * மஞ்சுயர்பொன்மலைமே லெழுந்தமாமுகில்போன்ற வடிவுடனே பெரிய திருவடிமேற்கொண்டு "திருச்சக்கரஞ் சங்கினொடும்" என்கிறபடியே திவ்யாயுததரனாய் "கிளர்ந்த பிரமன் சிவனிந்திரன் விண்ணவர்சூழ, விளங்க வொருநாள் காணவாராய் விண்மீதே" என்கிறபடியே ஆகாசத்திலே ஸ்வபரிகரபூதரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலே ஸேவ்யமாநனாய்த் திவ்யமங்களவிக்ரஹவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டு நெருங்கிநிற்கிற இத்திரளோடு ஸந்நிஹிதனாக, இத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தருளின ஆழ்வார், பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகபக்தியைப் பெற்றவராகையாலே, ஸ்வஸம்ருத்தியைக்கண்டு இறுமாவாதே, அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளை அநுஸந்திப்பதற்குமுன்னே முகப்பிலே * நீலமுண்ட மின்னன்னமேனியிலுண்டான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதிகளைக்கண்டு, (க) "அப்ராக்ருதஸுரைர்வந்த்ய மயுதார்க்கஸமப்ரபம்" என்றும், (உ) "ஸ்வயைவப்ரபயாராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷந்தேவதாநவை:" என்றும், "சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதி" என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதாய்க் காலக்ருதபரிணாமமின்றிக்கே ஸதைகரூபமாய் நித்யஸித்தமாய்ப் பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதத்திலே (௩) "ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளாலே ஸதாதர்ஶநம் பண்ணப்படுகிற வஸ்து காலக்ருதபரிணாமமாய் க்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவமாய்ப் பரமாத்மஸ்தாநமான பரமபதத்தைப் பற்ற நரகோபமமாய் அரக்கரசுரர்க்கு ஆவாஸபூமியாய்த் துர்விதக்தர் துரபிஸந்திபண்ணும் ஸ்தலமாய்க் கலிஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகிற *இருள்தருமாஞாலமான இத்தேசத்திலே வந்து சக்ஷுர்விஷயமாவதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன தீங்குவருகிறதோ! என்னும் அதிஶங்கையாலே, யானைக்கழுத்தில் கிடக்கிற மணிகளைத் தாளமாகக் கொண்டு 'இந்த ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு ஒருதீங்கும் வாராதே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்' என்று தம்ஸ்வரூபத்தை மறந்து ப்ரேமபரவஶராய்க்கொண்டு மங்களாஶாஸநம் பண்ணியருளி இவ்விஷயத்துக்

(க) "அப்ராக்ருதஸுரைர்வந்த்யம் அயுதார்க்கஸமப்ரபம்" (உ) "ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷம் தேவதாநவை:" (௩) "ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:"

குத் தாமொருவரும் மங்களாஶாஸநம்பண்ணுகை போதாதென்று தமக்குத் தோள்தீண்டிகளான ஐஶ்வர்யகைவல்யபகவச்சரணார்த்திகளையும் மங்களாசாஸநயோக்யராம்படி திருத்திச்சேர்த்துக்கொண்டு, *பல்வகையாலும் திருப்பல்லாண்டுபாடியருளினார்.

அநந்தரம், அந்த ராஜாவையும் விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, அவனாலே ஸத்க்ருதராய் * வில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடி காண்பதோராசையினால் மீண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே எழுந்தருளி அக்கிழியில்தநத்தை (க) ''யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்'' என்கிறபடியே வடபெருங்கோயிலுடையான் திருமுன்பே வைத்து 'தேவரீராலே யுண்டான தநம் தேவரீருக்கே' என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, (உ) ''ப்ராஸங்கிகம்பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமநுஸரதி'' என்கிற ந்யாயத்தாலே தாம் முதலில் உபக்ரமித்தருளின * கானார்நறுந்துழாய்க்கை செய்த கண்ணியும் * செண்பக மல்லிகையோடு செங்கழுநீ ரிருவாட்சியுமான திருமாலை கட்டி வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு நித்யமாகச்சாத்தி ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற இவ்வாழ்வார்தாம், அவதாரங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளிப் பூஇரக்க அவர் உகந்து சாத்தினாரென்றிறே முந்துறத் திருநந்தவநஞ்செய்து திருமாலைஸமர்ப்பிக்கத் தொடங்கிற்று: ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாலைசாத்தின அநந்தரம் மல்லரோடு பொருது வெற்றிகொண்டதோளுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகையாலே க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்திலே ப்ரவணராய், ''கண்ணன்கேசவநம்பிபிறந்தினில்'' என்று க்ருஷ்ணன் அவதரித்ததுமுதலாக ''வென்றிசேர்பிள்ளை நல்விளையாட்டம்'' என்கிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதமான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்தை இவரும் கோபஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம் பண்ணி அநுகரித்து, அவனுடைய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களிலே ஆழங்கால்பட்டுக் குமிழிநீருண்ணாமல் நன்றாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே 'பெரியாழ்வார்திருமொழி' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தையும் அருளிச்செய்து; *சித்தம் நனகொருங்கித் திருமால்மேல்சென்றசிந்தையராய்க்கொண்டு,*சாயை போலப்பாடவல்ல ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

(க) [illegible] (உ) [illegible]

ஆண்டாள் வைபவம்

(க) ''தேவஸ்யமஹிஷீந்திவ்யா மாதௌகோதாமுபாஸ்மஹே -
யந்மௌலிமாலிகாம்ப்ரீத்யா ஸ்வீகரோதிஸ்வயம்ப்ரபுஃ''.

(உ) ''ஶ்ரீமாஸிபாண்ட்யபுவிபூர்வபல்குநீ கநபேநஸீநதுளஸீவநாந்தராத் -
உதிதாமுதாரகுணரங்கநாயகப்ரியவல்லபாம்வஸுமதீமுபாஸ்மஹே.''

(ங) † ''ஸித்தாநாம்ஶரதாம்கலாவபமேவர்ஷேநளாக்யேரவௌ
யாதேகர்க்கடகம்விதாவுபசிதேஷஷ்டேஹநிஸ்ரீமதி -
நக்ஷத்ரேயமதைவதேகஷிதிபுவோவாரேசதுர்த்யாந்திதௌ
கோதாப்ராதுரபூதசிந்த்யமஹிமாஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாத்மஜா.''

*அன்னவயற்புதுவை யாண்டாளுடைய திருவவதாரக்ரமம் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்; (ச) 'அதமேக்ருஷதஃக்ஷேத்ரம் லாங்கலாதுத்திதாமயா - க்ஷேத்ரம்ஶோதயதாலப்த்தா நாம்நாஸீதேதிவிஶ்ருதா - பூதலாதுத்தி தாஸாது வ்யவர்த்தத மமாத்மஜா'' என்கிறபடியே ஸ்ரீஜநகராஜன் யாகசாலைக்கு ஸ்தலம் உழுதுபண்ணாநிற்க அந்தப்படைச்சாலிலே பிராட்டி ப்ராதுர்ப்பவித்தருள (ரு) 'ஸீதாலாங்கலபத்ததிஃ'' என்கிறதுதானே நிரூபகமாக ஸீதையென்று திருநாமஞ்சாத்தி உவப்போடே ஸ்ரீஜநகராஜன் புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டாப்போலே, * மெய்யடியாரான விஷ்ணுசித்தர், தம்

(க) [illegible] (உ) [illegible] (ங) [illegible] (ச) [illegible] (ரு) [illegible]

† இந்தச்சுலோகம் சில பிரதிகளில் இல்லை.

திருநந்தவநத்தில் திருத்துழாய்க்குக் கொத்தாநிற்க, அத்திருத்துழாய் மண்ணின்கீழே, திருவாடிப்பூரத்திலே, ‘‘பார்வண்ணமடமங்கை’’ என்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி ஆவிர்ப்பவித்தருள, அநந்தரம் * வில்லிபுத்தூர்நகர்நம்பிவிஷ்ணுசித்தர் கண்டு, விஸ்மிதராய், * மின்னனைய நுண்ணிடையாளான இக்கந்யகையை யெடுத்து ப்ரீதியோடே ‘‘சுருப்பார்குழற்கோதை’’ என்று திருநாமஞ்சாத்தித் * திருமகள்போல வளர்த்தருளினர். (க) ‘‘ஸ விஷ்ணுசித்தஸ் துளஸீவநாவநிம் கநித்ரவக்த்ரேணநிகாதயந்கலௌ - ஸமைக்ஷதாஸ்யாம் ஸிஸுமம்புஜாஸநாம் ஸ்வபாவதஸ் ஸுந்தர காந்த விக்ரஹாம் - புவோ பவத்காசந பாலகந்யகா † பூர்யம்ஸகாம்வீக்ஷ்யவிஸிஷ்மியேமுதா’’ என்று திவ்யஸூரி சரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

இங்ஙனம் போருகிறகாலத்திலே, * விட்டுசித்தர் தங்கள்தேவரான வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தக் கட்டிவைத்த திருமாலையை ஆழ்வாரில்லாத அவஸரத்திலே இப்பெண்பிள்ளை தான் சூட்டிக்கொண்டு ‘அவனுக்குநேரொவ்வாதிருக்கிறேனோ? ஒத்திருக்கிறேனோ?’ என்று * காறை பூண்டு கூறையுடுத்துக் கைவளைகுலுக்கிக் கோவைச்செவ்வாய்திருத்தி அவ்வொப்பனையழகைக் கண்ணாடியிலே கண்டு இப்படி பலநாளும் பந்துபந்தாகச் சுருட்டிவைக்க, இத்தை ஆழ்வார் ஒருநாள்கண்டருளி ‘பெண்ணே! எப்போதும் இப்படியோ செய்கிறாய்?’ என்று மிகவும் கோபித்து அந்தத்திருமாலையை அற்றைக்கு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தாமலிருக்க, அன்று ராத்திரியிலே ஆழ்வார்ஸ்வப்நத்திலே எம்பெருமான் எழுந்தருளி ‘இற்றைக்கு நமக்கு மாலைகொண்டுவராதிருப்பானென்?’ என்ன, தம் புத்ரி கோதைகுழலிலேமுடித்த க்ருத்யத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானும் ‘அப்போதுகாணும் வாஸனையாய் ப்ரியமாயிருப்பது’ என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ்வாரும் அன்றுமுதல் இவ்வாண்டாளை ‘‘பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள்’’ என்று விசேஷப்ரதிபத்திபண்ணிப் போருவர். * தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுந் தொண்டரான ஆழ்வார் திருமக

(க) ‘‘[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] ||’’

† ‘ஸதாம்ததாப்ரேக்ஷ்ய’ என்றும் பாடம்.

ளார், தாம் சூடிக்கொடுத்ததுவே நிரூபகமாகச் சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாராயிருப்பர்.

திருத்துழாய் பரிமளத்தோடேகூடியே முளைக்குமாபோலே இந்நாச்சியாரும் ஆஜந்மபால்யயௌவநாவஸ்தைகள்தோறும் வளருகிற பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை யுடையளாகையாலே, பகவத்விஷய ப்ராவண்யம், அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவளுக்கு அதிஸயித்திருக்கும். புருஷனைப் புருஷன் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீயை ஸ்திரீ காமிக்குமதும் மேட்டுமடையாயிருக்கும்; புருஷன் ஸ்த்ரீயைக் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீ புருஷனைக் காமிக்குமதும் பள்ளமடையாகையாலே, இது சேர்ந்திருக்குமிறே; ஆகையாலே, அதிஸயித்திருக்கும். அந்தப்ராவண்யமடியாக ‘‘அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா’’ என்னும் நிலையையுடையாளாய், (க) ‘‘துஷ்டகாளியதிஷ்டாத்ர க்ருஷ்ணோऽஹமிதிசாபரா’’ என்று க்ருஷ்ணவிரஹத்தைஸஹிக்கமாட்டாத கோபகன்னிகைகள் க்ருஷ்ணனையநுகரித்துத் தரித்தாப்போலே இவளும் மார்கழிநீராடி நோன்புநோற்றுக் காமபஜநாதிகளைப்பண்ணித் தரிப்போமென்று பார்த்து, * சங்கத்தமிழ்மாலையாக ‘திருப்பாவை,’ ‘நாச்சியார்திருமொழி,’ என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து ஜகத்துக்கு உபகரித்தருளி வாழுங்காலத்திலே;

(உ) ‘‘பதிஸம்யோகஸுலபம் வயோத்ருஷ்ட்வாசமேபிதா - சிந்தார்ணவகதஃபாரம் நாஸஸாதாப்லவோயதா’’ என்கிறபடியே ஸ்ரீ ஜநகராஜன் பிராட்டி பருவங்கண்டு * சிந்தார்ணவகதனைப்போலே இவ்வாழ்வாரும் இந்நாச்சியாருடைய விவாஹயோக்யமான பருவத்தைக்கண்டு வ்யாகுலாந்தஃகரணராக, இவ்வாண்டாளும் ‘‘மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்’’ என்ன, ஆழ்வாரும் ‘பின்னை எங்ஙனே?’ என்ன, இவரும் ‘‘மற்றொருவர்க்கென்னைப்பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்’’ என்கிறபடியே ‘* அவன்முகத்தன்றி விழியேன்’ என்ன, ஆழ்வாரும் ‘ஆகில் நூற்றெட்டுத் திருப்பதியிலெம்பெருமான்களில் ஆருக்கு வாழ்க்கைப்படுகிறாய்?’ என்ன, ஆண்டாளும் ஆழ்வாரைக் குறித்து ‘அவ்வவருடைய குணபதாநங்களைக் கீர்த்தித்தருளவேணும்’ என்ன, ஆழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையான் வைபவமடி

(க) ‘‘[illegible]’’
(உ) [illegible] | [illegible] ||’’

யாகப் பாண்டிமண்டலத்திலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், மலைநாட்டுத்திருப்பதியிலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், வடதிசைத்திருப்பதியிலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், வடதிருவேங்கடவன்வைபவந் தொடங்கித் தொண்டைமண்டலத்திலெம்பெருமான்கள்வைபவமும், அழகியமணவாளன்முதலான சோழமண்டலத்திலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், அழகர் வைபவமும் அருளிச்செய்ய, ஆண்டாளும் அதுகேட்டு ஆநந்தாஸ்ருக்கள் துளிக்கப் புளகீக்ருதகாத்ரையாய் * என்னரங்கத்தின்னமுதருடைய குழலழகுவாயழகு கண்ணழகுகளைக் கேட்டு அதிவ்யாமுக்தையாய் மோஹித்து, "வந்தானோ திருவரங்கன் வாரானோவென்றென்றே வளையுஞ்சோரும்" என்கிறபடியே * மனமுருகி மலர்க்கண்கள் பனிப்ப அழகியமணவாளரையே காமித்து, * மந்திரக்கோடியுடுத்து மணமாலைசூட்டி *மைத்துனன்நம்பி மதுசூதன் வந்து கைத்தலம்பற்றி * மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம்நின்றூத முத்துடைத்தாமநிரைதாழ்ந்தபந்தற்கீழ்ப் * பெருப்பெருத்தகண்ணாலங்கள் செய்யக் கனாக்கண்டு * திருவரங்கத்துள்ளோங்குமொளியுளாரான * அணியரங்கத்தம்மானுக்கே அற்றுத்தீர்ந்தகாதலையுடையளாக, அவ்வளவில் ஆழ்வாரும் 'கோதைக்குத் தக்க வரன் கோயில்பிள்ளை' என்றுகருதி 'இதுகூடும்படியெங்ஙனே' என்று வ்யாகுலாந்தஃகரணராய்க் கண்வளர்ந்தருள, * திருவரங்கச்செல்வனார் ஆழ்வார்ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'உம்புத்ரி கோதையைக்கொண்டு * அணியரங்கன் திருமுற்றத்தேற வாரீர்: அவளுக்குத் தகுதியாக நாமே பாணிக்ரஹணம்பண்ணுகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ்வாரும்உகந்து நிர்ப்பராயிருக்கிறவளவிலே, திருவரங்கச்செல்வனார் 'நம் சத்ர சாமரதாலவ்ருந்தாதி ஸகலபரிஜநபரிச்சதங்களோடே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறப்போய் ஆண்டாளை அழைத்துக்கொண்டுவாருங்கோள்' என்று * திருப்பவளச்செவ்வாய்திறந்து அருளிச்செய்துவிட, அனைத்துப்பரிகரத்தாரும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்சென்று ஆழ்வாரைக்கண்டு நம்பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளினபடியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதராய் ஆஸ்சர்யப்பட்டு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவருடைய அநுமதிகொண்டு ஆண்டாளை மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டு, அழகியமணவாளரல்லதறியாத பாதிவ்ரத்யமுடைய ஆண்டாளைப் பிறர்கண்படாமல் தட்டுப்பாயிட்டு மூடிக்கொண்டு அகிலவாத்யத்துடனே அனைவரும் ஸேவிக்க எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு திருவரங்கந்திருப்பதியேறச்சென்று 'ஆண்டாள் வந்தாள்

சூடிக்கொடுத்தாள் வந்தாள், சுரும்பார்குழற்கோதைவந்தாள், திருப்பாவைபாடிய செல்வி வந்தாள், தென்னரங்கந்தொழுந்தேசியள் வந்தாள் என்று பலசின்னங்கள் பணிமாற வந்து அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தே சென்று தட்டுப்பாயை வாங்க,

சூடிக்கொடுத்தநாச்சியாரும், அகிலருங் காணும்படி உதறியுடுத்தபட்டுச்சேலையும், சுற்றிய செங்கழுநீர்மாலையும், திருநுதற்கஸ்தூரித்திருநாமமும், காதளவும்ஓடிக்கயல்போல் மிளிருங்கடைக்கண்விழியும்' *கொடியேரிடையும் கோகநகத்த கொங்கைகுலுங்கச் * சிலம்பார்க்கச் *சீரார்வளையொலிப்ப அன்னமென்னடைகொண்டு அழகியமணவாளன் திருமுன்பே சென்று உள்ளேபுகுந்து*கண்களாரக்கண்டு, *கேசவநம்பியைக் கால்பிடிப்பாளென்றும் பேறுபெற்று, நாகபர்யங்கத்தை மிதித்தேறித் * தீமுகத்துநாகணைமேற் சேருந் திருவரங்கரைச் சேர்ந்து திருவரங்கன்றிருவடிவருடும்படி அந்தர்ப்பவித்தருள, இத்தைக் கண்ட ஆழ்வார்சிஷ்யரான வல்லபதேவனுள்ளிட்டார் அகிலரும்விஸ்மயப்பட, *திருவரங்கச்செல்வனார் ஆழ்வாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி 'க்ஷீரஸமுத்ரராஜனைப்போலே நீரும் நமக்கு ஸ்வஸுரராய்விட்டீர்' என்று மிகவும்உகந்தருளி இவருக்குத் தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டத்துடனே ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதித்து, '*வில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடி பூண்டுகொண்டு வாழும்' என்று விடைகொடுத்தருள, ஆழ்வாரும் ப்ரீதி விஷாதத்துடனே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்சென்று பூர்வம்போலே வடபெருங்கோயிலுடையான்கைங்கர்யநிரதராய் வாழ்ந்தருளினர்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

(க) "சோளக்ஷிதௌ தநுஷிமாஸிமஹேந்த்ரதாரே
† யஃப்ராதுராஸமுராஜித்வநமாலிகாம்ஶ: -
‡ ரங்கேஶகேளிஸகமூர்த்வஶிகந்த்விஜேந்த்ரம்
பக்தாங்க்ரிரேணுமநகாத்மகுணம்ப்ரபத்யே."

(க) "[illegible]"

† 'ப்ராதுர்பபூவ' என்றும் பாடம்.
‡ 'ரங்கேஶகேளிரதம்' என்றும் பாடம்.

(க) †“தேஹஸ்ரீஸராதுத்தரேப்ரபவநாம்ந்யப்தேகலௌபாஸ்கரே
சாபக்ராஹிணிபூமிஸூநுதிவஸேஜ்யேஷ்டாபிதேஸ்ரீமதி -
ருக்ஷேக்ருஷ்ணசதுர்த்தஸீதிதியுதேபக்தாங்க்ரிரேணுஸ்ஸூ [ஸ்ரீ
ரங்கேஸாங்க்ரிஸரோருஹைகஹ்ருதய:ப்ராபாவதாரம்புவி.”

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமண்டங்குடி யென்கிற க்ராமத்திலே (உ) “மாஸாநாம்மார்க்கஸீர்ஷோऽஹம்” என்று எம்பெருமான்தானுகச் சொல்லப்பட்ட மார்கழிமாஸத்தில் கேட்டை நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீவைஜயந்தீவநமாலிகாம்ஸராய் ப்ராஹ்மணவர்ணத்திலே அவதரித்தருளினுர். (ங) “தத்ரோதபூத்‡பாகவதரத்த்விஜேந்த்ராத் மாஹேந்த்ரபேமாஸிசமார்க்கஸீர்ஷே - ஸ்ரீவிப்ரநாராயணநாமதேய: ‡ முராரிவக்ஷோவநமாலிகாம்ஸ:” என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

நம்பெருமாள் அவரை ஜாயமாநகாலத்திலே* அமலங்களாகவிழித்துக் கடாக்ஷித்தருள, அத்தாலே சுத்தஸத்வநிஷ்டரான இவர்க்கு ‘விப்ரநாராயணர்’ என்று திருநாமஞ்சாத்திக் காலந்தப்பாமல் சௌளோபநயநாதிகளையும் பண்ணுவித்து நால்வேதம்ஆறங்கம்முதலான அகில வித்யைகளையும் அதிகரிப்பிக்க, அகில வித்யாபாரங்கதராய் அதிவிரக்தராய் அக்ருதோத்வாஹருமான இவர், (ச) “மருத்வ்ருதாயாமத்பஸ்தம்சந்த்ரபுஷ்கரிணீதடே - ஸ்ரீரங்கமதுலம்க்ஷேத்ரம்ஸ்ரீயாஜுஷ்டம்ஸூபாஸ்பதம்” என்கிறபடியே ஸமாப்பதிகரஹிதமாக

(க) [illegible]

(உ) [illegible] (ங) [illegible] (ச) [illegible] ||”

† இத்தச்சுலோகம் சில பிரதிகளில் இல்லை.

‡ ‘பாகவதோத்விஜேந்த்ர:’ என்பதும், ‘ஸ்ரீரங்கபக்தோ’ என்பதும் பாடாந்தரங்கள்.

ஸ்லாகிக்கப்படுகிற ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்திலே புகுந்து, (க) “விமாநமப்யேத்யசது:ப்ரதக்ஷிணஞ் சதுர்த்திஸம்தஸ்யக்ருதப்ரணாம: - ததந்தராவிஸ்யவிதிர்ததர்ஸதமிந்த்ரநீலாசலஸந்நிகாஸம் - ப்ரஸந்நவக்த்ரம் நளிநாயதேக்ஷணம்க்ருபாமயம் காந்திநிகேதரூபம்” என்கிற விக்ரஹத்தைச் சதுராநநன் ஸேவித்தாப்போலே சதுரரில் அக்ரகண்யரான இவரும் * அரவாசப்பெருஞ்சோதியநந்தனென்னும் அணிவிளங்குமுயர்வெள்ளையணையின்மேலே பள்ளிகொண்டருளும் பரவாஸுதேவரான அழகியமணவாளரை ஸேவிக்க, இவர்விஷயவாசியறிந்துபற்றுகிறதேபற்றுசாகப் பெரியபெருமாளும் தம்முடைய க்ருபையாலே “குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர்” என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாய் (உ) “பும்ஸாந்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்” என்கிற தம்முடைய வடிவழகைக் காட்டி இவரைத் தம்பக்கலிலே நிரதிஸயபக்தியுக்தராம்படி கடாக்ஷித்தருள,

ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும், அபாரகாருணிகரான *அரங்கனுர்க்காட்செய்யவேணுமென்று * துளபத்தொண்டிலே தத்பரராய், (ங) “புண்டரீகஸ்சபுண்யக்ருத்” என்று புண்யக்ருத்தாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீபுண்டரீகரைப்போலேயும், (ச) “தந்யோऽஹம்” என்று*நன்மாலைகள்சாத்தி ஸந்துஷ்டரான ஸ்ரீமாலாகாரரைப்போலேயும், (ரு) “ஸதுநாகவரஸ்ஸ்ரீமாந் நாராயணபராயண:” என்கிற கைங்கர்யஸ்ரீயையுடையராகையாலே ‘ஸ்ரீமாந்’ என்றுசொல்லப்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானைப்போலேயும், “எண்பகர்பூவுங் கொணர்ந்தேன்” என்று அஷ்டவிதபுஷ்பமயமான * அலங்கலந்தொடையல்கொண்டு அடியிணைபணிகிற பெரியாழ்வாரைப்போலேயும் இவரும் தம்மை *ஏமாற்றந்தவிர்த்துத் *திருவரங்கத்தேகிடந்த *திருவுடையாள்மணவாளர்க்குத் திருநந்தவநஞ்செய்து நித்யம் திருமாலைகட்டி ஸமர்ப்பித்துப் போருகிற காலத்திலே;

திருக்காம்பனூரிலே திவ்யாங்கநாம்ஸயாய் அதிஸுந்தரையாய் வர்த்திக்கிற ‘தேவதேவி’ என்கிற வேஸ்யை ஒருகால் நிசுளா

(க) [illegible] | [illegible] || [illegible] |” (உ) [illegible]” (ங) [illegible]” (ச) [illegible]” (ரு) [illegible]”

புரீசனுன சோளனை ஸேவித்து மீண்டுவருகிறபோது ஸ்வஸகிகளோடேகூட மார்க்ககேதவ்யபநோதநார்த்தமாக ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர் செய்கிற திருநந்தவனத்தின் திருச்சோலை நிழலிலே ஒருமரத்தடியிலே இருந்து அத்திருச்சோலையின் ஸ்ரீயைச் சுற்றிச் சுழன்றுபார்த்துப் பரவசையாய், பநஸ ஆம்ர பாடல நாளிகேர நாரங்க ஜம்பீர லிகுச கதளீ குரவக வகுள அசோக புந்நாக பூகீ ப்ரப்ருதி வ்ருக்ஷ ஷண்டவிடபாரூட சுகபிகஸாரிகாதிஸகுநைர்மதுரகூஜிதமாய், நிரந்தரவஸந்தமாய், மதுஸ்ரவகுஸுமாந்தராளத்திலே மஞ்ஜுகூஜந்மதுவ்ரதயுக்தமாய், கேதகீ மாலதீ ஜாதி மல்லிகா அரவிந்த கல்ஹார இந்தீவர சம்பகாமோத பந்துர கந்தவஹோபஸேவிதமாயிருக்கக் கண்டு, ஸ்வாக்ரஜையைக்குறித்து 'இப்பொழிலின்நிழல் ஶ்ரமஹரமாய் நந்தவனத்தையும் சைத்ரரதத்தையும் பரிஹஸியாநின்றதீ!' என்ன, அவளும் ஸ்மேராநநாப்ஜையான தேவதேவியைக்குறித்து 'ஸ்வப்ரஸூநப்ரகர்ஷத்தாலே நம்பெருமாள் திருமுடியைப்பூஷித்துவருமதாய் அவர் ம்ருகயாவிஹாரஶ்ராந்திப்ரஶமநம் பண்ணுமது, அஸ்மதாதிகளுக்கு அத்வகேதஹரணம் பண்ணுதொழியுமோ?' என்று ப்ரியாலாபம்பண்ணிக்கொண்டு ஆராமலக்ஷ்மீ நிரீக்ஷணரானவர்கள், அங்கே ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரைக் கண்டார்கள்.

இவரும், வளர்ந்த கேஶஶ்மஶ்ருக்களையுடையராய், ப்ரவ்ருத்தரோமப்ரகாசிதாங்கராய், பரிதௌததந்தவஸ்த்ரோர்த்வபுண்ட்ராங்களையுமுடையராய், தரிக்கப்பட்ட துளஸீபத்மாக்ஷமாலையையும் த்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரங்களையுமுடையராய், திவ்யோத்யாநஸ்த தருகுல்மலதாதிகளுக்கு ஆலவாலகரண ஜலஸேசநாதி கைங்கர்ய நிரதராயிராநிற்க, அத்தை அவர்களிருவரும் விஸ்மயத்துடன் ஆலோகித்துக்கொண்டிருக்க, இவரும் தம்கைங்கர்யாஸக்தசித்தராய் அவர்களைக்கண்ணெடுத்துப்பாராமல் திரஸ்கரித்திருக்க அவ்வளவிலே தேவதேவியும் தன்தமக்கையுடனே 'இவன் க்லீபனோ? உந்மத்தனோ? நாம் வந்து முன்னேநிற்க நிரீக்ஷியாதிருக்கிறான்' என்ன, ததக்ரஜையும் அவளைக்குறித்து 'இவர் க்லீபருமன்று, உந்மத்தருமன்று; ரங்கேஶகைங்கர்யாஸக்த சித்தராய்மஹாவிரக்தரான இவர் த்வத்ரூபஸம்பத்தியைக்காறியுமிழ்ந்திருப்பர்; இவரை உன் விப்ரமவிலாஸஹாஸேக்ஷணாதிகளாலே மோஹிப்பித்தாயாகில், நீயே வாரஸ்த்ரீஜநமுக்யை; உனக்கு நான் ஆறுமாஸம் தாஸியாயிருப்பேன்' என்ன, தேவதேவியும் அத்தைக்கேட்டு 'இவரை நான் வஶீகரியாவிட்டால் உனக்கு ஆறுமாஸம் வெள்ளாட்டியாவேன்' என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி ஸ்வாலங்காரத்தையும் கழற்றிக்கொடுத்து ஸ்வஸகிகளோடேகூட ஸ்வாக்ரஜையையும் அனுப்பி, ஸாத்விகவேஷயுக்தையாய் இவர்திருவடிகளிலேவிழுந்து ஸேவிக்க, இவரும் 'இதுவென்? பெண்ணே!' என்று கேட்டருள, அவளும் 'ஸ்வாமிந்! அடியேன் வாரஸ்த்ரீவம்ஶத்திலே பாபவஶாத்பிறந்தேன்; என்னை என்தாயானவள் 'ஸர்வரையும்பஜித்து அர்த்தார்ஜநம் பண்' என்ன, அடியேன், 'பூர்வம் பாபங்களைப்பண்ணி இஜ்ஜந்மத்திலே பிறந்ததுமன்றியே இன்னம் பாபார்ஜநம்பண்ணிப் படுகுழியிலே விழவேணுமோ?' என்றுசொல்லி அர்த்தலுப்தையான அவளைப் பரித்யஜித்துப் பெருமாளுக்கு அந்தரங்ககைங்கர்யநிரதரான தேவரீர்திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்றுவந்தேன்; ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வமுடைய அடியேனை இரங்கியருளி ஆராமரக்ஷணக்ருத்யே நியோகித்தால் தேவரீர் பெருமாளுக்குத் திருமாலைஸமர்ப்பித்து மாதுகரம்பண்ணி எழுந்தருளுந்தனையும் காத்திருக்கிறேன்' என்ன, இவரும் இரங்கியருளித் தம்முடைய திருவாராதநமான எம்பெருமானுக்குப் பைக்ஷத்தை அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தாமும் அமுதுசெய்து நிஜபுக்தஶேஷத்தையும் இரங்கியருளினார்.

பின்பு அவளும், திருநந்தவநத்தில் திருத்துழாய் முதலான பூஞ்செடிகளுக்குக் குழிகட்டிச் சோதித்துக் கொத்தித் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டு இப்படியே ஆறுமாஸம் அநுவர்த்தித்திருந்தாள். பின்னையும் குழிகட்டிச் சோதித்துத் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே வர்ஷாகாலமானவாறே ஒருநாள் பெருவர்ஷம் வர்ஷிக்க, ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும் பர்ணசாலையில் ப்ரவேசித்திருக்க, அவளும் அப்பாலேயிருந்து நனையாநிற்கக் கண்டு 'உள்ளே வா' என்றழைக்க, அவளும் உள்ளேபுகுந்தவளவிலே ஈரப்புடவையுடனேயிருக்கிறதைக்கண்டு தம்முடைய உத்தரீயத்தைப்ரஸாதிக்க, அவளும் தரித்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து 'திருவடிகளைப்பிடிக்கிறேன்' என்ன, இவரும் அநுகூலிக்க, அவளும் திருவடிகளைப் பிடியாநிற்கச் செய்தே, (க) "அங்காரஸத்ருஶீநாரீக்ருதகும்பஸம: புமாந்" என்கிறபடியே நெருப்பைச்சேர்ந்த நெய்யைப்போலே இவர்மனமுருகச் செய்தே, அவளும் 'ஸ்வாமி! அடியேனுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று மந்தஸ்மிதஞ்செய்து அபாங்கவீக்ஷணம்பண்ண, இவரும் விகரித்து அவள்கையைப்பிடிக்க, அவளும் 'தந்யையானேன்' என்று இவரைக் காடாலிங்கநம் பண்

(க) "அங்காரஸத்ருஶீ நாரீ க்ருதகும்பஸம: புமாந்"

ணிக்கொண்டு ரமித்து, ஒருகாலும் காந்தா விஷயாநபிஜ்ஞரான இவரை மநோபவாயோதநவைபவத்தாலே ஸ்வவிஷயே மக்நமநாவாக்கினாள். அதன் மற்றைநாள் ஸ்வக்ருஹத்தினின்றும் ஸ்வாபரணத்தையும் அழைப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வாபரணபூஷிதையாய் இவரைத் தன் ஆபிரூப்யத்தாலே மயக்கி, அவயவைகம்தஸத்திலே ஆழங்கால்படுத்தி, திருநந்தவநத்திலே மல்லிகா லதாக்ருஹத்தையும் மாதவீகுஸுமோத்கர குஞ்சத்தையும் விசித்ரநிர்ப்பர மங்கதோத்ஸவரஸத்தையும் அநுபவிப்பித்து, த்ருடாநுராகத்தாலே ஒருவரையொருவர் ஒருக்ஷணமும் பிரியக்ஷமரன்றியேயிருந்து, இவரை ஸ்வவஶவர்த்தியாம்படிபண்ணி ஸ்வஸம்பந்தத்தை ஸஹிப்பிக்க, தன்ஸகிகளும் தமக்கையும் கண்டு ஶ்லாகிக்க, தீர்ணப்ரதிஜ்ஞையாய் ஸ்வக்ருஹமே வந்து இவருடைய வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களையும் குலைத்துக் காமுகவேஷயுக்தராம்படிபண்ணி ப்ரக்ருதிபரவஶராக்கி அதிஸ்நிக்தைபோலே சிலகாலம் ரமியாநிற்க, இவரும் "சிலம்படியுருவிற் கருநெடுங்கண்ணார் திறத்தனாயறத்தையே மறந்து" என்கிறபடியே மிகவும் விஷயப்ரவணராய் ஸ்வதர்மாநுஷ்டாந ஸந்த்யாஸாவித்ர்யாதிகளையும் மறந்து ஸ்த்ரீபோகமே காலக்ஷேபமாக வர்த்திக்க, இவரை ஸர்வஸ்வாபஹரணம்பண்ணி ஶூந்யதநரானவாறே தானும் அநுராகஶூந்யையாய்த் தள்ளிவிட, இவரும் அவள்க்ருஹத்வாரத்திலே கிந்நராய் முசித்துக்கொண்டு கிடக்க, அவ்வளவிலே பெருமாளும் பிராட்டியும் அவ்வீதியிலே ஸவிலாஸஸஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க, அவ்வளவிலேபிராட்டி இவரைக்கண்டு மந்தஹாஸம்பண்ணி 'வேஶ்யாக்ருஹத்வாரத்திலே முசித்துக்கொண்டுகிடக்கிறார்?' என்று கேட்க, பெருமாளும் 'நமக்குப் பூமாலைதரும் விப்ரநாராயணன் வேஶ்யாஸக்தனாய் அவளாலே அர்த்தலோபத்தாலே நிராக்ருதனாய் துஃகிதனாய் தத்வாரி முசித்துக்கொண்டு கிடக்கிறான்' என்று அருளிச்செய்ய, பிராட்டியும் பெருமாளுடனே 'நமக்கு அந்தரங்கரானவர் இங்ஙனே விஷயாஸக்தரானாலும் விஶ்வமோஹநஹேதுவான தேவரீர் மாயைக்கு விஷயமாக்கலாமோ? இவரை விஷயாஸக்தியிலுண்டான பாபத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பித்துத் தேவரீர் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கராம்படி கடாக்ஷித்தருளவேணும்' என்ன, பெருமாளும் பிராட்டிவார்த்தைக்கு இசைந்து தம் பஞ்சபாத்ரத்திலே ஒரு தபநீயமான ஶுத்தோதகபாத்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டுவந்து வேஶ்யாக்ருஹத்வாரி நின்று 'தேவதேவி! கவாடோத்காடநம்பண்ணு' என்ன, அவளும் 'நீர் ஆர்?' என்றுகேட்க, 'நான் அழகியமண

வாளனென்பவன்: விப்ரநாராயணருடைய தூதன்: அவர் அனுப்ப வந்தேன்' என்ன அவளும் சடக்கெனக் கதவைத்திறந்து என்னென்றுவினவ, பெருமாளும் 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் உனக்கு இந்த ஸ்வர்ணபாத்ரத்தைத் தந்தான்' என்ன, அவளும் ப்ரஹ்ருஷ்டையாய்த் தபநீயபாத்ரத்தை வாங்கிக்கொண்டு 'அவரை உள்ளே வரச்சொல்லும்' என்ன, அழகியமணவாளனும் விப்ரநாராயணரண்டையிலே சென்று 'தேவதேவி உம்மை உள்ளேவரச்சொன்னாள்' என்ன, இவரும் கர்ணாம்ருதமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் உள்ளேபுகுந்து அவளுடனே க்ரீடாபரராக, அவ்வளவிலே பெருமாளும் கோயிலிலே போந்து * உரகமெல்லணையிலே சாய்ந்தருளினார்.

அநந்தரம் பொழுதுவிடிந்தவாறே திருக்காப்பை நீக்கினவளவிலே, ஸந்நிதியிலிருந்த தபநீயஶுத்தோதகபாத்ரத்தைக் காணாமல் கோயில்பரிகரத்தாரடையப் பயப்பட்டு ராஜகர்த்தருக்கு அறிவிக்க, நிசுளாபுரீந்த்ரனான ராஜாவும் கேட்டு நம்பிமார் பரிசாரகர் முதலானாரைப் பிடித்துத்தண்டிக்க, அவ்வளவிலே ஜலாஹரணார்த்தமாக வந்த தேவதேவியகத்துக்கடசேடி, தன்னோடுஸம்பந்த முடையாரொருவனைப் பாதிக்கக் கண்டு இதுவென்னென்று கேட்க, அந்தப் பாதைப்படாநிற்கிறவர்கள் தபநீயபாத்ரம்காணாமற்போனத்தை அவளுக்குச் சொல்ல, அவளும் கேட்டு 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் எங்கள்தேவதேவிக்குஒரு ஸ்வர்ணபாத்ரம்கொடுத்திருக்கிறான்; அவள்மெத்தைத்தலையணையின்கீழே வைத்திருக்கிறது' என்ன, அவர்களும் கர்ணாம்ருதமான இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ராஜகர்த்தருக்குச் சொல்ல, அவர்களும் வந்து இவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அவள்க்ருஹத்தைச் சோதித்து அந்தவட்டிலையும் எடுத்துக்கொண்டு தேவதேவியையும் விப்ரநாராயணரையும் பிடித்துக்கொண்டுவந்து ராஜாவின்முன்னே விட, அரசனும்வேஶ்யையைக்குறித்து 'இப்படி பெருமாளுடைய பாத்ரத்தை நீ வாங்கலாமோ?' என்ன, 'நாயன், தே! நான் பெருமாளதென்று அறியேன்: இவன் தன்வட்டிலென்று தன்தூதன் அழகியமணவாளனென்பானொருவன் கையிலே வரவிட்டான்: அறியாமல்வாங்கினேன்' என்ன, இவரும் 'நமக்குஒருதூதனுமில்லை, நான் வட்டிலையும் அறியேன்' என்ன, அவளும் 'உண்டு' என்ன, இவரும் 'இல்லை' என்ன, இப்படி உபயருடைய விவாதமும் கேட்டு, அரசனும் அந்த வேஶ்யையை அபராததண்டம்வாங்கி வட்டிலையும் பெருமாளுக்குஸமர்ப்பித்து, இவரையும் ஸ்வர்ணஸ்தேயயுக்த தண்டம் பரீக்ஷித்துப்பண்ணக்கடவோம்' என்று காவலிலே வைத்து ஸ்வக்ருஹமேபோந்தான்.

அவ்வளவிலே பிராட்டியும், பெருமாளுடனே 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரை இனி லீலைக்குவிஷயமாக்காதே இரக்கத்துக்கு விஷயமாக்கிக்கொள்ளவேணும்' என்ன, பெருமாளும் ராஜாவின் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர்க்கு ப்ராரப்தகர்மத்தை இங்கேகழிக்கைக்காக நாமே தபநீயபாத்ரத்தைக்கொடுத்துத் தண்டிப்பித்தோமித்தனை யல்லது அவர் தண்ட்யரன்று நிர்த்தோஷர்; அந்த வேஶ்யாதநமும் நமக்கு வேண்டா; அவரைவிட்டுப் பூர்வம்போலே திருமாலைகைங்கர்யத்திலே நிறுத்தவேணும்' என்று நியமித்தருள, சோளபூபதியும் விடியற்காலத்திலே எழுந்திருந்து நம்பெருமாள் தனக்கு ஸ்வப்நத்திலே நியமித்தருளினபடியைச் சொல்லி விஸ்மயப்பட்டு ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரை அழைப்பித்து அநேகமாக ஸத்கரித்துத் தண்டனிட்டு விட, இவரும் தம்நிஹீநக்ருத்யத்தை நினைத்துநினைத்து அநுதபித்து "அன்னமென்னடையினர்கலவியை யருவருத்தஞ்சினேயல்" என்கிறபடியே விஷயாஸக்திருசியைக் காறியுமிழ்ந்து அகம்பாகமநப்ராயஶ்சித்தார்த்தமாக, (க) "ஏதத்ஸமஸ்தபாபாநாம் ப்ராயஶ்சித்தம்மநீஷிபி: - நிர்ணீதம்பகவத்பக்தபாதோதகநிஷேவணம்" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தமான பகவத்பக்தபாதோதகநிஷேவணம்பண்ணிப் பூதராயருளினார்.

அநந்தரம் இவருக்கு க்ராமகுலாதிகளால் வரும் அநர்த்தப்பேரன்றிக்கே நிலைநின்ற திருநாமமாவது, (உ) "யஸ்யமூர்த்நிஸ்திதம்யாவத்வைஷ்ணவாங்க்ரிரஜஶ்ஶுபம் - கங்காதிஸர்வதீர்த்தாநி தாவத்திஷ்டந்த்யஸம்ஶயம்" என்றும், (ங) "நிரபேக்ஷம்முநிம்ஶாந்தம் நிர்வைரம்ஸமதர்ஶிநம் - அநுவ்ரஜாம்யஹம்நித்யம் பூயேயேத்யங்க்ரிரேணுபி:" என்றும், "மாயன்றமரடிநீறுகொண்டணியமுயலில் மற்றில்லைகண்டீ ரிவ்வணங்குக்கே" என்றும், "பாததூளிபடுதலா லிவ்வுலகம் பாக்கியஞ்செய்ததே" என்றும், "தொண்டரடிப்பொடியாடநாம்பெறில் கங்கைநீர் குடைந்தாடும்வேட்கை யென்னாவதே" என்

(க) "𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌕𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌣𑌮𑍍 ॥" (உ) "𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌜𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 । 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍 ॥" (ங) "𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥"

றும் இவ்வர்த்தவிஷயம் தத்வவித்துக்கள் பலராலும் உத்தேஶ்யதமமாக ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கையாலே * தளவத்தொண்டிலே நிஷ்டராய்ப்போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததூளி யென்றே தமக்கு உஜ்ஜீவநகரமான நிலைநின்ற திருநாமத்தையுடையராய், (க) "ஸாவோநாங்யத்ரகச்சதி" என்ற திருவடியைப்போலவும், (உ) "ஐஶ்வர்யம்வாபிலோகாநாம் காமயேநத்வயாவிநா" என்ற இளையபெருமாளைப்போலவும், "மாயாப்பெருவிறலுலகம்மூன்றினொடு நல்வீடு பெறினும், கொள்ளுவதெண்ணுமோ தெள்ளியோர்குறிப்பு" என்ற நம்மாழ்வாரைப்போலவும், இவரும் "இந்திரலோகமாளு மச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்" என்று தத்வ்யதிரிக்தமான இதரபுருஷார்த்தங்களில் செல்லாத திருவுள்ளத்தையுடையராய், "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்", "மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய்"என்கிறபடியே இவரும் "மாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனைப், போதரேயென்றுசொல்லிப் புந்தியிற்புகுந்து தன்பா, லாதரம்பெருகவைத்த வழகன்" என்று அநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞராய், அதுவுமன்றிக்கே "நாகத்தணைகுடந்தை வெஃகாத் திருவெவ்வுள், நாகத்தணையரங்கம் பேரன்பில்" என்றும், "கண்டியூ ரரங்கம் மெய்யங்கச்சி பேர் மல்லை" என்றும் இப்படி பலவிடங்களிலும் மண்டித்திரிகிற மற்றையாழ்வார்களைப்போ லன்றிக்கே*யாவரும் வந்தடிவணங்க அரங்கநகர் துயின்ற அழகியமணவாளரல்லதறியாத பாதிவ்ரத்யத்தையுடையராக, அவ்வளவிலே நம்பெருமாளும் இவர்க்கு*மயர்வறமதிநலமருளித் தம்முடைய பரத்வாதி பஞ்சப்ரகார ரூபகுணவிபூதி சேஷ்டிதங்களை யெல்லாம் நிஸ்ஸந்தேஹமாகக் கரதலாமலகமாக்கித் தெளியக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் தெளிவுற்ற சிந்தையராய் நிரவதிகபக்தியைப்பெற்று வர்த்திக்கும்படியைத் தேவதேவியும் கண்டு, இவரைப்போலே உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்றுநினைத்துத் தன் ஸர்வஸ்வத்தையும் நம்பெருமாளுக்கும் ஸமர்ப்பித்துப் பரமஸாத்விகையாய், "ஸத்ஸங்கதி ஸதாபஶ்யந்தியிலே வைக்கும்" என்னுமாபோலே நம்பெருமாள்கோயிலிலே ஸம்மார்ஜநாதி கைங்கர்யநிரதையாய் உஜ்ஜீவித்தாள்.

இவ்வாழ்வாருக்குப் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள் தலைமண்டையிட்டு, (ங) "பிதாபுத்ரஶ்சநாராயண:" என்றும் "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதோத்தாரகபந்துவாகப் பெரியபெருமாளைத் திருமந்த்

(க) "𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿", (உ) "𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾" (ங) "𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃"

ராநுஸந்தாநத்தாலே அநுபவித்தருளி, அத்திருநாமோச்சாரணத்தால் தமக்கு உண்டான ராஜகுலமஹாத்ம்யத்தாலே “திருவடிதன்னாமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தரை - திறம்பேன்மின் கண்டீர்” என்று யமன் பாஶஹஸ்தரான ஸ்வபுருஷரைப் பார்த்துக் கர்ணமூலத்திலே யுபதேசிக்கத்தக்கதாக “நமன்றமர் தலைகள்மீதே - நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்” என்று அம்மந்த்ரவைபவத்தைச் சொல்லி ஆநந்திதரு, யமாதிகள் தலையிலே அடியிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடியிலே முடியிட்டுத் திருமாலைகட்டிச் சாத்த நினைத்துத் திருமாலைசொல்லுகிற இவர், ஸ்ரீஶௌநகபகவான் வக்தாவாக ஸ்ரீஶதாநந்தர் ஶ்ரோதாவாகத் திருநாமங்களைக் கேட்டாப்போலே பெரியபெருமாள் ஶ்ரோதாவாகத் தாம் வக்தாவாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளி, (க) “பூதாநிசகவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்ரியாணிச - டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா - மநஃபகாரேணைவோக்தம் ஃகாரேணத்வஹங்க்ருதிஃ - பகாரேண ஸகாரேண மஹாந்ப்ரக்ருதிருச்யதே” என்றும்; “பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதம், இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி மானாங்கார மனங்கள்” என்றும் சொல்லப்படுகிற சதுர்விம்ஶதி தத்வாத்மகமான இஶ்ஶரீரத்தில் ஆத்மபுத்தியை “புறஞ்சுவரோட்டைமாடம்” என்று நிவர்த்திப்பித்தும், (உ) “ஆத்மாதுஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஶஃப்ரகீர்த்திதஃ” என்று சொல்லுகிறபடியே இருபத்தைந்தாம் அக்ஷரமான மகார வாச்யனாகையாலே ப்ரக்ருதேஃபரனான ஆத்மஸ்வரூபத்தை “அடியரோர்க்கு” என்று ஸ்வரூபநிர்த்தேஶம் பண்ணியும், திருமந்த்ரநிஷ்டராய் *‘மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து* உன்கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பர் பெரியபெருமாளுக்கு அபிமதர்’ என்று அவர்கள் தமக்கு உத்தேஶ்யராகையாலே “உன்னடியார்க்காட்படுத்தாய்” என்று தமக்குப் பெருமானுண்டாக்கின ததீயஶேஷத்வத்தைப்பேசியும், இப்படி இவ்வர்த்தவிசேஷங்களை அகிலரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ‘திருமாலை,’ ‘திருப்பள்ளியெழுச்சி’ என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களிலே விஶததமமாக அருளிச்செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

(க) “[illegible] ॥” (உ) “[illegible]”

திருப்பாணாழ்வார் வைபவம்.

(க) “ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ர ஸ்கந்தாதிரூடங்கலயாமிநித்யம் களங்கஹீநங்கமநீயபக்தம் கவீஶ்வரம்காயகஸார்வபௌமம்.”

(உ)†“ஸ்ரீவேலாப்தவிநிர்க்கமே கலியுகே ஸம்வத்ஸரே துர்மதௌ
பாநௌவ்ருஶ்சிகபாஜி பஞ்சமதிநே வாரேபுதஸ்யோத்தமே-
ரோஹிண்யாஸஹிதேலஸத்யுடுபதௌக்ருஷ்ணேத்விதீயேதிதௌ
ஸஞ்ஜஜ்ஞேமுநிவாஹநஶ்சரணயோர்யோரங்கிணோந்தர்த்ததே.”

திருப்பாணாழ்வார் திருவவதாரக்ரமம் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்:—(ங) “காவேரீதோயமாஶ்ரித்யவாதோயத்ரப்ரவர்த்ததே-. தத்தேஶவாஸிநாம்முக்திஃ கிமுதத்தீரவாஸிநாம்” என்றுசொல்லுகிறபடியே ஸ்வப்ரவாஹஸ்பர்ஶ மருத் ஸம்பந்தத்தாலே முக்திதரவல்ல நீர்மையையுடைத்தான திருக்காவேரிக்கரையிலே நிசுளாபுரியென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாய், மாடகூடப்ராஸாதோபஶோபிதமான உறையூரிலே, ஸூர்யவம்ஶப்ரதீபனான சோளபூபதி தர்மமாக ப்ருதிவீபரிபாலநம் பண்ணாநிற்கச்செய்தே, க்ஷீரார்ணவராஜனிடத்தே பிராட்டி ப்ராதுர்ப்பவித்தருளினாப்போலே, நம்பெருமாளிடத்தே ஏகாக்ரசித்தனான தர்மவர்மாவாகிற சோளனுக்குக் கந்யகையாய் நீளாம்ஶஜையான உறையூர்நாச்சியார் திருவவதரித்தருள, சோளராஜாவும், ஸ்ரீஜநகராஜன் பிராட்டியை ப்ரீதியோடே எடுத்து வளர்த்தாப்போலே உவப்போடே வளர்க்கவளர்ந்தருளுகிற நாச்சியார், பாலக்ரீடையிலும் நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு விளையாட்டறியாதவளாய் ஸகிகளோடேகூடிவிஹரித்து வளர்ந்தவள், ப்ராப்தயௌவனையானபின்பு, ஒருநாள் உத்யாநவநத்திலேஸகிகளோடேகூட டோலாலீலையாய் விஹரியாநிற்க, “வேட்டையாடிவருவானைவிருந்தாவனத்தே கண்

(க) “[illegible] ॥”
(உ) “[illegible] ॥” (ங) “[illegible] ॥”

†இந்தச்சுலோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

டோமே'' என்கிறபடியே நம்பெருமாள் அங்கே ம்ருகயாவிஹாரபரராயெழுந்தருள, கண்டு மையலேறிமோஹித்து ஊரேவந்து,ஸ்வபிதாவான சோளராஜாவைக்குறித்து 'நம்பெருமாளையல்லது வேறொருபுருஷனுக்கு வாழ்க்கைப்படேன்; என்னை அவருக்கே உதகம்பண்ணிக்கொடும்' என்ன, சோளராஜாவும் அதிஸந்துஷ்டனாய் நம்பெருமாள்ஸந்நிதியிலே சென்று அச்செய்தியைவிண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'நாமே பாணிக்ரஹணம்பண்ணுகிறோம்: நமக்கே உதகம்பண்ணிக்கொடும்' என்று நியமிக்க, ராஜாவும் ஸந்துஷ்டனாய்த் * துமிலமெழப் பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டி அரங்கமாநகரை அலங்கரித்துப் பெரியப்ரீதியுடனே * பெருப்பெருத்த கண்ணாலஞ்செய்து நாச்சியாரை உதகம்பண்ணிக்கொடுக்க, பெருமாளும் ஜநகராஜன் திருமகளை உத்வாஹம் பண்ணினாப்போலே உவப்போடே திருமணம் புணர, ராஜாவும் பொன்னரிசிமுந்நூற்றறுபது பாரமும், அதுக்குத் தக்க முத்துமாணிக்கமயமான நவரத்நோபஹாரமும், நிரவதிகவஸ்த்ராபரணங்களும், ஹேமஜாஸ்வ தாஸீவர்க்கங்களும் குறைவறக் கொடுத்தும், ஸர்வத்திலும் பர்யாப்திபிறவாமையாலே, தன்ஸர்வஸ்வத்தையும்நம்பெருமாளுக்கே ஸமர்ப்பித்து வாழுங்காலத்திலே, 'உறந்தை' என்கிற அந்த உறையூரிலே கார்த்திகைமாஸத்தில் ரோஹிணீநக்ஷத்ரத்திலே "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலினுங் கீழிழிந்து" என்றுசொல்லப்பட்ட பஞ்சமவர்ணத்திலே ப்ராஹ்மணவேள்விக் குறைமுடித்த பாகவதரைப்போலே ஸ்ரீவத்ஸாம்ஶராகத் திருப்பாணாழ்வார் அவதரித்தருளினார். (க) "அததத்ரகுலே‹ந்திமேரமாரமணோரஸ்ஸ்திதலாஞ்சநாம்ஶஜ꞉ - ஸமஜாயதபாணஸம்ஜ்ஞகஸ் ஸூகவி꞉கார்த்திகமாஸிவைதபே'' என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

(உ) "ஜாயமாநம்ஹிபுருஷம் யம்பஶ்யேந்மதுஸூதந꞉ - ஸாத்விகஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ் ஸவைமோக்ஷார்த்தசிந்தக꞉'' என்கிறபடியே எம்பெருமான் இவர்க்கு ஜாயமாநகடாக்ஷத்தைப் பண்ணுகையாலே கேவலஸத்வகுண ப்ரசுரராய், *சேமமுடைநாரதரைப்போலவும்,(ந) "நிக்ரஹாத்தாரயாஸ்மாத் வைதேநகீதபலேநமாம் - ஏவமுக்த்வாது

(க) "அத தத்ர குலேऽந்த்யேऽஸௌ ரமாரமணோரஸ்தலாஞ்சநாம்ஶஜ꞉ | ஸமஜாயத பாணஸம்ஜ்ஞக꞉ ஸுகவி꞉ கார்த்திகமாஸி வை தபே ||
(உ) "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந் மதுஸூதந꞉ | ஸாத்த்விகஸ் ஸ து விஜ்ஞேயஸ் ஸ வை மோக்ஷார்த்தசிந்தக꞉ ||'' (ந) "நிக்ரஹாத் தாரயாஸ்மாத் வை தேந கீதபலேந மாம் | ஏவமுக்த்வா து சாண்டாலம் ராக்ஷஸஶ் ஶரணம் கத꞉ ||''

சண்டாளம்ராக்ஷஸஶ்ஶரணங்கத꞉'' என்கிறபடியே ஶரணாகதனான ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸைக் குறித்து (க) "யந்மயாபஶ்யதங்கீதம் ஸ்வரம் † கைஶிகமுத்தமம்-பலேநதஸ்யபத்ரந்தேமோக்ஷயிஷ்யாமி கில்பிஷாத்'' என்று கைஶிகபுராணத்தில் யாகதோஷம் பரிஹரித்த பாகவதரைப் போலவும் பகவத்காநவித்யைக்கு ஸார்வபௌமராய், *பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து ஸாமகாநம்பண்ணும் நித்யஸூரிகளிலே யொருவர் வந்தவதரித்தாரோ வென்று சொல்லலாம்படியான திவ்யசரித்ரங்களையுடையராய் மோக்ஷார்த்தியான இப்பாண்பெருமாள், ஸ்வவர்ணாநுகூலமாக இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே தாம் மிதியாமே தென்னாற்றின் தென்கரையிலே திருமுகத்துறைக் கெதிரே "தொழு மத்திசையுற்று நோக்கியே'' என்கிறபடியே * திருவரங்கமேயான்திசையை நோக்கித் தூரநின்று * வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற் காளென்றுள் கலந்து வீணையும் கையுமாய்த் * திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிக்கொண்டு "சிந்திக்கும் திசைக்கும் தேறும் கைகூப்பும்'' என்கிறபடியே பெரியபெருமாளை அநவரதஸேவனபண்ணிப் போருகையாலே, (உ) "ததோ மேதத்கதம்மந꞉'' என்கிற படியே பெரியபெருமாளும் இவர்பக்கல் * உவந்த திருவுள்ளத்தராக, அவ்வளவிலே ‡[இப்பாண்பெருமாள் திருமுகத்துறைக்கு அருகேபெரிய பெருமாளிடத்தே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை யுடையராய் மிகவும் பரவஶராய்க் கண்களை மூடிக்கொண்டு * திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீலோக ஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ரரும் விடிவுகாலத்தே பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சனக்குடம் எடுத்துக்கொண்டுபோய் நின்று இவரைக்கண்டு 'தூரப்போ' என்று சொல்ல, இவரும் திருமேனி தெரியாமலிருக்க, அவரும் ஒருகல்லை யெடுத்து வீசியெறிய, இவருடைய முகத்திலே பட்டு ருதிரவர்ஷ

(க) "யந்மயா பஶ்யதா கீதம் ஸ்வரம் கைஶிகமுத்தமம் | பலேந தஸ்ய பத்ரம் தே மோக்ஷயிஷ்யாமி கில்பிஷாத் ||'' (உ) "ததோ மே த்வத்கதம் மந꞉''

† கைஶிகஸம்ஜ்ஞகம்' என்றும் பாடம்.

‡ 'நாச்சியாரும் பெருமாளுடனே 'நமக்கு அந்தரங்கரான இப்பாண் பெருமாள் புறம்பேநிற்கப் பெறுமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரிய பெருமாளும் இவரைப் பலகால் அருள்பாடிட்டுப் போகவிட்டவிடத்திலும் இவர் ஸ்வரூபத்தால்வந்த நைச்யத்தாலும் ஸ்வவர்ணத்தால் வந்த நைச்யத்தாலும் பிற்காலித்துக் கடுநடையிட்டு அகல்கிறவளவிலே, பெரியபெருமாள் பின்னையும் இவர்பக்கலுள்ள க்ருபாதிஶயத்தாலும்' என்று [ ] இக்குறியிட்ட இடத்தில் சிலபிரதிகளின் பாடம்,

மாக வர்ஷிக்க, இவரும் கண்களை விழித்துப்பார்த்துக் கலங்கி 'மஹாபாகவதாபசாரப்பட்டோம்' என்று தூரப்போய்நிற்க, அவரும் நீராடி நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்கள் செய்து, திருமஞ்சனமெடுத்துக்கொண்டு சத்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதிகளோடு ஸகலவாத்ய கோஷத்துடனே பெருமாள் ஸந்நிதியிலே செல்லாநிற்க, பெருமாளும், திருவுள்ளங் கலங்கி 'நம்முடைய பக்தனை இவர் இப்படி செய்யவோ?' என்று கனக்கநொந்திருக்க, அவ்வளவிலே நாச்சியாரும் பெரிய பெருமாளுடனே 'நமக்கு அந்தரங்கரான இப்பாண்பெருமாள் புறம்பே நிற்கலாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமாளும் திருக்காப்புச்சேர்த்துக்கொண்டு லோகஸாரங்கமுநீந்த்ரரைக் கனக்கக்கோபித்து 'நம்முடைய பக்தரை நீர் இப்படி செய்யலாமோ?' என்று இவருக்குத் திருக்காப்புநீக்காமலிருக்க இவரும் வ்யாகுலாந்த:கரணராய் 'அடியேன் மஹாபாகவதாபசாரப்பட்டுவிட்டேன், அடியேனுக்கு இனி ஈடேற வழியேது?' என்று கேட்க, பெருமாள் பின்னையும் இப்பாண்பெருமாள் பக்கலுள்ள க்ருபாதிஶயத்தாலும்], தன் நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுநீந்த்ரரைப் பார்த்து 'நமக்கு அந்தரங்கரான பாண்பெருமாளை நீர் நெகிழ நினையாதே அவரை உம்முடையதோளிலே கொண்டு நம்பக்கல் அழைத்துக்கொண்டுவாரும்' என்று ஸ்வப்நமுகேந நியமித்தருள, அவரும் விடிவோரை எழுந்திருந்து, (க) "அத்யமேஸபலஞ்ஜன்மஸுப்ரபாதாசமேநிஶா" என்கிறபடியே இற்றைவிடிவு எனக்குநல்விடிவாச்சுதென்று ஸ்வப்நத்தை நிஶ்சயித்துமிகவும் ஹ்ருஷ்டராய், * தோதவத்தித்தூய்மறையோருடனே திருமுகத்துறையிலே * நாட்காலே நீராடி நித்யாநுஷ்டாநம் செய்தருளி, (உ) "ஸுதூரமபிகந்தவ்யம் யத்ரபாகவதஸ்ஸ்தித:" என்கையாலே, இவ்வாழ்வார் அதிதூரத்திலே நின்று * யாழினிசை வண்டினங்களாளம்வைக்கு மரங்கத்தைநோக்கி நித்யமாக ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறவிடத்தேற எழுந்தருளி, இப்பாண்பெருமாள் திருவடிகளிலே தாளுந்தடக்கையும் கூப்பித் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, 'நம்பெருமாள் தேவரீரை எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு வரவேணுமென்று அடியேனை நியமித்தருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும், "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங் கீழிழிந்து" என்றும், "குலங்களாய

(க) "அத்யமே ஸபலம் ஜந்ம ஸுப்ரபாதா ச மே நிஶா" (உ) "ஸுதூரமபி கந்தவ்யம் யத்ர பாகவதஸ்ஸ்தித:"

வீரிரண்டி லொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்றும், "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வநைச்யத்தை முன்னிட்டுப் பிற்காலித்து * 'திருவரங்கப் பெருநகரை நான் மிதிப்பேனோ?' என்ன, ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுனிகளும் 'ஆகில், அடியேனுடைய தோளின்மேலே எழுந்தருளும்; பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளினபடியே எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு போகிறேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் "செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போல் அவன் செய்வனசெய்துகொள்ள" என்கிறபடியே * அவன்செய்யுங்ஷேமத்தை யெண்ணித் தெளிவுற்று ந்யஸ்தபரராய்நிற்க, ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ரரும், முக்தனைப் போமவனை ஆதிவாஹிகர் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு திருமாமணிமண்டபத்தேறப் போமாபோலே ஆழ்வாரைத் தம் திருத்தோளின்மேலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்துக்கு அவ்வருகே புகுர, பெரியபெருமாளும் தம்முடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை நித்யதரித்ரனுக்கு நிதிகாட்டுவாரைப்போலே இவருக்குக் காட்டிக்கொடுக்க, (க) "கிரீடகேயூரகரத்நகுண்டல ப்ரலம்பமுக்தாமணிஹாரபூஷிதம் - விஶாலவக்ஷஸ்ஸ்தலஶோபிகௌஸ்துபம் ஶ்ரியாசதேவ்யாத்யுஷிதோருவக்ஷஸம் - ப்ரதப்தசாமீகரசாருவாஸஸம் ஸுமேகலம் நூபுரஶோபிதாங்க்ரிகம் - ஸுவர்த்துநீஜாதம்ருணாளகோமளம் ததாநமச்சச்சவியஜ்ஞஸூத்ரகம்-புஜாபதாநம்ப்ரஸ்ருதாங்யஹஸ்தம் நிகுஞ்சிதோத்தாநிதபாதயுக்மம் - ஸுதீர்க்கமுத்பாஹுமுதக்ரவேஷம் புஜங்கதல்பம்புருஷந்ததர்ஶ" என்று சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதி ஸகலசேதநராலும் ஸேவ்யமாநரான * அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானை ஸேவிக்கப் புகுந்த ஆழ்வார், மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களும் கிடக்கச்செய்தே ஸதநந்தயப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே சேஷிபக்கல் சேஷபூதன் இழியுந்துறை திருவடிகளாகையாலே "அரங்கத்தம்மான்

(க) "கிரீடகேயூரகரத்நகுண்டல ப்ரலம்பமுக்தாமணிஹாரபூஷிதம் | விஶாலவக்ஷஸ்ஸ்தலஶோபிகௌஸ்துபம் ஶ்ரியா ச தேவ்யாத்யுஷிதோருவக்ஷஸம் || ப்ரதப்தசாமீகரசாருவாஸஸம் ஸுமேகலம் நூபுரஶோபிதாங்க்ரிகம் | ஸுவர்த்துநீஜாதம்ருணாளகோமளம் ததாநமச்சச்சவியஜ்ஞஸூத்ரகம் || புஜாபதாநம் ப்ரஸ்ருதாந்யஹஸ்தம் நிகுஞ்சிதோத்தாநிதபாதயுக்மம் | ஸுதீர்க்கமுத்பாஹுமுதக்ரவேஷம் புஜங்கதல்பம் புருஷந்ததர்ஶ ||"

திருக்கமலபாதம் வந்தென்கண்ணினுள்ளன வொக்கின்றனவே" என்கிறபடியே ஶேஷித்வபோக்யத் வோபாயத்வங்கள் குறைவற்ற திருவடிகளையிறே முந்துறப்பற்றிற்று:— "அரங்கத்தம்மான்" என்கையாலே ஶேஷித்வமும், "கமலம்" என்கையாலே போக்யத்வமும், "பாதம்" என்கையாலே உபாயத்வமும் சொல்லிற்று:—பெரியாழ்வாரும் இப்படியிருந்துள்ள திருவடித்தாமரைகள் முதலாகத் * திருப்பாதகேசத்தை விருப்பாலுரைத்தநுபவித்தாப்போலே இவரும் * இருளகற்றுமெறிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றிவைத் தேணிவாங்கி அருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வானை பெரியபெருமாளுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைப் பாதாதிகேஶாந்தமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தாம் பத்தும்பத்தாக அநுபவித்தபடிக்கு "அமலனாதிபிரான்" என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தைப் பிற்பாடரும் அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளி மிகவும் உகப்போடேநிற்க, பெரிய பெருமாளும் வேர் சூடுமவர்கள் மண்பற்றுக் கழற்றாதாப்போலே அத்திருமேனியோடே அங்கீகரித்தருள, ஆழ்வாரும், அகிலரும் காணும்படி * அணியரங்கன் திருவடிகளிலே அந்தர்ப்பவித்தருளினார்.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

(க) "பரகாலஹரிம்வந்தே ஹரிபாதகுஹாஶயம் -
உந்நதப்ரதிகூலேபகும்பஸம்பேதவிப்ரமம்.
நாதப்ரஸபஸந்த்ரஸ்த ஶைவஶாக்யாதிதுர்த்விபம் -
பரகாலம்ருகேந்த்ரந்த்வாம் ப்ரபத்யேऽச்யுதவந்திநம்."

(உ) † "ஸங்க்தாமாநாப்தநாம்கலியுகஹவாநாமபகமே
நளேவர்ஷேமாஸேஶரதிசரமேதைவதகுரோ: -
த்ரேதாரேவஹ்நேஶ்ஶிஶிரகிரணேபூர்ணிமஜுஷி
க்ஷிதாவாவிர்ப்பூத: கலிரிபுரமேயாத்மமஹிமா."

(க) "परकालहरिं वन्दे हरिपादगुहाशयम् । उन्नतप्रतिकूलेभकुम्भसम्भेदविभ्रमम् ॥ नादप्रसभसन्त्रस्तशैवशाक्यादिदुर्द्विपम् । परकालमृगेन्द्रं त्वां प्रपद्येऽच्युतवन्दिनम् ॥" (உ) "सङ्ख्यातानाप्तनाम्नां कलियुगसहवानामपगमे नळे वर्षे मासे शरदि चरमे दैवतगुरोः । त्रेतारे वह्नेश्शिशिरकिरणे पूर्णिमजुषि क्षितावाविर्भूतः कलिरिपुरमेयात्ममहिमा ॥"

† இந்தச்சுலோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

திருமங்கையாழ்வார், திருவாலிதிருநகரியிலே திருக்குறையலூரிலே நளவருஷம் கார்த்திகைமாஸம் க்ருத்திகாநக்ஷத்திரத்திலே ஸ்ரீகார்முகாம்ஶராய் அவதரித்தருளினார். ம்லேச்சவம்ஶத்திலே அவதரிக்கையாலே, இவருக்கு 'நீலநிறத்தர்' என்று திருநாமஞ் சாத்தினார்கள். (க) "ஸமஜாயத தத்ர † ஶாபப்ரமுக: கஶ்சநீலநாமக: - புருஷோத்தமகார்முகாம்ஶஜஸ் ஸ்புரிதே கார்த்திகக்ருத்திகோடுநி" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

"தெரியேன் பாலகனாய்" என்கிறபடியே பால்யாவஸ்தாநந்தரம் ப்ராப்த யௌவநராய், * மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக்காட்செய்து * தெரிவைமாருருவமேமருவி மிகவும் விஷயப்ரவணராய், ஸ்வகரத்ருதஶஸ்த்ரப்ரகாண்டராய், சோளபூபதியைஸேவித்து யுத்தேபராக்ராந்தராய், ‡ (ப்ரவீரராய், தமக்கு ஸஹாயபூதராக நீர்மேல்நடப்பான் நிழலொதுங்குவான் தாளூதுவான் தோலாவழக்கன் என்ற நாலுமந்த்ரிகளும், "ஆடல்மா" என்கிற குதிரைநம்பிரானும், "அமரிற்கடமாகளியானை" என்கிற யானைநம்பிரானுமாக) இப்படியிருக்கிற இவரை, அவனும் ஒருதேஶாதிபதியுமாய் ஸேநாநாயகனு மாக்கிவைத்துப் போருகிறகாலத்திலே;

திருவாலிநாட்டிலே நன்றாயிருப்பதொரு * தடத்தவிழ் தாமரைப்பொய்கையிலே, "சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடுஞ்சீர்" என்கிறபடியே சில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள்வந்து நாளும் ஜலக்ரீடைபண்ணிப்போக, அவர்களிலேதிருமாமகளென்பாளொரு அப்ஸரஸ்ஸு குமுதமலர்கொய்யப் பிற்படுகையாலே அவர்களும் இவளைவிட்டுப்போக, இவளும் மாநுஷமானசரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்துத் தனித்து நிற்க அவ்வளவிலே திருநாங்கூரில் எம்பெருமானை ஸேவித்திருப்பானொரு பிஷக்வரனான பாகவதோத்தமன் அநுஷ்டாநார்த்தமாகவந்தவளவிலே இப்பெண்பிள்ளையைக்கண்டு 'நீயார்? தனித்திருப்பானென்?' என்றுகேட்க, அவளும் 'கூடவந்த பெண்பிள்ளைகள் என்னைவிட்டுப் போனார்கள்; ‡ (ஸ்ரீமந்நாராயணாம்ஶஜரான கபிலாசார்யருடைய கோபோக்தியாலே மாநுஷவேஷத்தைத் தரித்து பாலகையாய் ஸ்வர்க்

(க) "समजायत तत्र शापप्रमुखः कश्च नीलनामकः । पुरुषोत्तमकार्मुकांशजस्स्फुरिते कार्त्तिककृत्तिकोडुनि ॥"

† 'பாதஜப்ரமுக:' என்றும் பாடம்.

‡ குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை.

கத்துக்குப்போக ஶக்தியில்லாமலிருக்கிறேன்' என்ன, 'அந்தவ்ருத் தாந்தத்தைச் சொல்' என்று வைத்யர் கேட்க, 'ஸ்வாமீ! அடியேன் ஸுமங்களையென்கிற நாமமுடையளாய் ஸ்வஸகிகளான அப்ஸரஸ் ஸுக்களோடேகூட அவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியாய்த் திவ்யரூபத் தோடே ஸஞ்சரிக்கும்போது ஒருநாள் ஹிமவத்கிரியிலுள்ள வைப வங்களெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டுவருமளவில், ஒருஸித்தாஶ்ரமத் தில் கபிலாசார்யர் மஹர்ஷிகளுக்கு பகவத்வைபவஞ்சொல்ல, நான் அதில் ஒருகுரூபியான ஸித்தபுருஷனைக் கண்டு பரிஹாஸம்பண்ண, கபிலர் 'நீ மநுஷ்யையாய் நீசனுக்கு பார்யையாகக்கடவாய்' என்று ஶபிக்க, நான் அதிஶோகத்தோடே ப்ரார்த்திக்க, அவரும் ப்ரஸந்ந ராய் 'பெண்ணே! ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக என்னுடைய ஶார்ங்காம்ஶ ஜராய்ப் பரகாலன் அவதரித்து ராஜ்யாதிபதியாயிருக்கிறார்: அவருக் குப் பத்நியாய் அவரை பாகவதோத்தமராகப்பண்ணினால், உன்குறை வு அற்றுப்போம்' என்றுசொல்ல, இப்படி வந்தேன்') என்று தான் வந்த க்ரமத்தை அவருக்குச்சொல்ல, அவரும் புத்ரஹீநராகையாலே மிகவும் உகந்து 'நம்மூரேவா' என்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்வ பத்நிகையிலே குமாரிவந்தவரத்தைச் சொல்லிப் போஷிக்கும்படிகாட் டிக்கொடுக்க, அவளும் வந்த்யையாகையாலே அதிஸந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, இவள் குமுதமலர்கொண்டுநின்றதுவே நிரூபகமாக 'குமுதவல்லியார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி, தம்பதிகளிருவரும் தங் களுக்குப்புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, சிலர் போய் இவருக்கு இப்பெண்பிள்ளையினுடைய ரூபலாவண்யாதிகளை மிகவும் ஶ்லாகித்துச்சொல்ல, இவரும் அத்தைக்கேட்டு * நின்றவா நில்லாநெஞ்சினராய் * அவர்தருங் கலவியே கருதி யோடித் திருநாங் கூரிலே சென்று மருத்துவனை பாகவத னகத்திற் புகுந்து அவனுட னே ஸம்பாஷணம்பண்ணிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, இப்பெண்பிள் ளை புறப்படக்கண்டு விஸ்மயப்பட்டுப் பாகவதபிஷக்வரரைக்குறித்து, 'ஸுரஸுந்தோபமையான ஸுதை அநபத்யரான உமக்கு எங்ஙனே உண்டாய்த்து?' என்று கேட்க, அவரும் இவருடனே அப்பெண் ணின் வார்த்தைச் சொல்லி, 'இப்பெண்ணாலே அநபத்யதாஶோகம் தீர்ந்தேன்: விவாஹோசிதவயஸ்கையாய் அஜ்ஞாதகுலகோத்ரையான இவளை யாருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்துவேனென்று வ்யாகுலாந்த꞉கரண னாகநின்றேன்', என்ன, இவரும் 'இப்பெண்ணை நமக்குப்பத்நியாகத் தரவேணும்' என்று வஸ்த்ரபூஷணதித்ரவ்யங்களை ஸங்கோச மறக் கொடுத்து மிகவும் அநுவர்த்தித்து விரும்பிக்கேட்க, தம்பதிகளும் அப்பெண்பிள்ளையை இவருக்குக்கொடுப்பதாக உத்யோகிக்க, அப்

பெண்பிள்ளையும் (௧) "தாப꞉புண்ட்ரஸ்ததாநாம மந்த்ரோயாகஶ்ச பஞ்சம꞉" என்று சொல்லப்பட்ட திருவிலச்சினை திருநாமம் முன் னாகப் பஞ்சஸம்ஸ்கார முள்ளவர்க் கொழிய * மற்றொருவர்க் கென் னைப் பேசலொட்டேன், என்று தன்னெஞ்சில் அத்யவஸாயத்தைச் சொல்ல, இவரும் அவ்வசநத்தைக்கேட்டு (௨) "ஶுபஸ்ய ஶீக்ரம்" என்கிறபடியே அதித்வரையோடே திருநறையூரிலே சென்று "பொன் னியலுமாடக்கவாடங்கடந்துபுக்கு" என்கிறபடியே நம்பிதிருமுன்பே வந்து [† (௩) "அக்நிதப்தேநசக்ரேண பாஹுமூலேது லாஞ்சித꞉" என்றும், "தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின் கோயிற்பொறியாலேயொற்றுண்டுநின்று" என்றும்சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் தரித்து (௪) "ஸர்வைஶ் ஶ்வேதம்ருதா தார்யம் ஊர் த்வபுண்ட்ரம் யதாவிதி - ருஜூநி ஸாந்தராளாநி ஹ்யங்கேஷு த்வாத ஶஸ்வபி" என்று சொல்லுகிறபடியேகேஶவாதித்வாதஶோர்த்வபுண்ட் ரங்களையுடையராய் வர, குமுதவல்லியாரும் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, 'ஒருஸம்வத்ஸரம்] நித்யமாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்பிர ஸாதமும் ஸ்வீகரித்து நிறைவேறினாலொழிய, உம்மை நான் பர்த் தாவாக அங்கீகரிப்பதில்லை, என்று ஒருநியமம்பண்ண, அவரும் அதுக்கு

(௧) "தாப꞉ புண்ட்ரஸ்ததா நாம மந்த்ரோ யாகஶ்ச பஞ்சம꞉" (௨) "ஶுபஸ்ய ஶீக்ரம்" (௩) "அக்நிதப்தேந சக்ரேண பாஹுமூலே து லாஞ்சித꞉" (௪) "ஸர்வைஶ் ஶ்வேதம்ருதா தார்யம் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் யதாவிதி । ருஜூநி ஸாந்தராளாநி ஹ்யங்கேஷு த்வாதஶஸ்வபி ॥"

† "திருநறையூர்நம்பிதிருவடிகளிலே தாளுந்தடக்கையுங்கூப்பி தண் டன்ஸமர்ப்பித்து 'தேவரீர் அடியேனை இரங்கியருளி க்ருபைபண்ணவேணு மென்று ஒருகாரணத்தினாலே தேவரீர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கவேணு மென்று வந்தேன்' என்ன, நம்பியும்இவருக்கு "அக்நி ......லாஞ்சித꞉" என் கிறபடியே * தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழிதிகழ்திருச்சக்கரத்தின்கோ யிற்பொறியையும் தரிப்பித்து, "ஸர்வைஶ்............த்வாதஶஸ்வபி" என்று சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையையும் கேஶவாதி ஶோர்த்வபுண்ட்ரங் களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, 'திருமங்கையாழ்வார், என்றதிருநாமமும் ப்ரஸா தித்து விடைகொடுத்து அனுப்ப, இவரும் எழுந்தருளிநின்றவளவிலே, குமு தவல்லியாரும் இவரைக்கண்டு 'மஹாஸந்தோஷமாய்த்து; இன்னம் ஒருவ் ரதம் எனக்கு உண்டு' என்று 'ஒருஸம்வத்ஸரம்', என்று [] இக்குறியிட்ட இடத்தில் சிலபிரதிகளிற் பாடம்காண்கிறது.

இசைந்து ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுக்க அதின்பின்பு குமுதவல்லியாரை நீலநிறத்தார்க்கு * நாடும் ஊரும் அறிய * நல்லதோர் கண்ணாலஞ்செய்து உதகபூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

அநந்தரம், ஆழ்வாரும்(க)"ஆராதநாநாம்ஸர்வேஷாம்விஷ்ணோராராதநம்பரம் - தஸ்மாத்பரதரம்ப்ரோக்தம்ததீயாராதநம்ந்ருப" என்கிறபடியே அதிப்ரீதியுடனே * திருமாலடியார்களைப் பூசிக்க ஒருப்பட்டு அதுக்குத்தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமிட்டுத் ததீயாராதநம்செய்து கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, 'பரகாலன் பகுதித்ரவ்யத்தையெல்லாம் வ்யயம்பண்ணி ப்ரதிதிநம் ததீயாராதநம்பண்ணுகிறான்' என்று சிலர் போய்ச் சோழராஜாவுக்குச்சொல்ல அவனும்கேட்டுக் குபிதனாய்ப்பகுதிக்கு இவர்பக்கல் தரவுவரக்காட்ட, இவரும் அந்தத்தரவுக்கு வந்த ராஜமநுஷ்யர்க்கு (உ)"தஸ்யாமேவநிஶாமுகேநிஶமுகேமத்யாஹ்நஸாயாஹ்நயோ: பஶ்சாதாவ்ரஜகம்பதாமவஸரோநைவாஸ்தி" என்னுமாபோலே சிலபர்யாயங்களைச் சொல்ல, கேட்டுச் சலித்து ராஜமநுஷ்யர் 'பகுதித்ரவ்யம் தரவேணும்' என்று நிர்ப்பந்தித்துக் கேட்க, இவரும் குபிதராய் அவர்களைத்தள்ளிவிட, அவர்களும் போய் இவ்விசேஷத்தைச் சோழராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் குபிதனாய், இவர் ஆஜ்ஞாபங்கம்பண்ணினத்துக்கு மிகவும் சீறித் தன்ஸேநாதிபதியை யழைத்து 'பரகாலனை இங்கே பிடித்துக்கொண்டுவா' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, அவனும் ரதகஜதுரகபதாதிகளோடே சென்று இவரைவளைத்துப்பிடிக்கத்தேட, இவரும் துரகாரூடராய் ஸ்வபலஸஹிதராய் வந்து ஆலித்துக்கொண்டு அவன்படைமேலே விழுந்து ரதகஜதுரகபதாதிகளைக் கண்டித்துப் பராஜிதனாக்கி ஓட்டிவிட, ஸேநாதிபதியும் காந்திஶீகனாய் ஓடிவந்து பராஜயத்தைச்சோளனுக்கு அறிவிக்க, சோளபூபன் கேட்டு கோபாத்ஸமரக்தலோசநனாய் அப்போதே தன் சதுரங்கபலத்தோடே புறப்பட்டு வர, அவனுடைய ஸேநாஸமுத்ரம் இவரைவளைய, இவரும் பூர்வம்போலேத்ருடகரவாளபயங்கரஹஸ்தராய் ஆலித்துக்கொண்டு வந்து அவன் ஸேநாஸமுத்ரத்தை மந்தராத்ரிபோலே மதிக்க, ஸர்வரும் பராஜிதராய் ஓடிவந்து ராஜாவின்மேலேவிழ, ராஜாவும், அதிரௌத்ரத்துடனே, ஓடுகிறபலத்தை நிறுத்தி, ஜகதேகதுர்த்தரனை பெருமையோடே இவரை ஸேநாஸமுத்ரமத்யஸ்தராம்படி வளைய, இவரும் அதிவீரராய், ஸ்வகரத்ருதஶஸ்த்ரபலத்தாலே ஸேனையை மதியாமல் ஸம்ஹரிக்குமது கண்டு அதிஸந்துஷ்டனாய், இவரை 'நீர் ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டா: உம்முடைய ஶௌர்ய ஶௌர்ய பராக்ரமங்களைக் கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தோம்; நீர்செய்த அபகாரங்களையெல்லாம் மறந்தோம்; அஞ்சாதே நம்மை நம்பிவருவது' என்று தன் குருநாதவங்களைத்தொட்டு ஶபதம்பண்ணிக்கொடுக்க, இவரும் நம்பி அவனண்டையிலே சென்றவளவிலே, இவருடைய பராக்ரமத்தை மிகவும் ஶ்லாகித்து, 'நீர்செய்த த்ரோஹமெல்லாம் பொறுத்தோம்; நம்பகுதித்ரவ்யங்களைமாத்ரம் தந்துவிடும்' என்று இவரைத் தன் மந்த்ரிவசமாக்கி ஊரேமீண்டான். அந்த ஸசிவனும் படைவீட்டிலே சென்று இவரைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து † ஒரு தேவாலயத்திலே சிறைவைக்க, இவரும் அந்தக் கோயிலிலே மூன்றுநாள் அமுதுசெய்யாமல் உபவஸித்திருக்க, ‡ (நம்பியுடனே நாச்சியாரும் 'நம்முடைய புத்ரன் உபவாஸமாயிருக்கலாமோ?' என்ன, பெருமாளும், நாச்சியார் வார்த்தைக்கு இசைய, திருவுற்ற ப்ரஸாதமும் குழம்புப்பாலும் நாச்சியார் கொண்டுபோய் ப்ரஸாதிக்க, இப்படி பலநாளும் ஆனபின்பு ஆழ்வாரும் முசித்து 'பெரியபெருமாளையும் திருவேங்கடமுடையானையும் பேருளாளரையும் ப்ரபத்திபண்ணிக்கொண்டு காவலுடன்கிடப்போம்' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய் நிற்க,) இப்படி ஆர்த்தராயிருக்கிற இவர் ஸ்வப்நத்திலே பேருளாளர் எழுந்தருளி 'உமக்குப் பகுதிக்குவேண்டிய த்ரவ்யம் தருகிறோம்; காஞ்சீபுரத்தேற வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் நிஶ்சிதார்த்தராயிருக்க, பொழுதுவிடிந்தவளவிலே, ராதநம் தரவேணுமென்று வந்த அமாத்யனுடனே 'காஞ்சீபுரத்தே ஆபத்தநமாகச் சிலதநம் சேமித்துக்கிடக்கிறது; அங்கே வந்தால் உங்கள் தநம் தருகிறோம்' என்ன, அவனும் ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவன் 'அத்தையும் பார்ப்போம்: ஜாகரூகராய்க்காவலிட்டுக்கொண்டுபோங்கோள்' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, இவரும் காவலுடனே காஞ்சீநகரியேறச்சென்று, நிக்ஷேபதநம்ஶோதித்துக் காணாமையாலே முசித்துக் கிடக்க, அவ்வளவிலே கருணாகரராய் அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதரான வரதராஜரும் 'அஞ்சாதே கொள்ளும்'

(க) "ஆராதநாநாம்ஸர்வேஷாம்விஷ்ணோராராதநம்பரம் தஸ்மாத்பரதரம்ப்ரோக்தம்ததீயாராதநம்ந்ருப ||" (உ) "தஸ்யாமேவநிஶாமுகேநிஶமுகேமத்யாஹ்நஸாயாஹ்நயோ: பஶ்சாதாவ்ரஜகம்பதாமவஸரோநைவாஸ்தி"

† 'திருநறையூர்நம்பிகோயிலிலே' என்று ப்ரதிபேதம்.

‡ குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலப்ரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளன.

என்று வேகவதிதீரத்திலே தனமிருக்கிற இடத்தை அடையாளத்துடனே ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, இவரும் அங்கே தனம் கண்டெடுத்து, ந்ருபதனம்கொடுத்து, சேஷித்ததனத்தைத் ததீயாராதனார்த்தமாக வைத்துக்கொள்ள, † (மீளவும் ராஜமநுஷ்யர் 'சில தாந்யாதிகள் தரவேணும்' என்று நிர்ப்பந்திக்க, இவரும் முசித்துக் கண்வளர்ந்தருள, முன்புபோலே வரதராஜரும் 'வேகவதிமணலைத் திரட்டியளவும்' என்ன, இவரும் அப்படியே கூட்டியளக்க அவர்கள் கண்ணுக்கு அநர்கஶ்லாக்யநெல்லாயிருந்தபடியால் அவர்களும் அளந்துகொண்டுபோக,) அமாத்யனும் அந்தத்தனத்தை ந்ருபதிமுன்னே வைத்து, வரதராஜர் ப்ரஸந்நராய் த்ரவ்யம் தந்தபடி சொல்ல, கேட்டு விஸ்மிதனாய், 'இவர் ஸாமாந்யரன்று, மஹாபாகவதர்; இது த்ரௌபதிக்குப்புடவைசுரந்தாப்போலே யிருந்தது; இந்த தனத்தை நம் கோஶத்திலே வைக்கவொண்ணாது' என்று பார்த்து ஆழ்வாரை அழைத்து அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு, பஹுமுகமாக பஹுமாநம்பண்ணிப் போகவிட்டு, இவரை உபவஸிப்பித்ததோஷம் போம்படி அந்தத்ரவ்யத்தைத் தேவ ப்ராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணம்பண்ணித் தோஷந்தீர்த்துக்கொண்டான்.

பின்பு இவரும் சேஷித்த த்ரவ்யங்கொண்டு ததீயாராதனம் நடத்தித் தனமெல்லாம் தீர்ந்து கையில் ஒன்றுமில்லாமையாலே 'வழிபறித்தாகிலும் தனார்ஜனம்பண்ணித் ததீயாராதனம் அவிச்சிந்நமாக நடத்தவேணும்' என்று வழிபறித்துத் தனங்கொண்டுவந்து ததீயாராதனம் பக்திபுரஸ்ஸரமாக நடத்திக்கொண்டு போராநிற்க, † (பின்னையும், ததீயாராதனநிமித்தமாக தனார்ஜனம்பண்ணவேணுமென்று, நீர்மேல் நடப்பான் நிழலொதுங்குவான் தாளூதுவான் தோலாவழக்கன் என்ற இந்நாலுமந்த்ரிகளையும் 'ராத்ரிகாலத்திலே சிலவழியிலே திரட்டிக்கொண்டுவாருங்கோள்' என்று ஆஜ்ஞாபித்து, இப்படி ததீயாராதனம் பண்ணிக்கொண்டுபோராநிற்க,) ஸர்வேஶ்வரனும், 'வழிபறித்ததும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகையாலே இவர் சரமபுருஷார்த்தத்திலே நிஷ்ணாதர்' என்றுகொண்டு அந்தஸுக்ருதமேபற்றாசாக இவரை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி அங்கீகரிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவர்வழிபறிக்கைக்கு உசிதமான பரிகரத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு, திருமணங்கொல்லையில் திருவரசின்மேலே கொடிவைத்துப் பதுங்கி

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளது.

யிருக்கிற வழியிலே (க) "ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ꞉ க்ருத்வாமர்த்யமயீந்தநும் - மக்நாநுத்தரதேலோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" என்றும், "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே * வயலாலிமணவாளன் திருமணம்புணர்ந்துவருகிற மணவாளக்கோலமும் தாமுமாய் ப்ராஹ்மணவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துப் பத்நீஸஹிதனாய் ஸர்வாபரணபூஷிதனாய் பஹுத்ரவ்யங்கொண்டு அநேகந்திரளோடு வந்துதோற்ற, இத்திரளைக்கண்டு ஆலித்துக்கொண்டு ஸாயுதராய் ஸபரிகரராய்ப் பெரியஆரவாரம்பண்ணிக்கொண்டு அவர்களை வளைந்து சூழ்ந்து வஸ்த்ராபரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டு அறுகாழியையும் திருமுத்தாலே கடித்து வாங்க எம்பெருமானும் இத்தைக்கண்டு 'நம் கலியனோ' என்று அருளிச்செய்தார்.

பின்பு இவையித்தனையையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுக்கப் பார்க்க, அவை பேர்க்கவும் பேராதபடியாலே, மணவாளனை ப்ராஹ்மணனைப் பார்த்து 'நீ மந்த்ரவாதம் பண்ணினாய்' என்றுநெருக்க, எம்பெருமானும் 'அம்மந்த்ரத்தை உமக்குச் சொல்லுகிறோம், வாரும்' என்று கழுத்தையணைக்க, இவரும் ஓமறைந்து ஹடாத்கரித்து வாள் வலியாற் கேட்க, "நீ யென் செவியின் வழி புகுந்து" என்கிறபடியே * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாய், (உ) "ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம் யச்சாந்யதபிவாங்மயம்" என்றும் (ங) "ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்தஸ் ஸம்ஸாரார்ணவதாரக꞉ - கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ருணா மபுநர்பவகாங்க்ஷிணாம்" என்றும், (ச) "ஐஹலௌகிகமைஶ்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம்பாரலௌகிகம் - கைவல்யம்பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோऽயம்ஸாதயிஷ்யதி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாய்,

(க) "𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑍍 । 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ॥"
(உ) "𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥" (ங) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌃 । 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥" (ச) "𑌐𑌹𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥"

அநந்தக்லேஶபாஜநமான ஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றும் கரையேற்ற வற்றாய், ஐஹிகாமுஷ்மிகஐஶ்வர்யகைவல்ய அபுநராவ்ருத்திலக்ஷண பரமபுருஷார்த்தம் முதலான அகிலார்த்த ப்ரதமாய், (க) "ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத், நம இதிபஶ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத், ஓமித்யேகாக்ஷரம், நமஇதித்வே அக்ஷரே,நாராயணாயேதிபஞ்சாக்ஷராணி" என்கிறபடியே "அவன்பெயரெட்டெழுத்தும்" என்று எட்டுத் திருவக்ஷரமாய், உபநிஷத்திற்படியே பதத்ரயாத்மகமாய், அவற்றாலே ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தப்ரகாஶகமுமாய், மற்றை வ்யாபகமந்த்ரத்வயம்போ லன்றிக்கே இதிலே நாரஶப்த முண்டாகையாலே ஶப்தபூர்த்தியு முடைத்தாய், "பேராளன் பேரோதும் பெரியோர்" என்கிறபடியே ஶிஷ்டபரிக்ரஹயுக்தமாய், (உ) "மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாங்குஹ்யமுத்தமம் - பவித்ரஞ்சபவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதந:" என்கிறபடியே உத்க்ருஷ்டதமமாகச் சொல்லப்படுகிற மூலமந்த்ரமான பெரிய திருமந்த்ரத்தை நரநாராயணனாய்த் தனக்குத்தானே உபதேசித்துக்கொண்ட இழவு தீரக் கிழிச்சீரையோடே தநந்தைக்கொடுப்பாரைப்போலே "பெற்ற தாயினுமாயின செய்யும் நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டுகொண்டேன்" என்று தம் வாயாரச்சொல்லும்படி ஆழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உபதேசித்தருள, அநந்தரம் (ங) "லக்ஷ்ம்யாஸஹஹ்ருஷீகேஶோ தேவ்யாகாருண்யரூபயா" என்கிறபடியே க்ருபைதான் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே காருண்யரூபையான ஸ்ரீஸஹாயனைப்கொண்டு, "காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல" என்றும், (ச) "ஸுபர்ணப்ருஷ்டேப்ரபபௌ ஶ்யாம:பீதாம்பரோஹரி:-காஞ்சநஸ்யகிரேஶ்ஶ்ருங்கே ஸதடித்தோயதோயதா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வர்ணமயமான பெரியதிருவடி மேற்கொண்டு வந்து நீலமேகநிபமாய், கநககிரிமீதிற் கார்முகில்படிந்து உலாவுமா

(க) "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பஶ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத், ஓமித்யேகாக்ஷரம், நம இதி த்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி" (உ) "மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ குஹ்யாநாம் குஹ்யமுத்தமம் | பவித்ரஞ்ச பவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதந:" (ங) "லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶோ தேவ்யா காருண்யரூபயா" (ச) "ஸுபர்ணப்ருஷ்டே ப்ரபபௌ ஶ்யாம: பீதாம்பரோ ஹரி: | காஞ்சநஸ்ய கிரேஶ்ஶ்ருங்கே ஸதடித்தோயதோ யதா"

போலே விளங்குகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இவ்வாழ்வாருக்கு *மயர்வறமதிநலமருளி ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருள, இவ்வாழ்வாரும் தமக்கு நிர்ஹேதுகலப்தமான திருமந்த்ரத்தையும், அதுக்குள்ளீடான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிசேஷ்டிதங்களையுமெல்லாம், "திருமாமகளாலருள்மாரி" என்னும்படி பெரியபிராட்டியாரருளாலே யுண்டான * தக்க ஞானக்கண்களாலே கண்டு அநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்காமல் வாக்ப்ரவாஹரூபேண பெருவெள்ளமிட்டு 'பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரிய திருமடல்' என்கிற இவ்வாறு ப்ரபந்தங்களையும் ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயமான த்ராமிடவேதசதுஷ்டயத்துக்கு ஷடங்கமாக ஆசு மதுரம் சித்ரம் விஸ்தாரம் என்கிற சதுர்விதகவிகளாலே அருளிச்செய்து, லோகத்திலே 'நாலு கவிப்பெருமாள்' என்று ப்ரஸித்தமாம்படி உபகரித்தருளினார்.

முன்பு † (பெருமாளும், பரகாலனைப்பார்த்து கலியனே! நீர் உம்முடையபரிவாரத்துடனே திவ்யதேசங்களுக்கெல்லாம் போய் மங்களாஶாஸநம்பண்ணும்' என்று, ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுடன் கருடவாஹநாரூடனாய்த்தோன்றி அந்தர்த்தாநனாய்ப்போக, பின்பு திருமங்கையாழ்வாரும் பத்நீஸஹிதராய் மந்த்ரிகளோடே புறப்பட்டு, பிநாகிநீ க்ருஷ்ணா கோதாவரீநதிகளிலே தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீபத்ராசலத்தையும் ஸிம்ஹாசலத்தையும் ஸ்ரீகூர்மநாதனையும் ஸ்ரீபுருஷோத்தமனையும் ஸேவித்து, கயையிலேதீர்த்தமாடி ஸ்ரீவிஷ்ணுபாதத்தையும் தொழுது, கோவர்த்தநம் கோகுலப்ருந்தாவநம் மதுரை த்வாரவதீ திருவயோத்யை பதரிகாஶ்ரமம் ஸாளக்ராமம் நைமிஶாரண்யம் முதலிய திவ்யதேசங்களை மங்களாஶாஸநம்செய்து, காஞ்சீபுரத்துக்கேகி ஹஸ்திகிரீஶ்வரனையும் மங்களாஶாஸநஞ்செய்து, திருமலைக்கு எழுந்தருளி ஸஹஸ்ரபணங்களோடேவர்த்திக்கிற சேஷாசலத்தை ஸேவித்து ஸ்ரீநிவாஸ னநுமதிகொண்டு புறப்பட்டு இப்படி) திருமொழியருளிச் செய்துகொண்டு திவ்யதேசங்கள்தோறும் ஸேவித்துக் கொண்டெழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளினவளவிலே, 'நாலுகவிப்பெருமாள்வந்தார், நம்கலியர் வந்தார், ஆலிநாடர் வந்தார், அருள்மாரி வந்தார், கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் வந்தார், மங்கைவேந்தர் வந்தார், பரகாலர் வந்தார், பரவாதிமத்தகஜகண்டீரவர் வந்தார்' என்று விருதூதிச்செல்லாநிற்க,

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரமே உள்ளது.

அங்கே சம்பந்தன்ஶிஷ்யர்கள் வந்து ஆழ்வாரை 'எங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளிருக்கிற இடத்திலே நீர் நாலுகவிப்பெருமாளென்று விருதூதிச்செல்லத்தகாது' என்று தடுக்க, ஆழ்வாரும் 'உங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளுடனே தர்க்கிக்கக்கடவோம்'. என்றருளிச்செய்ய, 'ஆகில், நம்மூரே வாரும்' என்றழைத்துக்கொண்டுபோய் இவ்விசேஷத்தைச் சம்பந்தனுக்கு அறிவிக்க அவனும் 'இவருடனே தர்க்கிக்கக்கடவோம்' என்று வர, ஊரடைய ஶைவராய் அவ்வூரில் ஒருதிருமுற்றமுமின்றியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமின்றியே வீரபாஷண்டபூயிஷ்டமாயிருக்கக் கண்ட இவ்வாழ்வார்க்கு பகவத்விக்ரஹமின்றியே வாக்குக்கிளம்பாதிருக்க, 'இதுக்கு என்செய்யக்கடவோம்?' என்று சிந்தித்திருக்கச்செய்தே, வைஷ்ணவியாயிருப்பாளொரு அம்மையாரைக்கண்டு 'இப்படியிருக்கிறது: ஆகையால் உன்திருவாராதநமானஎம்பெருமானை எனக்கு ஒருக்ஷணம் தரவேணும்' என்றுகேட்க, அவளும் ஆழ்வாருக்குத்தன்திருவாராதநமான *வெண்ணெயுண்ட தாடாளனை எழுந்தருளுவித்துக் கொடுக்க, ஆழ்வாரும் அவரைக்கொண்டு சம்பந்தனிருந்தவிடத்தேறச் சென்றிருக்க, அவனும் இவரைக்குறித்து ஒரு கவி சொல்ல, இவரும் அத்தைக்கேட்டு அந்தக்கவியைத் தூஷிக்க, ஆகில், நீர் † ஒருகவி சொல்லும், என்ன, ஆழ்வாரும் "ஒருகுறளாயிருநிலம்" என்கிற திருமொழியை அருளிச்செய்து, தம்பெருமையெல்லாந் தோன்ற "ஆலிநாடனருள்மாரி யரட்டமுக்கி யடையார்சீயங், கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற்பரகாலன் கலியன் சொன்ன, சங்கமுகத்தமிழ்மாலை" என்ன, அவனும் இத்தைக்கேட்டு ப்ரத்யுத்தரம்சொல்லிக் கவிசொல்ல க்ஷமனன்றியே 'இப்படியும் ஒருவர் உண்டோ!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு "நாலுகவிப்பெருமாள்' என்னும் விருது உமக்குச் செல்லும்: விருதூதிக்கொண்டு செல்லீர்' என்று கும்பிட்டுப் போனான்.

அநந்தரம் (க) " விமாநம்ப்ரணவாகாரம் வேதஶ்ருங்கம் மஹாத்புதம் - ஸ்ரீரங்கஶாயீபகவாந் ப்ரணவார்த்த ப்ரகாஶக:" என்கிறபடியே * மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்க்கண் வைத்தவராய் ப்ரணவாகார விமாநமத்யஸ்தரான பெரியபெருமாளுக்கும் * திருவரங்கச்செல்வனாரான அழகியமணவாளர்க்கும் விமாந மண்டப கோபுர ப்ராஸாத ப்ராகாராதிரூபமான கைங்கர்யங்கள் செய்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், அதுக்குத் தம்முடைய பரிஜநங்களையழைத்து 'நம்பெருமாளுக்குத் திருமதிள்முதலான கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்குத் தநார்ஜநஞ்செய்யும் விரகுஎன்?', என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'நாகபட்டணத்திலே * புலையறமாயிருப்பதொரு புத்தப்ரதிமை ஹிரண்யஸ்வரூபமாயிருக்கும்; அத்தைக் கொண்டுவந்து சிந்நபிந்நமாக்கி * அறுப்பதே கருமங்கண்டாய், என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ஸம்மதித்து நாகபட்டணத்திலேபோய் ‡ (பரமபாகவதையான ஓர் அம்மையார்க்ருஹமே எழுந்தருளி 'இங்குநடக்கும் தேவரஹஸ்யம் ஏது என்ன, அவளும் 'எங்கள்மாமியார், கோயில்விமாநத்துக்குள்ளே ஹிரண்மயமான புத்தவிக்ரஹம்உண்டு: இந்த விக்ரஹமும் விமாநமும் உண்டாக்கின கம்மாளன் த்வீபாந்தரத்திலே யிருக்கிறானென்றுசொல்வர்' என்ன, ஆழ்வாரும், "ஶா ஹஸ்யஶீக்ரம்" என்று பரிஜநங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு அதித்வரையோடே த்வீபாந்தரத்திலே எழுந்தருளித் தெருவிலே நின்று 'விஶ்வகர்மாவுக்கு ஸமனான கம்மாளனுடைய க்ருஹம் எது? என்று கேட்க, அவர்களும் 'மாடகூடப்ராஸாதமான க்ருஹம் அது' என்ன, இவர்களும் அந்தக்ருஹத்தின் இடைகழியிலே எழுந்தருளி ஒருவர்க்கொருவர் ஸம்பாஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அவ்வளவிலே அந்தக்கம்மாளனும் வெளியிலேயிருந்து வந்து ஸ்நாநம் பண்ணி ப்ரஸாதப்பட்டுப் பாக்குவெற்றிலையும் ப்ரஸாதப்பட்டிருக்கிற வேளையிலே, இவ்வாழ்வார் தம்முடைய பரிஜநங்களைக்குறித்துத் தலைகேத்தோடே 'நாகபட்டணம் கிலமாய்க் கோயிலையும் விமாநத்தையும் உடைத்து விக்ரஹமும் எடுத்துக்கொண்டு அநேகம்துருஷ்கர் கொண்டுபோனார்கள்; இத்தைக்கண்டும் நாம் சரீரத்தைவிடமாட்டாமற்போனோம்' என்ன, அந்தக்கம்மாளனும் கேட்டு நடுங்கி இவர்கள் முன்னே வந்துநிற்க, இவர்களும் விக்ரஹம்கொண்டுபோனத்தை ஸவிஸ்தரமாகச்சொல்ல, அவனும் முசித்து 'எப்படிப்பட்ட த்ரோஹியான கம்மாளனோ விமாநமகுடஸூத்ரத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தான்; நான் மஹாவிசித்ரமாகக் கூடஶிகரத்திலேயிருந்து ஒருவருக்குந்தெரியாதே கோமுகைவிழுகிற ஜலதாரையின்கீழே கல்லுக்குள்ளே ஒருஇரும்பாணியிலே சங்கிலிஸூத்ரம்பண்ணினேன்; இதைஎப்படி அறிந்துகொண்டுபோனார்களோ?' என்று விழுந்து அழத்தொடங்கினான். இவ்வாழ்வாரும் பரிஜநங்களைக்குறித்து 'ஸூத்ரம் வெளியாச்சுது' என்று அங்குநின்றும் புறப்பட்டு ஸமுத்ரக்கரையிலேவந்து

(க) "𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 । ஸ்ரீ 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑌾𑌯𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 ॥"

† 'ஒருகுறள்சொல்லும்' என்று பிரதிபேதம்.

‡ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரமே உள்ளது.

தர்மவானென ஒருவர்த்தகன் பாக்குக்கப்பல்கொண்டுவருமவனைக் கண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணி 'நாங்கள் உபவாஸமாயிருக்கிறோம்; எங்களையும் கப்பலிலே கொண்டுபோம்' என்ன, அவனும், ஸம்மதித்து 'வாருங்கோள்' என்று கப்பலிலே ஏற்றிக்கொண்டு போகிற வளவிலே, ஆழ்வாரும் ஒரு கொட்டைப் பாக்கைச் சீவிப் பாதிப்பாக்கை அவனுக்குக்காட்டிப் போகட்டு 'எனக்குப்பாக்கு அவஶ்யம்;'என்கப்பலிலே பாதிப்பாக்கு உமது' என்று சிறுமுறிதாரும்' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்துத் தன்கைச்சீட்டுக்கொடுக்க, இவரும் சீட்டுவாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு கப்பல் துறைசேர்ந்தவுடனே அவனைக்குறித்து 'பாதிச்சரக்கு எண்ணித்தா' என்ன, வர்த்தகனும் திடுக்கிட்டுக் கப்பலிலே துழாவிப் போட்ட பாக்கை எடுத்து 'இதோகாணும் உமது' என்ன இவரும் அத்தைக் கண்டு'அரைப்பாக்கோ நாம்கொடுத்தது? உன்சிறுமுறியைக்கொண்டுஉன்வர்த்தகரண்டையிலே வழக்குக்குப் போவோம் என்ன, அவனும்ஸம்மதிக்க, இவரும் வர்த்தகர்களநேகம்பேரைக் கூட்டி 'கப்பலிலே பாதிச்சரக்கான பாக்கு என்னது என்று இவன் கைச்சீட்டுக்கொடுத்தான்: இப்போது அரைப்பாக்குக் கொடுக்கிறான்' என்ன, அவர்களும், துர்வழக்கு உண்டோ?' என்று பாதிப்பாக்குக்களையும் எண்ணிக்கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டார்கள்; வர்த்தகனும் 'இதுவும் ஒருகடனோ?' என்று பாக்குக்குஉண்டானக்ரயத்ரவ்யங்கள் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான். இவர்களும் அந்தக்கோயிலிலே வந்து ஒருமூலையிலே பதுங்கியிருந்து, மத்பராத்ரியிலே அந்தக்கோமுகையின்கீழே இரும்பாணிச்சங்கிலியைப் பிடுங்கி விமானமேறி ஶிகரமான மகுடத்தை இடம்புரிவலம்புரிதிருப்பிச் ஶிகரத்தைத்திறந்து கோடி ஸூர்யர்உதயமானாப்போலேயிருக்கும் ஸ்வர்ணவிக்ரஹத்தைக் கண்டு) "ஈயத்தாலாகாதோ இரும்பினாலாகாதோ, பூயத்தால்மிக்கதொரு பூதத்தாலாகாதோ, தேயத்தே பித்தளைநற் செம்புகளாலாகாதோ, மாயப்பொன் வேணுமோ * மதித்தென்னைப்பண்ணுகைக்கே" என்று தத்பிம்பம் ஊளையிடும்படி, † (தம்முடையமைத்துனரை இறங்கவிட்டு) ‡ அபஹரித்துக்கொண்டுவந்து பங்கப்படுத்தி, † (விக்ரஹத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

* 'மதித்துன்னைப்பண்ணுகைக்கே'' என்றுசொல்லி அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு' என்று பிரதிபேதம்.

† குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளன.

‡ 'அபஹரித்துக்கொண்டுவந்து' என்றவிடத்தில் 'அவர்விக்ரஹமெடுத்துக்கொடுக்க வாங்கி' என்று பிரதிபேதம்,

பின்பு ஆழ்வாரும் மந்திரிகளும் பொழுதுவிடிவுகாலத்திலே ஒரு அக்ராஹாரத்தினுடைய செய் உழுது சேறாயிருக்க, அந்தச்சேற்றுக்குள்ளே விக்ரஹத்தைப்புதைத்து அருகிருந்த உறங்காப்புளியின்கீழ் இருந்தார்கள். செய்யுடையவனும் நாற்றுச்சுமைகொண்டு உழவர கண்டு, இவரும் 'எங்கள்பாட்டன்தேடின செய்' என்ன, அவனும் திடுக்கிட, ஒருவர்க்கொருவர் விவாதமாய் 'நாளைஉதயத்துக்குப் பத்ரங்கொண்டுவருகிறேன்; இல்லாவிடில் நீ உழுதுகொண்டுபோ' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்து மீண்டுபோனான். இவர்களும் அஸ்தமநமாய் ராத்ரிகாலத்திலே உத்தமர்கோயிலிலே கொண்டுவந்து நிக்ஷேபம்பண்ணியிருந்தார்கள். அங்கே நாகபட்டணத்திலே விபரீதங்களுண்டாய்த் தலையாரிகளும் மணியகாரரும் கூடி விமானமேறிச்சோதித்து, அங்கமச்சமதிகொண்டுவந்து செய்யினுடையசேறு சோதித்து, உத்தமர்கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்திருவடிகளின்கீழ்க் கொண்டுவிட, இவரும் 'நாம் விக்ரஹம் அறியோம்' என்ன, அவர்களும் 'ப்ரமாணம்பண்ணும்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'ஆகில், மேலைவர்ஷத்தில் பங்குனிமாஸத்தில் ரோஹிணீநக்ஷத்ரத்திலே உங்கள்விக்ரஹம் சிறுவிரலுக்குக்குறையாமல் ஒப்பிக்கக்கடவோம்' என்ன, அவர்களும் கையெழுத்துச்சீட்டு வாங்கிக்கொண்டுபோனார்கள். அநந்தரம் ஆழ்வார் சங்கையில்லாமல் விக்ரஹத்தைத்) திருமதிள்கைங்கர்யத்துக்கு அர்ஹமாம்படி * சுட்டுரைத்த நன்பொன்னாக்கிக்கொண்டு கல்படிக்கேற்க ஒருதுலைப்படுத்திவிற்றுத் தத்ரவ்யத்தையிட்டுத் திருமதிள் முதல் ஶிகரபர்யந்தமாகப் பண்ணவேணுமென்று உபக்ரமித்துத் திருமதிள்கட்டுவிக்கிற செவ்வையிலே, ஸ்ரீ தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் பெரியபெருமாளுக்குத் திருமாலைசேர்க்கிற இடம் நேர்பட, அவ்விடத்தைத்தப்பி ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டுவித்தருள, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பார்த்தருளித் திருவுள்ளமுகந்தருளி, தாம் திருமாலை கொய்கிற ஆயுதத்துக்கு 'அருள்மாரி' என்று இவருடைய திருநாமஞ்சாத்தி ப்ரீதராயருளினார். திருமங்கையாழ்வாரும், திருமதிள் திருமண்டபம் முதலான கைங்கர்யங்களும் பண்ணுவித்து க்ருதார்த்தராயருளினார்.

† (அநந்தரம் அந்தவர்ஷமாஸத்தவணைக்கு அவர்களும் வர, இவரும் அவர்களைச்சீட்டுவாசிக்கச்சொல்லிச்சிறுவிரலைக்கொடுத்தார். அவர்களும் 'எங்கள் விக்ரஹமுழுதுந் தரவேணும்' என்ன, இவரும், வழக்கிலே போய் அனைவரையும்பார்த்து'சிறுவிரலுக்குக்குறையாமல்

† குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளன.

ஒப்பிக்கக்கடவேனென்ற இவர்கள்கையிற் சீட்டுப்படி சிறுவிரலைக் கொடுத்தேன்' என்ன, அவர்களும் 'அப்படியே வாங்கிக்கொண்டு போங்கள்' என்ன, இவர்களும் ஒருதோலாவழக்கோவென்று 'சிறுவிரல்வேண்டா' என்று தெளிந்துபோனார்கள். பின்னையும் கோயில் கட்டின நிமந்தக்காரக்கம்மாளர்கட்குச் சிறிதுத்ரவ்யங்கொடுக்கவேண்டி, அவர்களெல்லாரையும் 'ஒருதீவிலே த்ரவ்யம் இருக்கிறது' என்று ஓடமேற்றிக்கொண்டுபோய் நட்டாற்றிலே ஓடக்காரனுக்கு ஸம்ஜ்ஞைபண்ண, அவனும் வேறேதெப்பங்கொண்டுவந்து இவரை எடுத்துத் தெப்பத்திலே வைத்துக்கொண்டு தானும்ஏறி ஓடத்தைக் கவிழ்த்து, அவனும் இவரும் கோயிலிலே வந்துசேர்ந்தார்கள். அந்த நிமந்தக்காரக்கம்மாளருடைய பேரன்மார் கண்டு 'எங்கள் பெரியோர்கள் எங்கே?' என்றுகேட்க, ஆழ்வாரும் 'ஒருதீவிலே நிக்ஷேபதநம் காட்டிவிட்டோம்; அந்தத்தநங்களையெல்லாம் சுமைசுமையாகக் கட்டுகிறார்கள்' என்ன, இவர்களும் 'எங்கள் தகப்பன் பாட்டன் முதலான இத்தனைபேரையும் ஆற்றுக்குள்ளே தள்ளிக் கொன்றுபோட்டீரே; அவரவர்களுக்கு அந்தப்படி சரீரமாகத்தந்தாலொழியப் போகவொட்டோம்' என்று ஆழ்வாரை மறிக்க, ஆழ்வாரும் முசித்துக் கிடக்க, ஆழ்வார் ஸ்வப்நத்திலே ரங்கநாதன் எழுந்தருளி 'நீர் முசிப்பானேன்?' என்று அவரவர்களை அழைத்துக் காவேரீஸ்நாநம்பண்ணச்சொல்லித் திருநாமமும் தரிப்பித்து நம்முடைய அழகியமணவாளன்திருமண்டபத்திலேநின்று அவரவர்கள் பேரைச் சொல்லி அழைக்கச்சொல்ல, அவர்களும் அப்படியே அழைத்தார்கள். அவரவர்களுடைய பித்ருதேவதைகளடையப் பெருமாள்பின்னேயிருந்து அவரவர்களுக்கென்றென்று 'ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுகபரமக்ருபையுண்டானபடியினாலே பெரியபெருமாள்திருவடிகளை யடைந்தோம்; நீங்களும் ஆழ்வார்திருவடிகளிலே அபசாரப்படாதே சிலகாலம் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து ஆழ்வாரை முன்னிட்டுக்கொண்டு உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்று அனுப்பித் தாங்களும் மீண்டுபோனார்கள். அநந்தரம் பெரியபெருமாளும் ஆழ்வாரைக்குறித்து 'உம்அபீஷ்டத்தைச் சொல்லுங்காண்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'தேவரீர்தஶாவதாரங்களைஸேவிக்கவேணும்' என்ன, 'ஆகில், இனி நீர் அர்ச்சாரூபமான என்தஶாவதாரஸ்வரூபங்களை ஸேவித்துக்கொண்டிரும்' என்ன, அப்போதே ஆழ்வார் அர்ச்சாரூபமாய் எழுந்தருளப்பண்ணினார். அநந்தரம் பெரியபெருமாள் பரகாலன்மைத்துனரைப் பார்த்து 'உமக்கு ஆசார்யரான இவ்வாழ்வாரை விக்ரஹமாக எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு

போய்த் திருவவதார ஸ்தலமான திருக்குறையலூரில் கோபுரப்ராகாரமண்டபாதிகளை நிர்மித்து அதில் பரகாலனை நிறுத்தி மஹோத்ஸவாதிகளைச் செய்துகொண்டு ஸுகமே யிரும்' என்ன, அவரும் ஆழ்வாரைப்போலே அர்ச்சாரூபமாயிருப்பதொரு விக்ரஹத்தைக் குமுதவல்லியாருடனே எழுந்தருளப்பண்ணி, மந்த்ரிகளும் நம்பெருமாள் பரிவாரமும் கூடவர ஆழ்வார்திருவவதார ஸ்தலத்துக்குப்போய் அங்கே கோயில்ப்ராகாரமண்டபாதிகளைக் கட்டுவித்து அதிலே ஆழ்வாரை எழுந்தருளப்பண்ணி மஹோத்ஸவாதிகளை நடப்பித்துக் கொண்டுவந்தார். ஆழ்வாரும் அர்ச்சாரூபமாயிருந்தாலும், குமுதவல்லியார் முதலானவர்களோடே கலந்துபரிமாறிக்கொண்டு ஸமஸ்தாத்மகோடிகளையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு பெரியபெருமாள் திருவடிகளையே உபாயோபேயமாக ஸேவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளினார்.)

நம்மாழ்வார் வைபவம்.

(க) "ததஃகலியுகஸ்யாதௌ வைஶாக்யாம்விஶ்வஹாவநஃ -
விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம் ஸேநேஶோऽவதரிஷ்யதி.

ஸேநேஶகருணாலப்ததிவ்யமந்த்ரத்வயம்முதா -
த்ராவிடாம்நாயவக்தாரம் ஶடகோபகுரும்பஜே.

வகுளாபரணம்வந்தே ஜகதாபரணம்முநிம் -
யஶ்ஶ்ருதேருத்தரம்பாகஞ் சக்ரேத்ராவிடபாஷயா.

வகுளாலங்க்ருதம்ஶ்ரீமச் சடகோபபதத்வயம் -
அஸ்மத்குலதநம்போக்ய மஸ்துமே † மூர்த்நபூஷணம்."

(க) "𑌤𑌤𑌃𑌕𑌲𑌿𑌯𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌹𑌾𑌵𑌨𑌃। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑍇𑌨𑍇𑌶𑍋𑌽𑌵𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥ 𑌸𑍇𑌨𑍇𑌶𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌮𑍁𑌦𑌾। 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂𑌭𑌜𑍇॥ 𑌵𑌕𑍁𑌲𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌜𑌗𑌦𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂। 𑌯𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂𑌭𑌾𑌗𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌯𑌾॥ 𑌵𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑌠𑌕𑍋𑌪𑌪𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍। 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌧𑌨𑌂𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍇𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍॥"

† 'மூர்த்நிஸந்ததம்' என்றும் பாடம்.

(க) ‡ “லாபேகலேர்வாஸரஏவராதே மாஸேவிஶாகேமஹநீய தாரே - ஶுக்ரஸ்யவாரேऽஜநிவிஶ்வதித்யாம்பராங்குஶோயம்பகவாங்குளீரே.”

(உ)‡“ஸ்ரீவிஜ்ஞாநதிநோத்தரேऽஹநிகலௌவர்ஷேப்ரமாத்யாஹ்வயே மாஸேமாதவநாம்நிபார்க்கவதிநேருக்ஷேவிஶாகாபிதே - லக்நேஶுத்தசதுர்த்தஶீதிதியுதேஸ்ரீமத்குளீரேऽபிச [ஶாம்.” க்ஷித்யாம்ப்ராதுரபூத்பராங்குஶகவிர்பாக்யோதயோऽஸ்மாத்ரு

ஆழ்வார்களெல்லாரையும் அவயவபூதராகவுடைய நம்மாழ்வார் திருவவதாரக்ரம மிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்,—(ங) “அஸ்தி பாண்ட்யேஷுதேஶேஷுகாசிச்சீநகரீஶுபா - தாம்ரபர்ணீநதீதீரே ஸாக்ஷாத்த்ருஷ்டோऽஹம்பதோக்ஷஜ:” என்கிறபடியே ⁎ வண்டலம் புஞ்சோலைவழுதிவளநாட்டிலே (ச) “கங்காசயமுநாசைவ ததாகோதாஸரஸ்வதீ - நர்மதாஸிந்துகாவேரீ தாம்ரபர்ணீஸரித்வரா” என்று சொல்லுகிறபடியே கங்காதி ஸகலநதிகளும் உத்க்ருஷ்டதமமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான தாம்ரபர்ணியென்கிற பொருநையாற்றின் கரையிலே ‘ஸ்ரீநகரி’ என்று ப்ரக்யாதமான ⁎ நல்லார்நவில்குருகூர்நகருக்குநிர்வாஹகரான இவ்வாழ்வார்தாமே “எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைக்கும் முந்தை” என்று அருளிச்செய்தபடியே * ஏழாட்காலும் புறந்தொழாமே ⁎ குடிகுடிவழிவந் தாட்செய்யும் * தொண்டக்குலத்திலே பிறந்து * ஏழாட்காலும் பழிப்பிலாயிருப்பர். எங்ஙனேயென்னில்;—திருவழுதிவளநாடர் என்றொருவர், அவர்பிள்ளை அறந்தாங்கியார், அவர்பிள்ளை சக்ரபாணியார், அவர்பிள்ளை அச்யுதர், அவர்

(க) “[illegible]”

(உ) “[illegible]”

(ங) “[illegible]”

(ச) “[illegible]”

‡ இந்தச்சுலோகங்கள் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

பிள்ளை செந்தாமரைக்கண்ணர், அவர்பிள்ளை செங்கண்ணர், அவர்பிள்ளை பொற்காரியார், அவர்பிள்ளை காரியார், அவர்பிள்ளை மாறன் என்ற இவர்கள்தாம்.

இக்ரமந்தன்னிலே ஸந்தாநபரம்பரையாய்ப் பழையவடியாரான இவர்களுடைய திருவம்சத்திலே பொற்காரியார் என்கிறவர், உலகெல்லாம் வாழும்படி தம்முடைய புத்ரரான, காரியாருக்கு விவாஹம்பண்ணுவிப்பதாகத் திருவண்பரிசாரத்திலே காரியாரைக்கொண்டுபோய், தாம் ஸம்பந்தஞ்செய்கைக்கு யோக்யராய் வைஷ்ணவஸாந்தாநிகரான திருவாழ்மார்பர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, அவரைப்பார்த்து ‘உம்முடையபுத்ரியான உடையநங்கையாரை நம்முடைய புத்ரரான காரியாருக்கு விவாஹம்பண்ணித் தரவேணும்’ என்று * தமரும் பிறரும் அறிய ப்ரஸங்கித்துக்கேட்க, திருவாழ்மார்பரும்மிகவும்ஸந்துஷ்டராய் ஸம்மதித்து;⁎கண்ணாலங்கோடித்து“மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத, முத்துடைத்தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்” என்கிறபடியே உபலாளித்துப் * பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து உதகபூர்வகமாக உடையநங்கையாரைக் காரியாருக்கு ஸமர்ப்பிக்க, காரியாரும் “வெள்ளிவளைக்கைப்பற்ற” என்கிறபடியே பாணிக்ரஹணம்பண்ணி மற்றுமுண்டான க்ரியாவிஶேஷங்களையும் செய்து, திருவண்பரிசாரத்தில் * திருவாழ்மார்பரான எம்பெருமானையும் திருவடிதொழுது மீண்டு ⁎ பெரிய வண்குருகூரிலே எழுந்தருளாநிற்க, (க) “பதாகாத்வஜிநீம்ரம்யாம் தூர்யோத்குஷ்டநிநாதிதாம் - ஸிக்தராஜபதாம்ரம்யாம் ப்ரகீர்ணகுஸுமோத்கராம் - பௌரை:ப்ரத்யுத்கதோதூரம் த்விஜைஶ்ச புரவாஸிபி:” என்று சொல்லுகிறபடியே பெருமாள் ஸ்ரீமிதிலையிலேயெழுந்தருளித் * திக்குநிறைபுகழாளனை ஸ்ரீஜநகராஜன் மகளைத் திருமணம்புணர்ந்து மீண்டெழுந்தருளும்போது திருவயோத்யையிலுள்ளப்ராஹ்மணாதிபௌரஜநங்கள் பட்டணத்தை அலங்கரித்து மங்களவாத்யகோஷத்துடனேவந்து எதிர்கொண்டாப்போலே * செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூரிலுள்ளாரும் * பூரணபொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும் தோரணம்நாட்டித் ⁎ துமிலமெழப் பறைகொட்டி உபலாளித்து எதிர்கொள்ள, *குன்றம்போல் மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள் புகுந்து,

(க) “[illegible]”

'இல்லறம்' என்று ச்லாக்யமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்திலே நியதரான காரியார், சிலநாளைக்குப்பின்பு தம்முடைய பத்நியாரான உடையநங்கையாரைத் திருக்குருகூரில்நின்றும் பிறந்தகமான திருவண்பரிசாரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்மீண்டு வாரா நிற்கச்செய்தே, * தேன்கொள்சோலைத் திருக்குறுங்குடியிலேசென்று * நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்றவச்செம்பொனே திகழும்திருமூர்த்தியையும் ஸேவித்து 'அடியோங்களுக்கு ஒருஸந்தாநம் தந்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் 'நாமே வந்து பிறக்கிறோம்' என்று அர்ச்சகமுகேந வரப்ரதாநம் பண்ணியருள, அவ்வசநங் கேட்டு ப்ரீதராய் நிற்கச்செய்தே, நம்பியும் * பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயை க்ருபையுடனே ப்ரஸாதித்தருள, * தன்மன்னுநீள் கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்காளென்றுகொண்டு * துணையோடும்பிரியாதே ஸ்வீகரித்து மிகவும் உகப்போடே தங்களுக்கு ஆவாஸஸ்தாநமான * நல்லார்பலர்வாழ் குருகூரிலே வந்து புகுந்து நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிற வளவிலே, உடையநங்கையார் கர்ப்பவதியாக, "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்" என்னலாம்படிஎம்பெருமான் * பாரெல்லாமுய்யும்படி ஸேநைமுதலியாரை நம்மாழ்வாராக அவதரிக்கும்படி நியோகிக்க, கலியுகம் பிறந்த † நாற்பத்து மூன்றுநாளான வர்த்தமாந ‡ பஹுதாந்யவர்ஷத்தில் வஸந்தருதுவில் வைகாசிமாஸம் சுக்லபக்ஷம் பௌர்ணமிகூடின திருவைஶாக நக்ஷத்ரத்தில், காவ்யவாஸரகர்க்கடகலக்நத்திலே திவ்யயோக திவ்யகர

† 'நாலாயிரத்து முந்நூற்றிரண்டுகொள் சென்ற' என்று சிலபிரதிகளிற் பாடம் காண்கிறது. இப்பாடத்திற்கு உபபத்தி-'நம்மாழ்வாரது திருவவதாரம் கலியுகம்பிறந்த நாற்பத்துமூன்றுநாளானாலும், துவாபரயுகாந்தத்தில் யுகஸந்தியாகப் புராணங்களில் ஏற்பட்டுள்ள நூறுவருஷத்திற்குள்ளாகவே கலி பிரவேசித்துவிடுகிறபடியால், அங்ஙனம்பிரவேசித்தநாளைக் கண்டறிந்து இங்ஙனம் சொல்லப்பட்டுள்ளது' என்று ஆன்றோர் கூறுவர்.

‡ "ப்ரமாத்யாஹ்வயே" என்று ச்லோகத்திலும், "பஹுதாந்யவர்ஷத்தில்" என்று மணிப்ரவாளவசநநடையிலும் மாறுபடும்படியிருப்பதற்கு ஸமாதாநம் - 'மநுஷ்யர்க்கு ஒருவர்ஷம் தேவதைகளுக்கு ஒருநாளாதலாலும், அந்நாள் உத்தராயணம்முடிகிற ஆனிவரைதோறும் முடிவதனாலும், ஆனிமாஸம்முடிகிறவரையில் முன்வர்ஷமே தொடர்ந்திருக்கின்றதெனக்கொண்டு பிரமாதிவருஷமே பஹுதாந்யவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்று சிலபெரியோர்களும்; 'பஹுதாந்யவென்றது, ஆழ்வார் கர்ப்பத்துட்புகுந்த வர்ஷத்தை; ப்ரமாதியென்றது, ஆழ்வார்திருவவதரித்த வர்ஷத்தை' என்று வேறுசில பெரியோர்களும்; 'கல்பபேதத்தால் ஸமாதேயம்' என்று மற்றுஞ் சில பெரியோர்களும் கூறுகின்றனர்.

ணங்களிலே, § ஆதித்யராமதிவாகராச்யுதபாநுக்களுதயத்திலேநீங்காத உள்ளிருள்நீங்கி ஶோஷியாத பிறவிக்கடல் ஶோஷித்து விகஸியாத போதிற்கமலம்மலரும்படி வகுளபூஷண பாஸ்கரோதய முண்டாய்த்து, உடையநங்கையாராகிற பூர்வஸந்த்யையிலே. (க) "ராதேகலிதிநே லாபே வைஶாகேகாவ்யவாஸரே-லக்நேகர்க்கடகேஸஞ்ஜாத தநயம்நாதநாயிகா" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

திருவநந்தாழ்வானும், வர்ஷாதபநிவாரணார்த்தமாக இவர்க்கு முன்னே திருப்புளியாழ்வாராய் வந்து அவதரித்தருளினர்.

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்.

(உ) "பாண்ட்யக்ஷமாயாம்ப்ரதிதாவதாரம் † சைத்ரஸ்தசித்ரோடஜமூர்த்வகூடம் - ககாம்புஜம்மதுரங்கவீந்த்ரம் ஶடாரிபக்ஷம்ஶரணம்ப்ரபத்யே."

(ங) "ஹஸ்தஸ்ததாளத்விதயம்ப்ரபத்யே ஶடாரிவாக்யாஸமுதாரகீர்த்திம் - மாதுர்யஸம்ஶ்லிஷ்டகவித்வயுக்தம் மஹத்வஸம்பாவிதபுத்திதத்வம்.",

(க) "𑌰𑌾𑌧𑍇𑌕𑌲𑌿𑌦𑌿𑌨𑍇𑌲𑌾𑌭𑍇𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑍇𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌰𑍇 । 𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑌕𑍇𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌥 𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 ॥" (உ) "𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌡𑍁𑌜𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌮𑍍 । 𑌸𑌕𑌾𑌮𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂𑌮𑌧𑍁𑌰𑌕𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂𑌶𑌰𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥" (ங) "𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌤𑌾𑌲𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌭𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥"

§ இவ்வாக்யம் அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார் அருளிச்செய்த ஆசார்யஹ்ருதயத்திற் காணப்பட்டதேயாகிலும், இவர்க்கு முற்பட்டவரான பின்பழகிய பெருமாள்சீயர்காலத்திலேயே வழங்கிவந்ததெனக் கொள்ளத் தக்கது.

† 'சைத்ரஸ்தசித்ரோடஜமூர்த்நிகூடம்' என்றும் பாடம்.

(க) ‡ "யாதேஸம்வத்ஸரௌகே ஹஸதமதஜநேத்வாபரஸ்யேஶ்வராப்தே சைத்ரேமாஸேத்விஸப்தோத்தரதிவஸவரேஶுப்ரபக்ஷேசருச்யே - சித்ராக்யேபார்க்கவீயேகுணவதி சதிநேப்ராதுராஸீச்சடாரே ரங்கேவாஸீத்விஜேந்த்ரோமதுரகவிரஸௌமாத்ருகுஜ்ஜீவநாய"

மதுரகவிகள், *செல்வம்மல்கி யவன்கிடந்த திருக்கோளூரிலே, (உ)"சைத்ரஶ்ஶ்ரீமாநயம்மாஸ꞉புண்யꞈ புஷ்பிதகாநந꞉" என்று ஸ்ரீமத்தாகச் சொல்லப்படுகிற சித்திரைமாஸத்தில், சித்ராநக்ஷத்ராத்திலே, ¶ ஸ்ரீகுமுதகணேஶாம்ஶராய்,ஸ்ரீவகுளபூஷண பாஸ்கரோதயத்துக்கு அருணோதயம்போலேமுன்னே திருவவதரித்தருளினார்.(ங)"ஶ்ரீகணேஶ꞉ குமுதோநாம்நா || கவிர்மதுரஸம்ஜ்ஞக꞉ - சைத்ரமாஸிஶுபேசித்ததாரகாயாமஜாயத" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

ஸாமஶாகாத்யயந பூர்வஶிகாவத்ப்ராஹ்மணவர்ணே அவதரிக்கையாலே, இவருக்குத் தத்தத்காலங்களிலே ஜாதகர்ம நாமகரண அந்நப்ராஶந சௌளோபநயநாதிகளையும் செய்து, (ச) "அங்காநிவேதாஶ்சத்வாரோமீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தர꞉ - புராணந்தர்மஶாஸ்த்ரஞ்சவித்யாஹ்யேதாஶ்சதுர்த்தஶ" என்று சொல்லப்பட்ட சதுர்த்தஶ வித்யைகளையும் அதிகரிப்பிக்க, அதிதவேதவேதாங்கருமாய் மஹாவிரக்தருமான இவர், (க) "அயோத்யாமதுராமாயாகாஶீகாஞ்சீஹ்யவந்திகா-புரீத்வாரவதீசைவ ஸப்தைதேமுக்திதாயகா꞉" என்று முக்திப்ரதமாகச் சொல்லப்பட்ட திருவயோத்யை முதலானதிவ்யதேசங்களை ஸேவிக்க எழுந்தருளினார்.

இப்படி இவர் முன்னாக அவதரித்தருளின ஆழ்வார் *முத்தனையமுறுவல்செய்து மூக்குறிஞ்சிமுலையுணாதேமௌநத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தேயும் வாட்டமின்றிக்கே பரிபூர்ணராயிருக்கிற இந்த ஆஶ்சர்யத்தைக் காரியாரும் * இவரைப்பெற்ற வயிறுடையாளான உடையநங்கையாரும் கண்டு "உன்மனத்தாலென்னிநைந்திருந்தாய்" என்கிறபடியே எம்பெருமான்பக்கலிலே ந்யஸ்தபாராய்க்கொண்டிருந்து * பத்துநாளுங் கடந்தவிரண்டாநாள் (உ) "ஶங்கதீர்த்தஸமீபேது தாம்ராயாதக்ஷிணேதடே - ஸுஸ்திதம்புண்டரீகாக்ஷம் ஶங்கசக்ரதரம்ஹரிம் - வரதாபயஹஸ்தஞ்ச ரமயாதரயாஸஹ - நவநீரதநீலாபம் பீதவாஸஸமச்யுதம்" என்று சொல்லுகிறபடியே திருச்சங்கணித்துறையையுடைத்தான பொருநலாற்றின் தென்கரையிலே திவ்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனாய் ஶங்கசக்ரதரனாய்ப் புண்டரீகாக்ஷனாய் வரதாபயஹஸ்தனாய் ஸ்ரீபூமிநீளாஸஹிதனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற பொலிந்துநின்றபிரான் திருமுன்பே எடுத்துக்கொண்டுபோய் அப்படிப்பட்ட விக்ரஹத்தை ஸேவிக்கப்பண்ணி, இவருக்கு 'மாறன்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே * ஆணிப்பொன்னாற் செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டிலிலே வளர்த்தி, இவரைப் புத்ரப்ரதிபத்திபண்ணாமல் "எங்கள் குடிக்கரசே" என்று விஶேஷப்ரதிபத்திபண்ணி ஸேவித்துக்கொண்டுபோர, †(அப்போது பரமபதநாதனும் ஸேநாபதியை அழைத்து 'நீர் போய் நம்மாழ்வாருக்கு மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களையும் த்ரவிடவேதத்தையும் உபதேசித்துவாரும்' என்ன, விஷ்வக்ஸேநரும் எழுந்தருளி ஆழ்வாருக்கு நிகிலபுருஷார்த்தங்களையும் த்ராவிடவேதங்களையும் உபதேசித்துத் திவ்யஜ்ஞாநஸம்பந்நராக்கி எழுந்தளினார்.)

(க) [illegible] (உ) [illegible] (ங) [illegible] (ச) [illegible]

‡ இந்தச்சுலோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

¶ 'வேதாத்மகமான பெரியதிருவடி யம்ஶமாய்' என்றும் பாடம் காண்கிறது; மேலோர்கள் அருளிச்செய்த சுலோகங்களில் "ககாம்ஶபாஜம்" என்றும், "ஶ்ரீகணேஶ꞉குமுதோநாம்நா" என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால், இம்மதுரகவிகளை, கருடபகவான். குமுதரென்றகணேசர் ஆகிய இவ்விருவரம்ஶமு முடையவரென்பர் பெரியோர்.

|| 'நித்யஸூரிர்மஹாத்யுதி꞉-சைத்ரேமாஸிததஶ்சித்ரா' என்றும் பாடம்.

(க) [illegible] (உ) [illegible]

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

இவ்வாழ்வார்தாம் (க) "ஸுஜ்ஞாநகநபூர்ணத்வாத் திந்த்ரிணீமூலஸம்ஸ்ரயஃ - பாலஆஷோடஶாப்தாத்து மூகபாவங்கமிஷ்யதி" என்று சொல்லுகிறபடியே திருப்புளியாழ்வாரடியிலே பதினாறுதிருநக்ஷத்ரமளவாக * அவன் முகத்தன்றி விழியேனென்று முகுளிதநயநருமாய் * ஆருக்கென்சொல்கேனென்று மௌநியுமாய் எழுந்தருளியிருக்க, இத்தை உடையநங்கையாரும் காரியாரும் கண்டு இவர் தம்மைப்போன்ற அதிகாரிகளைக்காணாமையாலே லௌகிகரோடு வார்த்தைசொல்லாதிருக்கிறாரென்றறியாதே, 'திருக்குறுங்குடிநம்பிக்கு நாம் செய்ததென்?' என்று சிந்தைகலங்கியிருக்க, இப்ரபாவங்களைத் திருவயோத்யையைஸேவிக்க எழுந்தருளின ஸ்ரீமதுரகவிகளும் கேட்டருளியிருக்கச்செய்தே, ராத்ரி ஜலஶங்காநிவ்ருத்யர்த்தமாகப் புறப்பட்டவர், தென்திசையிலே ஸூர்யோதயமானாற்போலே ஒரு அப்ராக்ருததிவ்யதேஜஸ்ஸைக் கண்டு 'இதுவென்?' என்று திகைத்து நின்று, ஏதேனும் க்ராமநகரங்கள் வேகிறதோ? காட்டுத்தீயோ?' என்று தம்மிலே விசாரித்து அற்றைக்குக் கண்வளர்ந்தருளினார்.

பின்னையும் இரண்டுமூன்றுநாள் இப்படியே கண்டு, 'இது ப்ராக்ருததேஜஸ் அன்று, அப்ராக்ருததிவ்யதேஜஸ்ஸாயிருந்தது; இக்காரணத்தை நாம் பரீக்ஷிப்போம்' என்று பகலெல்லாம் கண்வளர்ந்தருளி, ராத்ரிகளில், அந்தத்தேஜஸ்ஸே குறியாக அதித்வரையுடனே மீண்டெழுந்தருளி, புண்யக்ஷேத்ரம்தோறும் ஶோதித்துக்கொண்டு வந்து (உ) "ஸ்ரீரங்கமதுலம்க்ஷேத்ரம்" என்கிற * திருவரங்கப்பெருநகரிலே ஶோதிக்க, அதுக்கும் அப்பாலே தென்திசையிலேயாயிருக்க, பின்னையும் பூர்வம்போலே த்வரித்தெழுந்தருளி *மாடமாளிகைசூழ்ந்தளகாய திருக்குருகூரிலே சென்று அப்பால் பார்த்துக் காணாமையாலே 'இது இங்கேயாயிருக்கும்' என்று ஶோதித்துப்பார்க்க, (ங) "பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பரபதயுகளேநிவிஷ்டசைதந்யம் - பரதத்வபோதமுத்ரம் பரமாசார்யம்பராங்குஶம்வந்தே" என்கிறபடியே ஸுஜ்ஞாநகநபூர்ணராய் உறங்காப்புளிநிழல் தன்னிலே முகுளிதநயநராய் ஷோடஶவார்ஷிகராய் ஷோடஶகலாபூர்ணனான சந்த்ரனைப்

(க) "𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌘𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍂𑌲𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 । 𑌬𑌾𑌲 𑌆𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌕𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥" (உ) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍" (ங) "𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌪𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌪𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍋𑌧𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥"

போலே, பத்மாஸநோபவிஷ்டராய், பரதத்வபோதமுத்ராயுக்தராய் பரமாசார்யரான ஸ்ரீபராங்குஶரைப் பார்த்து, †(பகவதநுபவம்பண்ணிக்கொண்டு, தம்மைக்கடாக்ஷித்தல் ஒருஸ்ரீஸூக்தியருளிச் செய்தல் செய்யக் காணாமையாலே) 'இவர்க்குச் சைதந்யமுண்டோ? ‡ செவிகேட்குமோ? என்று பரீக்ஷிக்கைக்காக ஒரு குண்டுக்கல்லையெடுத்து அவர்முன்னே திடீரென்று போட, இவரும் அதுகேட்டுத் திடுக்கென்று திருக்கண்களை மலரவிழித்துப்பார்த்தருள, ஸ்ரீமதுரகவிகளும் 'இவர்க்கு வாக்கு உண்டோ? இல்லையோ? என்று அறியக்கடவோம்' என்று அவரைக்குறித்து § "செத்தத்தின்வயிற்றிலே சிறியதுபிறந்தால் எத்தைத்தின்று எங்கேகிடக்கும்?" என்ன, "அத்தைத்தின்று அங்கேகிடக்கும்" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ய, ஸ்ரீமதுரகவிகளும் கேட்டருளி 'இவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தார்; இம்மஹாநுபாவரை நாம் அநுவர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணும்' என்று நினைத்து மிகவும்ஹ்ருஷ்டராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமமாகத் தாளுந் தடக்கையுங்கூப்பி ¶ விழுந்து ஸேவித்து "மேவினேனவன்பொன்னடி மெய்ம்மையே" என்று ஆஶ்ரயித்து க்ருதார்த்த

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளது.

‡ 'ஸ்ரவணாதிக ளுண்டோ' என்றும் பிரதிபேதம்.

§ செத்தத்தின்வயிற்றிலே சிறியது பிறக்கையாவது,—செத்ததென்று அசித்து; அதுஎங்ஙனேயென்னில், அப்ராணவத்தாய் ஜடமாயிருக்கையாலே அசித்தைச்சொல்லுகிறது. அதின்வயிற்றிலே சிறியது பிறக்கையாவது - சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு உண்டான ஸம்பந்தம். சிறியதாவது - அணுபரிமாணமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது. சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தமுண்டானால், அதுக்கு போக்யமும் - அசித்கதமாயிருக்கிற ஸுகதுஃகங்கள். அத்தைத்தின்று அங்கே கிடக்கையாவது - சரீரகதமாயிருக்கிற ஸுகதுஃகாதிகளைப் புஜித்துக்கொண்டு சரீரத்தையே ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கை.

¶ 'விழுந்து ....எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே' என்றவிடத்து, "பணிந்து 'அடியேனை அங்கீகரித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் இவரை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளிப் பஞ்சஸம்ஸ்காரமும்ப்ரஸாதித்தருளி 'நாம் பகவதநுபவத்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொல்லும் பாசுரங்களை நீர் பட்டோலைகொள்ளும்' என்றுஅருளிச்செய்தருளினார். அவ்வளவிலே" என்றுப்ரதிபேதம்.

ராய் (க) "குருபாதாம்புஜம்த்யாயேத் குரோர்நாமஸதாஜபேத்" என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணங்களாலுண்டான தத்பாதாம்புஜத்யாந தந்நாமகீர்த்தந தத்கிங்கரவ்ருத்திகளுமேயாக ஆழ்வாரை ஸதாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, (உ) "ஆதிதேவோஜகந்நாதோ'வாஸுதேவோஜகத்பதிஃ - சதுர்ப்புஜஶ்ஶ்யாமளாங்கஃபரமே வ்யோம்நிதிஷ்டதி" என்றுசொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனுமாய், ஸர்வஸ்வாமியுமாய், ஸர்வநியந்தாவுமாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், * நீலமேனியும் நான்குதோளு முடையனாய், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனானவன் ஆழ்வார்க்கு எதிர்விழிகொடுக்கவேணு மென்று திருவுள்ளமான வளவிலே பெரியதிருவடியும் தம்முடைய பக்ஷபாதம் தோன்ற முன்னே வந்து நிற்க, (ங) "அதாகதங்கருடமமும்புரஸ்ஸ்திதம் மஹாகிரிம்ஜலதஇவாருரோஹஸஃ" என்றும் "பொலிந்திருண்ட கார்வானில் மின்னேபோற்றோன்றி, மலிந்த திருவிருந்த மார்பன்-பொலிந்த, கருடன்மேற்கொண்ட கரியான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நித்யாநபாயிநியான பிராட்டிஸஹிதனாய்ப் பெரியதிருவடிமேற்கொண்டு தோன்றி, தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டிதங்களையெல்லாம் யுகபதேவ ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்கலாம்படி ஆழ்வாருக்கு*மயர்வறமதிநலமருள, ஆழ்வாரும் "பொன்னிவர் மேனிமரகதத்தின் பொங்கிளஞ்சோதி" என்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் தத்ஸ்வரூபப்ரகாஶகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும் ததாஶ்ரயமான திவ்யகுணங்களையும் அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியுள்ளடங்காமல் (ச) "ருசோயஜூம்ஷி ஸாமாநிதஸைவாதர்வணாநிச" என்கிற வேதசதுஷ்டயங்களில் ருக் யஜுஸ் அதர்வணம் என்கிற வேதத்ரயஸாரார்த்தத்தைத் திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்ரயத்தாலே அருளிச்செய்தும், (ரு) "வேதாநாம்ஸாமவேதோऽஸ்மி" என்று கீதோபநிஷதாசார்யன் தானாகச் சொல்லப்பட்ட ஸாமவேதஸாரார்த்தத்தைச் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியாலே அருளிச்செய்தும் "மிக்கவேதியர்வேதத்தினுட் பொருள், நிற்கப்பாடி யென் னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்" என்கிறபடியே * தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்ருதிகளான ஸஜ்ஜநங்கள் * அறியக்கற்று வல்லராம்படி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, * ஊரும்நாடு முலகமுந் தம்மைப்போலே யாக்கி, புஷ்பத்யாக போக மண்டபம் தொடக்கமான திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்களும் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளி இவர்க்குத் திருமுகப்ரதாநம்பண்ணித் தாங்களும் "எம்பெருமானுளனாகவே" என்கிறபடியே ஸத்தைபெற்றுநிற்க, நித்யஸூரிகளும் ஶ்வேதத்வீபவாஸிகளும் இவ்வாழ்வார் வைபவத்தைக்காண்கைக்காக வந்துநிற்க அவர்களை ஸேவித்து "பொலிக பொலிக" என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, அவர்கள் வைபவத்தையறிந்து அநுபவித்த தமக்கு "மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையே" என்றும், "இனியாவர்நிக ரகல்வானத்தே" என்றும், "யான் பெரியன் நீ பெரியை யென்பதனை யா ரறிவார்" என்றும் எம்பெருமானோடே மார்தட்டி உபயவிபூதியிலும் தமக்கு ஸத்ருஶரில்லாதவராய், ஒருவராலும் அறியவரிதான ப்ரபாவத்தை யுடையராய், "உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாம் கண்ணன்" என்று பால்யாத்ப்ரப்ருதி பகவத்குணைகதாரகராய், (க) "ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம் ப்ராப்துஶ்சப்ரத்யகாத்மநஃ - "ப்ராப்த்யுபாயம்பலம்ப்ராப்தேஸ்ததாப்ராப்திவிரோதிச - வதந்தி ஸகலாவேதாஸ் ஸேதிஹாஸபுராணகாஃ" என்று ஸகலவேதஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாரதமமாகச்சொல்லப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (உ) "த்வயாத்பரதரம்நாஸ்தி மந்த்ரம்வேதேஷ்வபித்விஜ" என்று மந்த்ரஶ்ரேஷ்டமாகச்சொல்லப்படுகிற ஸர்வவேதஶாஸ்த்ரஸாரபூதஶரணாகதிமந்த்ரார்த்தத்தையும் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியாலே ஸுவ்யக்தமாம்படியருளிச்செய்து, (ங) "தர்ஶநம்பரபக்திஸ்ஸ்யாத் பரஜ்ஞாநந்துஸங்கமஃ- புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே" என்கிறபடியே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடையராய்க்கொ

(க) "ஶுபாஸ்வாஶ்ரமபத்யேஜயஸ்யாயேத்தஸ்ய நாஶ்ரயேஹா ஜயேஸ ।" (உ) "ஆதிதேவோஜகந்நாதோவாஸுதேவோஜகத்பதிஃ । சதுர்ப்புஜஶ்ஶ்யாமளாங்கஃபரமே வ்யோம்நிதிஷ்டதி ॥" (ங) "அதாகதம்கருடமமும்புரஸ்ஸ்திதம் மஹாகிரிம்ஜலதஇவாருரோஹஸஃ" (ச) "ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிதஸைவாதர்வணாநிச" (ரு) "வேதாநாம்ஸாமவேதோऽஸ்மி"

(க) "ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்ப்ராப்துஶ்சப்ரத்யகாத்மநஃ । ப்ராப்த்யுபாயம்பலம்ப்ராப்தேஸ்ததாப்ராப்திவிரோதிச ॥ வதந்திஸகலாவேதாஸ்ஸேதிஹாஸபுராணகாஃ ।" (உ) "த்வயாத்பரதரம்நாஸ்திமந்த்ரம்வேதேஷ்வபித்விஜ" (ங) "தர்ஶநம்பரபக்திஸ்ஸ்யாத்பரஜ்ஞாநந்துஸங்கமஃ । புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே ॥"

ண்டு * தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொல்லி * அவா வற்று வீடுபெற்றருளினர்.

அநந்தரம், "திருமால்திருப்பேர்வல்லா ரடிக்கண்ணிசூடியமாறன்" என்கிற * திருக்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு ப்ரதமஶிஷ்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகள் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான ஸ்வாசார்யவைபவத்தை "கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு" என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்திலே யருளிச்செய்து பஞ்சமோபாயநிஷ்டரான முமுக்ஷுக்களுக்கு உபகரித்தருளி, அர்ச்சாரூபமான ஆழ்வார்விக்ரஹத்தையும் ஏறியருளப்பண்ணி அவருக்குரித்ய பக்ஷ மாஸ அயந ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களை யெல்லாம் மஹோத்ஸவமாகத் தாழ்வற நடத்திக்கொண்டு "வேதந்தமிழ்செய்த பெருமாள் வந்தார், திருவாய்மொழிப்பெருமாள் வந்தார், திருநகரிப் பெருமாள்வந்தார், திருவழுதிவளநாடர்வந்தார், திருக்குருகூர்நகர்நம்பிவந்தார், காரிமாறர் வந்தார், சடகோபர்வந்தார், பராங்குசர் வந்தார்" என்றுபல சின்னங்கள்பணிமாற, அவ்வளவிலே சங்கத்தார்சிஷ்யர்கள் வந்து 'எங்கள்சங்கத்தாரோடேதர்க்கித்து ஜயித்துச்சங்கப்பலகையேறினலொழிய "வேதந்தமிழ்செய்த பெருமாள்" என்று விருதுபிடிக்கவொட்டோம், என்றுதடுக்க, ஸ்ரீமதுரகவிகளும் 'அதுந்யாயமாம்; எங்கள் ஆழ்வார்எங்கும்எழுந்தருளார்; அவர் திவ்யஸூக்திக்குச்சங்கப்பலகை இடங்கொடுத்ததாகில் அவர்க்கு இடங்கொடுத்ததாம், என்றுசொல்லி ஒரு சிறுமுறியிலே 'கண்ணன்கழலிணை" என்றுஎழுதி 'இச்சிறுமுறியைச்சங்கப்பலகையின்மேல்வையுங்கோள்' என்று அவர்கள் கையிலே கொடுக்க, அவர்களும் போய் இவ்விஶேஷத்தைச் சங்கத்தாருக்குச் சொல்லி அச்சிறுமுறியைச் சங்கப்பலகையின்மேலே வைக்க, அக்காலத்திலே தென்மதுரையிலே சங்கத்தாரோடுசேர் முந்நூறுதமிழ்ப் புலவர்சங்கப்பலகை யேறியிருக்க, அப்பலகை அவர்களெல்லாரையும் எடுத்துக் கவிழ்த்துப்போட்டு ஆழ்வார்திவ்யஸூக்திச்சிறுமுறியொன்றையுமே தரித்துக்கொண்டு நிற்க, இத்தைக்கண்டு சங்கத்தலைவனும் பயப்பட்டு, "ஈயாடுவதோ கருடற்கெதிரே இரவிக்கெதிர்மின்மினியாடுவதோ நாயோடுவதோ வுறுமிப்புலிமுன் நரிகேசரி முன்னடையாடுவதோ பேயாடுவதோ †வெழிலூர்வசிமுன் †பெருமானடிசேர்வகுளாபரணன், ஓராயிரமாமறையின் தமிழில்லொருசொற்பொறுமோவுலகிற்கவியே" என்று ஆழ்வார்விஷயமாகக் கவிசொல்லி அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டான். பின்னையும் அங்குக்கிடந்ததமிழ்ப் புலவரடைய ப்ரத்யேகம்

---

† 'அழகூர்வசிமுன்' என்றும், 'பெருமான் வகுளாபரணன் றருசொல், ஓராயிரமாமறையின்பொருளின்னொருசொற்பொருமோ' என்றும்பாடாந்தரம்.

கவிசொல்லி அபராதக்ஷாமணம்பண்ணிக்கொண்டார்கள். இப்படி (க) "குரும்ப்ரகாஶயேத் தீமாந்" என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ஸ்ரீ பராங்குசருடையவைபவத்தை *ஊரும் நாடு முலகமுமெல்லாம் அறியும்படி ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு மதுரகவிகள் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

---

† திவ்யப்ரபந்த ப்ராமாண்ய ஸமர்த்தநம்.

இப்படி தத்வதர்ஶிகளாக அவதரித்தருளின இவ்வாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்கள் முக்யதமமான ப்ரமாணங்களாயிருக்க, தேவதாந்தரவிஷயமாக "தெய்வநான்முகக் கொழுமுளையீன்று, முக்கணீசனொடுதேவுபலநுதலி, மூவுலகும்விளைத்த வுந்தி" என்றும், "பூவில் நான்முகனைப்படைத்த, தேவன்" என்றும், "நான்முகனை, மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், "நான்முகன்றன்னொடு தேவருலகோடுயிர்படைத்தான்" என்றும், "பிரமன் சிவனிந்திர னாதிக்கெல்லாம், நாபிக்கமல முதற்கிழங்கு" என்றும், "பிரமனைத் தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்து, என்றும், "இருந்தண்கமலத் திருமலரினுள்ளே, திருந்து திசைமுகனைத் தந்தாய்" என்றும், "நின்னுந்திவா, யன்று நான்முகற் பயந்த வாதிதேவன்" என்றும், "நான்முகனை நாராயணன்" படைத்தான்" என்றும் "உந்தியிற்றோற்றினாய் நான்முகனை" என்றும், "உந்தியெழுந்தவுருவ மலர்தன்னிற், சந்தச்சதுமுகன்றன்னைப் படைத்தவன்" என்றும், "உந்திமேல் நான்முகனைப்படைத்தான்" என்றும் இப்படி, ஆழ்வார்களெல்லாரும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸர்வேஶ்வரன்தானே ஸ்ருஷ்டித்தானென்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, "வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் இடம் பெறத்துந்தித், தலத்தெழுதிசைமுகன்' என்றும், "ஏறனைப் பூவனைப் பூமகள்தன்னை, வேறின்றிவிண்டொழத்தன்னுள் வைத்து" என்றும, "திருவிடமேமார்வமயனிடமேகொப்பூழ், ஒருவிடமுமெந்தை

(க) "ஶ்ராவயேத் ப்ரகாஶயேஜ்ஜாநு"

† 'இதுமுதல் ஆழ்வார்கள்வைபவம் முடிகிறவரையிலும் உள்ள க்ரந்தங்கள், பிற்காலத்துப்பெரியோர்களாற் சேர்க்கப்பட்டவை; ஆனதுபற்றியே 'ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் அழகியமணவாளப் பெருமாள்நாயனாரும் அருளிச்தாரிறே' என்றுஇவற்றினிடையில் வருவதும், இவைசிலபிரதிகளிற் காணப்படாமலிருப்பதும்' என்றுஸம்ப்ரதாயம்வல்லார் கூறுவர்.

பெருமாற் கரன்" என்றும், "ஏறாளுமிறையோனுந் திசைமுகனுந்திருமகளும், கூறாளுந் தனியுடம்பன்" என்றும், "சிவனொடு பிரமன்வண் திருமடந்தை சேர் திருவாகம்" என்றும் "மலர்மகள் நின்னாகத்தாள் - செய்ய, மறையான் நின்னுந்தியான் மாமதிள்மூன்றெய்த,விறையான் நின்னாகத்திறை" என்றும், "பிறைதங்குசடையானை வலத்தேவைத்துப் பிரமனைத் தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்துக், கறைதங்கு வேல் தடங்கண் திருவைமார்பிற் கலந்தவன்" என்றும்இப்படி , (க) "விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரநபாயிநீ" என்று சொல்லப்படுமவளாய் *இறையுமகலகில்லாத நித்யஸித்த மங்களாவஹையாய்ப் பரமமஹிஷியான பெரிய பிராட்டியுடன் ரஜஸ்தமோ குணமிஸ்ரரானப்ரஹ்மருத்ரர்களுடன் வாசியறத் தன் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறானென்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, "நிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடிக்கண்ணபிரானைத் தொழுவார், ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனு மிந்திரனும், மற்றையமரருமெல்லாம்" என்றும், "உள்வா வெம்மையு மேழுலகும் நின், னுள்ளேதோற்றிய விறைவ வென்று, வெள்ளேறன் நான்முகனிந்திரன் வானவர், புள்ளூர்திகழல்பணிந்தேத்துவர்" என்றும், "நாடொறும் வானவர் தம்மை யாளுமவனும் நான்முகனும் சடைமுடியண்ணலும், செம்மையா லவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித் திரிவர்" என்றும், "நுண்ணுணர்வின், நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனு மிந்திரனும், சேலேய்கண்ணார் பலர்சூழ விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே" என்றும், "அரன்நான்முகனேத்தும், செய்ய நின்றிருப்பாதத்தை" என்றும், "மேவித்தொழும் பிரமன் சிவனிந்திரன்" என்றும், "நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணின்நாதனோடு போதின்மேல், நற்றவத்த நாதனோடு மற்றுமுள்ள வானவர், கற்றபெற்றியால்வணங்கு பாத" என்றும், "நீரேறுசெஞ்சடை நீலகண்டனும் நான்முகனும் முறையாற், சீரேறுவாசகஞ் செய்யநின்ற திருமால்" என்றும், "அவரிவரென்றில்லை அரவணையான்பாதம், எவர் வணங்கியேத்தாதா ரெண்ணில் - பவரும், செழுங்கதிரோனொண்மலரோன் கண்ணுதலோ னன்றே, தொழுந்தகையார் நாளுந் தொடர்ந்து" என்றும் இப்படி, ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவதைகள் எம்பெருமானைக்கிட்டித் தண்டனிட்டு ஸ்தோத்திரம் பண்ணித்திரிவார்கள் என்று அருளிச்செய்தும்;

(க) 'விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரநபாயிநீ"

அங்ஙனன்றிக்கே, "கேழ்த்தசீரரன் முதலாகக் கிளர்தெய்வமாய்க் கிளர்ந்து, சூழ்த்தமரர் துதித்தா லுன்றொல்புகழ் மாசூணாதே" என்றும், "நினைந்து நைந்துள்கரைந்துருகி யிமையோர்பலரும் முனிவரும், புனைந்த கண்ணி நீர் சாந்தம் புகையோடேந்திவணங்கினால்,...உன் பெருமை மாசூணாதோமாயோனே" என்றும், "மாசூணாவான்கோலத் தமரர்கோன் வழிப்பட்டால், மாசூணாவுன பாதமலர்ச்சோதி மழுங்காதே" என்றும் "பிறையேறுசடையானும் நான்முகனுமிந்திரனு,மிறையாதலிந்தேத்த வீற்றிருத்தலிது வியப்பே" என்றும் இப்படி, ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஸத்வகுணோத்தரானபோது எம்பெருமானைக்கிட்டி ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணினால் எம்பெருமானுக்கு அவத்யாவஹமென்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, "நளிர்மதிச்சடையனென்கோ நான்முகக் கடவுளென்கோ" என்றும்,"சிவனா யயனாய்" என்றும்"கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனேயென்னும் நான்முகக் கடவுளேயென்னும்"என்றும், "பூத்தண்டுழாய்முடியாய் புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய், வாய்த்தவென்னான்முகனே" என்றும், "என்றிருமார்பன்றன்னை யென்மலைமகள்கூறன்றன்னை, என்றுமென்னாமகளையகம்பாற்கொண்ட நான்முகனை" என்றும், "முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா" என்றும், "அவாவறச் சூழரியை யயனையரனை யலற்றி, அவாவற்று" என்றும் இப்படி, இத்திவ்யப்ரபந்தங்களிலே ஆதிமத்யாவஸாநமாக ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸர்வேஸ்வரன்றானாக அருளிச்செய்தும்; ஆக இப்படி ஒருகால் அருளிச்செய்தது ஒருகால் அருளிச்செய்யாதிருக்கையாலே இவற்றை முக்யதமமான ப்ரமாணமென்று விஸ்வஸிக்கலா யிருந்ததில்லையே யென்னில்;—

விஸ்வஸிக்கக்கூடும்; எங்ஙனேயென்னில்:— இவ்வாழ்வார்கள் தாங்கள் தங்களுக்குத் தேவதாந்தரவிஷய வைராக்யமுண்டென்று தோற்ற"ஓ ஓ உலகினதியல்வே,ஈன்றோளிருக்க மணைநீராட்டிப், படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்து,தேர்ந்துலகளிக்கும் முதற்பெருங்கடவுள் நிற்பப்,புடைப்பலதானறி தெய்வம்பேணுதல்,தனாதுபுல்லறிவாண்மை பொருந்தக்காட்டி" என்றும், எம்பெருமாமாயனையல்லது, ஒருமா தெய்வம்மற்றுடையமோ யாமே" என்றும், "பிதிருமனமிலேன் பிஞ்ஞகன்றன்னோ, டெதிர்வன் அவன் எனக்கு நேரான்" என்றும்,"மற்றுமோர் தெய்வமுண்டே மதியிலாமானிடங்காள்" என்றும், "மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோ டுற்றிலேன்" என்றும், "எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்த வெச்சிற்றேவ, ரல்லாதார்தா முளரே" என்

றும், அவ்வளவுமன்றிக்கே "திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை, படர்பொருள்முழுவதுமா யவையவைதொறும், உடன்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன் சுடர்மிகுசுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே" என்றும், "போதின் மங்கை பூதலக்கிழத்தி தேவி அன்றியும், போதுதங்குநான்முகன் மகன் அவன்மகன்சொலின், மாதுதங்கு கூறன் ஏறதூர்தி யென்று வேதநூ, லோதுகின்றதுண்மை" என்றும், "தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேற் பூந்தாமம், சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல் தான்கண்டு, பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்தபைந்துழாயான்பெருமை, பேர்த்துமொருவராற் பேசக்கிடந்ததே" என்றும், "கபாலநன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின்" என்றும், "மார்க்கண்டேயனுங்கரியே, கருத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லால்தெய்வமில்லை" என்றும், "சத்தியங்காண்மினைய, சிலையினாலிலங்கைசெற்ற தேவனே தேவனாவான்" என்றும் இப்படி, ப்ரமாணத்தாலும் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் ஸாக்ஷியாலும், (க) "யதேதத்பரமம்ப்ரஹ்ம லோகே வேதேஷு பட்யதே - ஸதேவ: புண்டரீகாக்ஷஸ் ஸ்வயம்நாராயண: பர:" என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ஸாதித்தும்: அதுவுமன்றியே, பெரியாழ்வார் (உ) "பர:பராணாம்புருஷோ யஸ்ய துஷ்டோ ஜநார்த்தந:-ஸப்ராப்னோத்யக்ஷயம் ஸ்தாநமேதத்ஸத்யம்மயோதிதம்" என்றும், (ங) "நாஸ்திநாராயணஸமோ நபூதோநபவிஷ்யதி - ஏதேநஸத்யவாக்யேந ஸர்வார்த்தாந் ஸாதயாம்யஹம்" என்றும் சொல்லுகிற ரிஷிகள்வாக்யங்களையும் அவற்றுக்கு அடியான ஶ்ருதிவாக்யங்களையுங்கொண்டு வித்வத்கோஷ்டியானராஜாஸ்தாநத்திலே பரதத்வநிர்ணயம்பண்ணி விரைந்து கிழியறுத்தும், இப்படி நிஶ்சயம் பண்ணின ஆழ்வார்கள் ஒருகால் அருளிச்செய்தது ஒருகா லருளிச்செய்திலர்களென்னவொண்ணாது; ஆனால், இவற்றுக்குக் கருத்தென்னென்னில்;—அந்தத் தேவதாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களுக்கீடாக அருளிச்செய்தார்களித்தனை.

(க) "யதேதத்பரமம் ப்ரஹ்ம லோகே வேதேஷு பட்யதே | ஸதேவ: புண்டரீகாக்ஷஸ் ஸ்வயம் நாராயண: பர: ||" (உ) "பர: பராணாம் புருஷோ யஸ்ய துஷ்டோ ஜநார்த்தந: | ஸப்ராப்னோத்யக்ஷயம் ஸ்தாநமேதத்ஸத்யம் மயோதிதம் ||" (ங) "நாஸ்தி நாராயணஸமோ ந பூதோ ந பவிஷ்யதி | ஏதேந ஸத்யவாக்யேந ஸர்வார்த்தாந் ஸாதயாம்யஹம் ||"

எங்ஙனேயென்னில்:—இவர்கள் கர்மவஶ்யரில் ப்ரதாநராகையாலே, (க) "யுககோடிஸ்ஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாராத்யபத்மபூ:-புநஸ் த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதிஶுஶ்ரும" என்றும், (உ) "மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதேமஹாத்மா ஹுத்வாऽऽத்மாநம்தேவதேவோபபூவ" என்றும்சொல்லுகிறபடியே பூர்வஜந்மங்களிலே ப்ரஹ்மபதம் ருத்ரபதம்பெறுகைக்குத் தபஸ்ஸுபண்ணுகையாலே தத்பலபோகார்த்தமாக எம்பெருமானாலே ஸ்ருஷ்டரானார்களென்றும் இவர்கள் எம்பெருமான் திருமேனியைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபராயிராதபோது இவர்களுக்கு ஸத்தை குலையுமென்றும், இவர்கள் ஸத்வோத்ரிக்தரானபோது பகவத்ஸ்தோத்ராதிகளுக்கு யோக்யராயிருப்பர்களென்றும், இவர்கள் ராஜஸதாமஸப்ரசுரரானபோது அஹங்காரத்தாலே பண்ணும் துர்மாநம் கநத்திருக்கையாலே இவர்கள் எம்பெருமானைக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம் பண்ணி ஸேவிக்கை அவத்யாவஹமென்றும், இவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள் பகவததீநமாய் ஶரீரவச்சேஷமாயிருக்கையாலும் (ங) "ஏகஏவஜகத்ஸ்வாமீ ஶக்திமாநச்யுத:ப்ரபு:-ததம்ஶாம்ஶஶக்திமந்தோऽந்யே ப்ரஹ்மேஶாநாதயோऽமரா:" என்கையாலும் அவன்றுணுக அருளிச்செய்தும் போருகையாலே இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை முக்யதமமான ப்ரமாணங்களென்னக் குறையில்லை.

இவர்கள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரமானபடியை, (ச) "ஸஏவ ஸ்ருஜ்பஸ் ஸசஸர்ககர்த்தா ஸஏவபாத்யத்திசபால்யதேச - ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்த்திர்விஷ்ணுர்வரிஷ்டோவரதோவரேண்ய:" என்றும், (ரு) "கல்பாந்தேருத்ரரூபீயோக்ரஸதேஸகலம்ஜகத்-தமாத்

(க) "யுககோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்ய பத்மபூ: | புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும ||" (உ) "மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுத்வாऽऽத்மாநம் தேவதேவோ பபூவ" (ங) "ஏக ஏவ ஜகத்ஸ்வாமீ ஶக்திமாநச்யுத: ப்ரபு: | ததம்ஶாம்ஶஶக்திமந்தோऽந்யே ப்ரஹ்மேஶாநாதயோऽமரா: ||" (ச) "ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்ய: ஸ ச ஸர்ககர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச | ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்த்திர் விஷ்ணுர்வரிஷ்டோ வரதோ வரேண்ய: ||" (ரு) "கல்பாந்தே ருத்ரரூபீ யோ க்ரஸதே ஸகலம் ஜகத் | தமாத்யம் புருஷம் விஷ்ணும் ப்ரணதோऽஸ்மி ஜநார்த்தநம் ||"

யம்புருஷம்விஷ்ணும் ப்ரணதோऽஸ்மிஜநார்த்தநம்'' என்றும், (௧) "ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் - ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாந் ஏகஏவஜநார்த்தந:'' என்றும், "தாமோதரனுருவாகிய சிவற்குத் திசைமுகற்கும்'' என்றும், "அரனயனென வுலகழித்தமைத்துளனே'' என்றும் அருளிச்செய்தார்கள். இவர்கள்ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரபூதராக, அவன்தான் ஆத்மாவாக, இவர்களை அவன்தானாகச் சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்னில்:—ஶரீரவாசிஶப்தம் ஶரீரிபர்யந்த ஸ்வார்த்தாபிதாநம் பண்ணக்கடவதிறே; ஒருஶரீரியானவன், "ஸ்தூலோऽஹம், க்ருஶோऽஹம்'' என்று தானும் சொல்லி, பிறரும் "நீ தடித்தாய் இளைத்தாய்'' என்று சொல்லுமோபாதி இவர்களையும் ஸர்வேஶ்வரன் தானாகச்சொல்லக் குறையில்லை. "நீர் வானம் மண் எரி காலாய் நின்ற நேமியான்'' என்றும், "சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழேயோ, சூழ்ந்ததனிற்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ, சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ''என்றும், "தேவராய்நிற்குமத்தேவு மத்தேவரின்,மூவராய்நிற்கு முது புணர்ப்பும்-யாவராய், நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமால்'' என்றும், "முதலாவார் மூவரே யம்மூவருள்ளும்,முதலாவான் மூரிநீர்வண்ணன்'' என்றும் இத்யாதிகளாலே அவனையொழிந்த ஸகல சேதநாசேதநங்களும் அவன்தானாக அருளிச்செய்தார்கள். இப்படி அருளிச்செய்கைக்கு அடி:—(௨) "யஸ்யாத்மாஶரீரம் யஸ்யப்ருதிவீ ஶரீரம்'' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஆத்மாவும் ஶரீரம் அசித்தும் ஶரீரம் என்று வேதத்திலே சொல்லுகையாலும்;(௩)"விஶ்வரூபஞ்சமாமஜம்'' என்று அவன் தானும் அருளிச்செய்கையாலும், திருத்தேர்த்தட்டிலே அர்ஜுநனுக்கு விஶ்வரூபத்தைக் காட்டுகையாலும், அவன்தானாகச் சொல்லக் குறையில்லையிறே.

(௪) "கஇதிப்ரஹ்மணோநாம ஈஶோऽஹம்ஸர்வதேஹிநாம் - ஆவாந்தவாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஶவநாமவாந்'' என்கிறபடியேநாராயணன் பக்கலிலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஜாதரானார்கள் என்றும், இவர்கள் திருநாபீகமலத்தையும் தக்ஷிணபார்ஶ்வத்தையும்

(௧) [illegible]

(௨) [illegible] (௩) [illegible] (௪) [illegible]

பற்றி லப்தஸ்வரூபராயிருப்பர்கள் என்றும், (௧) "பாதேநகமலாபேந ப்ரஹ்மருத்ராவர்ச்சிதேநச'' என்று இவர்கள் ஶேஷபூதராய் எம்பெருமானை அர்ச்சிப்பர்கள் என்றும், இவர்கள்தததீநமான ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளை யுடையராகையாலே எம்பெருமான் தானே யென்றும் ஶ்ருதிஇதிஹாஸ புராணங்களும் சொல்லிற்றின.

(௨) "பரமாத்மாபரோயோऽஸௌ நாராயணஸமாஹ்வய: - தஸ்யாநபாயிநீ † ஶக்திர் தேவீ தத்தர்மதர்மிணீ'' என்கிறபடியே * எத்தனையேனும் பிரிவாற்றகில்லாத பெரியபிராட்டியாரோபாதி ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் இவன்திருமேனியிலே ஸர்வகாலமு மிருப்பர்களோவென்னில்:—ஆபத்காலத்திலே எம்பெருமான் தன்திருமேனியிலே ஒதுங்க அவர்களுக்கும் இடங்கொடுக்குமத்தனையல்லது எப்போதும் இரார்கள்; இதுதான் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு மஹத்தான ஶீலகுணமாகையாலே, ஆழ்வார்கள் எப்போதும் அத்தையே அருளிச்செய்துகொண்டு போருவர்கள்: "தாளதாமரையானுனதுந்தியான், வாள்கொணீண்மழுவாளியுன்னாகத்தான், ஆளராய்த்தொழுவாரு மமரர்கள், நாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே'' என்றும், "அக்கும் புலியினதளுமுடையாரவரொருவர், பக்கம்நிற்க நின்ற பண்பர்'' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. "கலஹங்களானால் அடையவளைந்தானுக்குள்ளே இன்னஜாதியென்னாமல் எல்லாருங் கூடியிருந்து, கலஹம்தெளிந்தவாறே புறப்பட்டாலும் 'இவ்விடம் இன்னான்பற்று, இவ்விடம் இன்னான்பற்று' என்று சொல்லுமாபோலே'' என்று நஞ்சீயருக்குப் பட்டர் அருளிச்செய்தாரிறே.

கீழ்இவர்களுக்குச்சொன்ன இத்தனையும் நமக்குமொக்குமென்று அருளிச்செய்தார்கள், எங்ஙனேயென்னில் :— "வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று'' என்றும், "என்னையாக்கிக்கொண்டு''என்றும் "அந்நாள் நீதந்தவாக்கை'' என்றும், இவ்வளவுமன்றியே "என்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தி'' என்றும், இங்ஙனன்றிக்கே "குலதொல்லடியேன்'' என்றும், "குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யும்தொண்டர்'' என்றும், 'அடியோம் போற்றி' என்றும், இங்ஙனன்றிக்கே "அருவினையேன், களவேழ்வெண்ணெய் தொடுவுண்டகள்வா வென்பன்'' என்

(௧) [illegible] (௨) [illegible]

† 'லக்ஷ்மீர் தேவீ தத்தர்மசாரிணீ' என்றும் பாடம்.

றும், இவ்வளவுமன்றியே "உயிர்வேறின்றி யொன்றாகவே" என்றும் தமக்குமொன்றும்பிறர்க்கு ஒன்றுமாகாமல் அருளிச்செய்தாரிறே.

இனி, அவர்களோடுஸமரோ இவ்வாழ்வார்கள்? என்னில்:- அன்று; கர்மத்தையிட்டு ஸ்ருஷ்டித்தானென்றது அவர்களை; ஸ்வேச்சையாலே அவதரிப்பித்தானென்றது இவர்களை. ஆபத்காலத்திலே ஆபந்நிவாரணார்த்தமாகக்காதாசித்கமாகத் தன்திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்துவைத்தானென்றது அவர்களை; "நீக்கமில்லாவடியார்" என்னக்கடவதிறே இவர்களை. ராஜஸதாமஸமிஸ்ர ஸத்வம் தலையெடுத்தபோது பகவத்விஷயப்ரவ்ருத்தி கநத்திருக்கையாலே ஸேஷபூதரென்கிறது அவர்களை; "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி ஒன்றினிலொன்றிநின்று" என்றும், "நிலைநின்ற தொண்டரான, அறந்திகழுமனத்தவர்" என்றும் சொல்லுகிற ஸுத்தஸத்வநிஷ்டராகையாலே * தெளிவுற்ற சிந்தையரான ஸேஷபூதரென்கிறது இவர்களை. அவர்கள் ஸத்வகுணந்தலைந்து ராஜஸ தாமஸப் ப்ரசுரரானபோது அஹங்கரித்து "கோऽயம்விஷ்ணு꞉" என்றும், பரிவின்றி வாணனைக் காத்துமென் றன்று படையோடும் வந்தெதிர்ந்த" என்றும் இப்படி பாணாஸுரயுத்தாதிகளிலே ஈஸ்வரனோடே எதிரம்புகோக்கையாலே ஈஸ்வரனைக்கிட்டுகை அவத்யமென்றும், பகவத்விஷயீகாரத்துக்குமுன்பு உண்டான ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே பொல்லாங்குகளை அநுஸந்தித்தும், "பிதிருமனமிலேன் பிஞ்ஞகன்றன்னோடெதிர்வன் அவனெனக்கு நேரான்" என்று தாமே அருளிச்செய்தாரிறே; ஆகையாலே, ஸமர் என்ன வொண்ணாது.

ஆனால், உத்க்ருஷ்டவர்ணஜாதரன்றிக்கே நிக்ருஷ்டவர்ணஜாதரான இவ்வாழ்வார்கள் செய்தருளினதாய் பாஷாகாநரூபமாய்ப்பௌருஷேயமாய் அநித்தியமாயிருக்கிற இவற்றை, அபௌருஷேயமாய் நித்யமாய் நிர்த்தோஷப்ரமாணமான வேதத்தோடொக்க த்ருடதரப்ரமாணமென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில்:— இவர்கள் உத்க்ருஷ்ட ஜந்மத்திலே அவதரித்தால் உத்க்ருஷ்ட ஜந்மஜாதர்க்கொழிய அபக்ருஷ்டஜந்மஜாதர்க்கு ஈடேறவழியில்லையென்றதாமாகையாலும், ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமாகையாலும், இவர்கள் ஸம்ஸாரிமக்களையுபர்த்தத் தாழ்விழிந்தார்களிறே. (க) "ஹரிகீர்த்திம்விநைவாந்யத்ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம - பாஷாகாநம்நகாதவ்யம் தஸ்மாத்பாபந்த்வயாக்ருதம்" என்கையாலே பகவந்நாமஸங்கீர்த்தனத்துக்கு பாஷாகாநரூபதோஷ

(க) "ஹரிகீர்த்திம்விநைவாந்யத்ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம। பாஷாகாநம் ந காதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம் ॥"

மில்லாமையாலும், "வடமொழிமறை,, என்றதுதென்மொழிமறையை நினைத்தாகையாலும், "செந்திறத்தமிழோசைவடசொல்லாகி" என்றும், 'செந்தமிழும்வடகலையுந்திகழ்ந்தநாவர்" என்றும் "பொய்யில்பாடல் என்றும், "பொய்ம்மொழியொன்றில்லா மெய்ம்மையாளன்" என்றும் "ஆகஸ்த்யமு மகாதி" என்றுஸ்பஷ்டத்வேஷி கலிஜித் வசநஸித்தமாகையாலும், பாஷாகாநரூபதோஷமேயில்லை. இனி, புருஷபுத்திமூலமான தோஷத்துக்கு, "யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடித், தென்னா வென்னுமென்னம்மான்" என்கிறபடியே இவ்வாழ்வார்கள் நாவிலிருந்து* இன்கவிபாடும் பரமகவிகளாக நன்குவந்து பரமசேதநனான பரவாஸுதேவன் தானே நன்றாகப்பாடிப்ரகாசிபித்ததாகையாலும், "அன்னமதாயிருந் தங்கற நூலுரைத்த" என்றும், "அன்னமாயன்றங்கருமறை பயந்தான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹம்ஸாவதாரமாய் ப்ரஹ்மாவுக்குவேதத்தை உபதேசித்தாப்போலேயும் வ்யாஸபகவானை ஆவேஸித்து வேதங்களை விஸ்தரிப்பித்தாப்போலேயும் இவர்களைக்கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே, இப்ரபந்தங்களுக்குப் புருஷபுத்தி ஜநித தோஷமேயில்லை. ஸுப்தப்ரபுத்தரான சிஷ்யர்களை உபாத்யாயர் ஓதுவிக்குமா போலேயும், ப்ரளயாவஸ்தையிலும் தன்திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்து ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே வேதத்தை ப்ரகாசிப்பித்தாப்போலேயும் ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே, அநித்யதோஷப்ரஸங்கமே யில்லை. ஆகையாலே, வேதத்துக்கு உண்டான ப்ராமாண்யம் இதுக்கும் ஒக்குமிறே. (க) "யோவேதவர்ணேஷு துவர்ணபுத்திம் ஸாமாந்யதோவை விததாதிமர்த்ய꞉—ஸயாதிகோராந்நரகாநஸங்க்யாந்பிஸாசதாமேதிமஹாவநேஷு" என்கிறபடியே (உ) "த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா꞉" என்று த்ரிகுணாத்மபுருஷர்களை விஷயீகரிக்கும் வேதத்துக்கு இப்படியானால் *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றஆழ்வார்களருளிச்செய்த த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரத்துக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. (ங) "அர்ச்சாவதாரோபாதாந வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம் - மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயாஸ் துல்யமாஹுர்மநீஷிண꞉" என்கிற இவ்வர்த்தத்தை * "வீட்டின்பவின்பப் பாக்களில் த்ரவ்யபாஷாநிரூபண

(க) "யோவேதவர்ணேஷு துவர்ணபுத்திம் ஸாமாந்யதோவை விததாதி மர்த்ய꞉। ஸயாதிகோராந் நரகாநஸங்க்யாந் பிஸாசதாமேதி மஹாவநேஷு ॥" (உ) "த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா꞉" (ங) "அர்ச்சாவதாரோபாதாந வைஷ்ணவோத்பத்தி சிந்தநம்। மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயாஸ் துல்யமாஹுர்மநீஷிண꞉ ॥"

ஸமம், இன்பமாரியி லாராய்ச்சி" என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்திலேஅழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச்செய்தாரிறே; ஆகையால், அருளிச்செயலில் அப்ராமாண்யபுத்திமாத்ருகமநதோஷத்தோடொக்குமிறே: ஆனபின்பு இவையேமுக்யதமப்ரமாணங்க ளென்னுநின்றது.

ஆழ்வார்களுக்கு எம்பெருமான் ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரமோ? ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமோ வென்னில்:—ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்கார மல்லது ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்கார மில்லை. ஆகில், "கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான் காண்பன்" என்றும், "நம்பியைநான்கண்டபின்" என்றும் "கண்ணுள் நீங்கா" என்றும் சொல்லுகிறவை சேரும்படி எங்ஙனே யென்னில்,— அவையும் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாகக்கடவது. "கள்ளிராவும் நன்பகலும்நானிருந் தோலமிட்டால் கள்ளமாயா வுன்னை யென்கண்காண வந்தீயாயே" என்றும், "பக்கம்நோக்கி நின்றலந்தேன் பாவியேன்காண்கின்றிலேன்" என்றும் மற்றும் இப்படி பாட்டுக்கள்தோறும் பெரிய ஆர்த்தியோடே கூப்பிட்டு, "காணவந் தென்கண்முகப்பே" என்கிற பாட்டின்படியே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுமகப்படக்கூப்பிட்டாலுங்காணவொண்ணாத வஸ்துவை நடையழகு நிலையழகு கண்ணழகுகளை ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கவேணுமென்று கூப்பிடுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநமில்லை யென்று நிராஸாவது; பின்னையும் அவனைச் சாபலாதிஸயத்தாலே "அப்பனே அடலாழியானே" என்கிற பாட்டின்படியே ப்ரதமபரிஸ்பந்தமே தொடங்கிக் காணவேணுமென்ற அபேக்ஷயமான ஆத்மவஸ்து குருத்துவற்ருகவுலரும்படி பார்த்துக் கண்மறைந்து "காண்கின்றிலேன்" என்றும், (க) "நமாம்ஸசக்ஷு ரபிவீக்ஷதேதம்" என்றும், ப்ரத்யக்ஷமாக மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்குக் காணவொண்ணாதென்றுநிராஸராய் "*தக்கஞானக்கண்களாலேகண்டுதழுவுவனென்று தர்ஸநஸமமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமொழியக்*கட்கண்ணாலேகாணவிரகில்லை' என்றுநிர்த்தரிக்கையாலே, கீழ் "கண்டேன்" என்று பல இடங்களிலும் அருளிச்செய்ததும் ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமா கக்கடவது; "கண்டேன் என்ற பத்தும் உட்கண்ணாலே" என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையால், இவ்வர்த்தம ஸித்த ஸம்ப்ரதாயஸித்தம். உள்ளதனைக்காலம் யத்நித்தாலும் மாம்ஸத்ருக் கோசரனன்றென்னு

(க) "நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம்"

மிடத்தை "என்றேனுங், கட்கண்ணாற்காணாத வவ்வுரு" என்றும் ஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸாலே காணுமத்தனை யென்னுமிடத்தை "நெஞ்சென்னு, முட்கண்ணால் காணுமுணர்ந்து" என்றும் பிறர்க்கும் உபதேசித்தாரிறே. ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமே யுள்ளதென்னுமிடத்தை, "தீயெம்பெருமான் நீரெம்பெருமான் திசையு மிருநிலனு, மாயெம்பெருமானாகிநின்ற லடியோங்காணுமால்" என்றும், "முன்னைவண்ணம் பாலின்வண்ணம் முழுதுநிலைநின்ற, பின்னைவண்ணம் கொண்டல்வண்ணம்வண்ண மெண்ணுங்கால், பொன்னின்வண்ணம்மணியின் வண்ணம் புரையுந்திருமேனி,இன்னவண்ணமென்றுகாட்டீர்"என்றும், "சிறிதுந் திருமேனி யின்னவண்ண மென்றுகாட்டீர்" என்றும் அருளிச்செய்தாரிறே திருமங்கையாழ்வாரும். முதலாழ்வார்களும் * ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றியிறே "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்று அருளிச்செய்ததும் இனி, ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கலாவது அர்ச்சாவதார மொன்றுமேயிறே.

ஆகையாலே, அவதார விஸேஷங்களாய் ஸ்ரேஷ்டதம ஜந்மஜாதாராய் அகிலரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவதரித்தவர்களாய் அகஸ்த்யபாஷாரூபமான த்ராவிடவேதப்ரபந்தங்களைப் பெண்ணும் பேதையும் அதிகரிக்கும்படி உபகரித்தருளின ஆழ்வார்கள்பக்கலிலும் அருளிச்செயல்களிலும் விஸ்வாஸபாஹுள்ய முடையவர்கள் ஜீவந்முக்தரென்கிறது. (க)"நஸப்தஸாஸ்த்ரா பிரதஸ்யமோக்ஷா நசைவரம்யாவஸதப்ரியஸ்ய-நபோஜநாச்சாதநதத்பரஸ்ய நலோகவ்ருத்திக்ரஹணேரதஸ்ய - ஏகாந்தஸீலஸ்யத்ருடவ்ரதஸ்யபஞ்சேந்த்ரியப்ரீதிநிவர்த்தகஸ்ய- அத்யாத்மவித்யாரதமாநஸஸ்யமோக்ஷாத்ருவோ நித்யமஹிம்ஸகஸ்ய""ஸமதமநியதாத்மாஸர்வபூதாநுகம்பீவிஷயஸுகவிரக்தோஜ்ஞாநத்ருப்தஃப்ரஸாந்தஃ அநியதநியதாங்கோநைவஹ்ருஷ்டோநருஷ்டஃப்ரவஸிதஇவகேஹேவர்த்ததேயஸ்ஸமுக்தஃ"என்கிறபடியே அஸச்சாஸ்

(க) "நஸப்தஸாஸ்த்ராபிரதஸ்யமோக்ஷோ நசைவரம்யாவஸ
தப்ரியஸ்ய। நபோஜநாச்சாதநதத்பரஸ்ய நலோகவ்ருத்திக்ரஹ
ணேரதஸ்ய॥ ஏகாந்தஸீலஸ்யத்ருடவ்ரதஸ்ய பஞ்சேந்த்ரியப்ரீதி
நிவர்த்தகஸ்ய। அத்யாத்மவித்யாரதமாநஸஸ்ய மோக்ஷோத்ருவோ
நித்யமஹிம்ஸகஸ்ய॥ ஸமதமநியதாத்மா ஸர்வபூதாநுகம்பீ விஷ
யஸுகவிரக்தோ ஜ்ஞாநத்ருப்தஃ ப்ரஸாந்தஃ। அநியத நியதாங்கோ
நைவஹ்ருஷ்டோ நருஷ்டஃ ப்ரவஸித இவ கேஹே வர்த்ததே ய
ஸ்ஸமுக்தஃ॥"

த்ராபிருசியையும் லோகயாத்ரையையும் கைவிட்டு ஏகாந்தஶீலராய் ஶிரஸ்சேதபட்டாபிஷேகபர்யந்தமானமஹா ஆபத்ஸம்பத்துக்கள்ஸம் பவித்தாலும்ஸ்வாசாரப்ரச்யுதிவாராதபடி த்ருடாத்யவஸாயயுக்தராய் இந்த்ரியகிங்கரான்றிக்கே விஷ்ணுகிங்கரராய், ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞா நபரிஶீலநபரராய்,பூதஹிம்ஸையைவிட்டுஶமதமாத்யாத்மகுணங்களை யுடையராய், ஸர்வபூததயாபரராய், அர்த்தகாமங்களை அருவருத்து விட்டவராய், ஜ்ஞாநபூர்த்தியையுடையராய், பாஹ்யகரணஶாந்தியுக் தராய், நியதாஹாரராய், அத்யுத்ருதருமன்றியே அதிகோபிகளுமன் றியே பார்யாபுத்ராதிகள்பக்கல் மமதாபுத்திக்ருத ஆஶாபாஶ ரஹி தராய், ஆசார்யவிஶ்வாஸமுடையரானவர்கள், "அறியக்கற்றுவல்லார் ஆழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே - வைட்டணவர்" என்கிறபடியே ஜீவந் முக்த ரென்கிறது.

இவ்வாழ்வார்கள் தம் பரமக்ருபையாலே இத்திவ்யப்ரபந்தங் களை * உய்பவர்க்கு உய்யும்வண்ணமாக அருளிச்செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளித் * தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளினார்கள்.

ஆழ்வார்கள்வைபவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வைபவம்.

இவ்வாழ்வார்கள் * தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளி நெடுங் காலம்கழிந்தவாறே, வீரநாராயணபுரத்திலேமன்னனார் திருவடிகளிலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்துகொண்டுபோருகிற ஈஶ்வரபட் டாழ்வாரும், அவர்குமாரர் நாதமுனிகளும், அவர்குமாரர் ஈஶ்வர முனிகளும், ஒருநாளளவிலே மன்னனார்திருமுன்பேசென்று தண் டன்ஸமர்ப்பித்து, 'தேவரீர் (க) "பரித்ராணாயஸாதூநாம்விநாஶாய சதுஷ்க்ருதாம்-தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே" என் கிற திருமுகப்படியே துஷ்டநிக்ரஹ ஶிஷ்டபரிபாலநார்த்தமாக அவ தரித்து விளையாடியருளின ஸ்ரீமதுரை திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீப்ருந்தாவ நம் யமுநாதீரம் ஸ்ரீகோவர்த்தநகிரி ஸ்ரீமத்த்வாரகை திருவயோத்யை ஸ்ரீஸாளக்ராமம் ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமம் ஸ்ரீநைமிஶாரண்யம் ஸ்ரீநரஸிம்ஹ கிரி முதலான வடதிசையிலுள்ள திவ்யதேசங்களெங்கும் திருவடி தொழுதுவரவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும் 'அப் படியே செய்யுங்கோள்' என்று அர்ச்சகமுகேந விடைகொடுத்தருள,

(க) "परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम्। धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे॥"

இவர்களும் ஸகுடும்பமாகப்புறப்பட்டுப்போய், உத்தரதேசத்திலுண் டான * வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி இடமுடைவதரி முதலான திவ்யதேசங்களைத் திருவடி தொழுது, (க) "யமுநாஞ்சாதிகம்பீராம் நாநாவர்த்தசஷா குலாம்" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற்சொல்லுகிறபடியே அதிகம்பீரமாய்ப் பலசுழிகளையுடைத்தாய்ப் பெருகாநிற்கிற யமுநாதீரத்திலே 'ஸ்ரீகோ வர்த்தநபுரம்' என்கிற க்ராமத்திலே "தூயபெருநீர் யமுனைத்துறை வன்" என்கிற எம்பெருமானைத் திருவடிதொழுது மிகவும் ப்ரீதராய் 'இவ்விடத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணக் கடவோம்' என்று நிஶ்சயித் துக்கொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் பண் ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருக்கிற காலத்திலே, மன்னனாரும் 'நம்மு டைய வீரநாராயணபுரத் தேற வாரும்' என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள, 'ஈதொருஸ்வப்நம் இருந்தபடியென்!' என்று இவர்களும் தங்களிலே விசாரித்து, 'இனி நமக்குச் செய்ய அடுப்ப தென்?' என்று யமுனைத்துறைவர் திருமுன்பே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அர்ச்சக முகேந 'அப்படியே செய்யுங்கோள்' என்று தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ர ஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

இவர்களும் அங்குநின்றும் குடும்பஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு, வாராணஸீவழியாக எழுந்தருளி,(உ) "ஸப்த ஸப்தஸு லோகேஷு லோகாலோகேசராசரே - நாஸ்திநாஸ்திஸமம்க்ஷேத்ரம் உத்தமம்புரு ஷோத்தமம்" என்று சதுர்த்தஶபுவநங்களிலும் ஸ்வஸத்ருஶரஹித மாகச் சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற வெழுந்தருளி, ஸ்ரீ ஜகந்நாதனையும் திருவடிதொழுது, அங்குநின்றும் புறப்பட்டு, ஸிம் ஹாத்ரி யேற வெழுந்தருளி, ஸிம்ஹகிரியப்பனையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து (ங) "அஹோவீர்யமஹோஶௌர்யம் அஹோபாஹுபராக்ரமஃ - நாரஸிம்ஹஃபரந்தைவம் அஹோபலம ஹோபிலம்" என்றுசொல்லப்பட்ட அஹோபிலநரஸிம்ஹனையும் திரு வடிதொழுது, அங்குநின்றும் போந்து "பரன்சென்றுசேர்திருவேங்

(க) "यमुनाञ्चातिगम्भीरां नानावर्तशताकुलाम्।"
(உ) "सप्त सप्तसु लोकेषु लोकालोके चराचरे। नास्ति नास्ति समं क्षेत्रं उत्तमं पुरुषोत्तमम्॥" (ங) "अहोवीर्यमहोशौर्यमहोबाहुपराक्रमः। नारसिंहः परं दैवमहोबलमहोबिलम्॥"